

د رسولانو عملونه

د کتاب پېژندنه

د رسولانو د عملونو کتاب د لوقا د انجيل څخه وروسته پيل کيږي چې ليکونکی يې لوقا دی. دا د لوقا د انجيل نه وروسته ليکل شوی دی. کله چې عیسی مسیح په صلیب باندې مړ کړای شو، نو شاگردانو يې له وېرې خپل ځانونه پټ کړل، خو عیسی مسیح د مړینې څخه وروسته په درېمه ورځ بیا راژوندی او د هغوی په منځ کې رانېکاره شو. مخکې له دې چې عیسی بېرته اسمان ته لاړ شي یوځل بیا يې د هغوی سره وعده وکړه چې پلار خدای به هغوی ته هغه وعده شوی سوغات يعنې روح القدس راولېږي. عیسی مسیح هغوی ته وویل چې دوی به د روح القدس په قدرت سره د هغه د پیغام شاهدان اوسي، لومړی په اورشلیم، يهودیه، سامره او بیا د نړۍ تر بل سره پورې (د رسولانو عملونه ۱: ۸).

د رسولانو د عملونو د کتاب مهمې ځانګړتیاوې د روح القدس کار دی چې په اورشلیم کې د پنتیکاست په ورځ په خپل قدرت سره په ایماندارانو باندې نازل شو. روح القدس کلیسا او د هغې مشرانو ته په هغو ټولو پېښو کې چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، لارښوونه کوي او هغوی ته قوتورکوي. لومړنی مسیحي پیغام د یو شمېر موعظو او هغو پېښو لندیز دی چې د رسولانو د عملونو په کتاب کې ليکل شوي دي چې د ایماندارانو په ژوند او د کلیسا سره په ملګرتیا کې د دې پیغام د قدرت ښکارندوی دی. په دې کتاب کې د لوستونکو پام دې ټکي ته راګرځول شوی دی چې کلیسا کوم سیاسي سازمان نه دی او د کوم حکومت د رانسکورولو او یا قدرت ته د رسېدلو دپاره فعالیت نه کوي، بلکې د کلیسا مقصد دا دی چې دا اعلان کړي چې خلک به په عیسی مسیح باندې په

ایمان را ورلو سره د خدای پاچاهی ته دننه شي.

د رسولانو د عملونو کتاب دا څرگندوي چې روح القدس ټولو ایماندارانو ته لارښوونه کوي او هغوی ته توان ورکوي، ترڅو د عیسی مسیح په هکله د اورشلیم څخه تر روم پورې یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته زېری ورسوي.

د موضوعگانو لست

د خلاصون د زېري رسولو دپاره تیاری: ۱ فصل

الف: د عیسی وروستنی فرمان او وعده: ۱: ۱ - ۱۴

ب: د یهودا اسخريوتي په ځای د کوم بل کس ټاکنه: ۱: ۱۵ - ۲۶

په اورشلیم کې د زېري رسول: ۲: ۱ - ۸: ۳

په یهودا او سامره کې د زېري رسول: ۸: ۱۴ - ۱۲: ۲۵

د پولوس رسول کارونه: ۱۳ - ۲۸ فصلونه

الف: د خلاصون د زېري رسولو دپاره لومړی سفر: ۱۳ - ۱۴ فصلونه

ب: د اورشلیم شورا: ۱۵: ۱ - ۳۵

ت: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره دوهم سفر: ۱۵: ۳۶ - ۱۸: ۲۲

ث: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره درېم سفر: ۱۸: ۲۳ - ۲۱: ۱۶

ج: پولوس رسول د اورشلیم، قیصریه او روم په زندان کې: ۲۱: ۱۷ - ۲۸: ۳۱

۱ ای تیوفیلوسه! ما په خپل لومړي کتاب کې د هغو کارونو په هکله ولیکل چې عیسی سرته ورسول او تعلیم یې ورکړ، یعنې د هماغې ورځې نه چې کار یې پیل کړ، (۲) تر هغې ورځې پورې چې هغه اسمان ته پورته کړای شو. مخکې له دې چې دا کار وشي هغه خپلو رسولانو ته چې هغه غوره کړي وو د روح القدس په وسیله لارښوونې وکړې. (۳) عیسی د خپلې مړینې څخه وروسته

خپل ځان رسولانو ته وښود او ډېر ثبوتونه يې وړاندې کړل چې هغه ژوندی دی او تر څلوېښتو ورځو پورې څو څو ځلې هغوی ته ښکاره شو او د هغوی سره يې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړلې. (٤) هغه وخت چې عیسی لا د هغوی سره ؤ، هغوی ته يې حکم وکړ: «د اورشلیم څخه لاړ نه شی، بلکې د هغې وعدې انتظار وباسئ چې زما پلار کړې ده او د هغې په هکله مې تاسو ته ویلي وو. (٥) یحیی به په اوبو باندې د تعمید غسل ورکاوه، خو څو ورځې وروسته به تاسو ته په روح القدس د تعمید غسل درکړل شي.»

اسمان ته د عیسی مسیح ختل

(٦) نو کله چې رسولان سره راټول شول، د عیسی څخه يې پوښتنه وکړه: «څښتنه، ایا همدا يې وخت دی چې ته به بیا اسرايیلو ته پاچاهي ورکوي؟» (٧) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو ته په کار نه دي چې هغه وختونه او نیتې وپېژنئ چې زما پلار په خپل اختیار سره ټاکلي دي. (٨) خو د روح القدس په نازلېدو به تاسو قدرت پیدا کړئ او په اورشلیم، ټوله یهودیه، سامریه او د نړۍ تر بله سره پورې به زما شاهدان یئ.» (٩) وروسته له دې چې عیسی دا وویل، په داسې حال کې چې هغوی ورته کتل هغه اسمان ته پورته یووړل شو او ورپېڅې هغه د هغوی له نظره پناه کړ. (١٠) کله چې عیسی پورته روان ؤ او هغوی لا اسمان ته ځیر ځیر کتل، نو ناڅاپه دوه سړي چې سپین کالي يې اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل (١١) او وېي ویل: «ای جلیلانو، تاسو ولې دلته ولاړ یئ او اسمان ته گورئ؟ دغه عیسی چې ستاسو څخه اسمان ته پورته بوتلل شو، لکه څنګه چې لاړ او تاسو ولید، نو همداسې به بېرته راشي.»

د یهودا په ځای د ماتیاس ټاکل

(١٢) بیا رسولان د زیتون د غره څخه چې له اورشلیم څخه یو کیلومتر لېرې دی، بېرته اورشلیم ته

راستانه شول. (۱۳) كله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغې بالاخانې ته پورته شول چې هغوی په کې د یو څه وخت دپاره اوسېدل. کوم رسولان چې هلته تللي وو هغوی پطروس، یوحنا، یعقوب، اندریاس، فیلیپوس، توما، بارتولما، متي، د حلفي زوی یعقوب، شمعون سرتېری او د یعقوب زوی یهودا وو. (۱۴) هغوی ټول به یوحای سره راټولېدل او تل به یې په گډه دعا کوله چې په هغوی کې د عیسی مور مریم، څو نورې ښځې او د عیسی وروڼه هم وو.

(۱۵) په هغو ورځو کې پطروس په یوه غونډه کې چې د عیسی شاگردان په کې راټول شوي وو او شمېر یې شاوخوا یوسلو شل تنه وو، ودرېده او ویې ویل: (۱۶) «ای خویندو او وروڼو! د خدای د کلام هغه پېشگويي باید رښتیا شي چې روح القدس د داود په خوله د یهودا په هکله چې د عیسی د نیوونکو لارښوونکی ؤ، کړې وه. (۱۷) هغه زمونږ د ډلې څخه ؤ او زمونږ سره په خدمت کې شریک ؤ. (۱۸) کومې پیسې چې یهودا د هغه بد کار په بدل کې تر لاسه کړې وې، په هغو باندې یې یوه ټوټه ځمکه واخیستله او په هغې کې سر په تالاق راولوېد. خپټه یې وشلېدلې او کولمې یې بیرون راووتلې. (۱۹) د اورشلیم ټول خلک له دې نه خبر شول او هغوی دا ځمکه په خپله ژبه د حقل دما په نوم یاده کړه چې معنی یې ده د وینې ځمکه. (۲۰) نو ځکه د زبور په کتاب کې لیکل شوي دي:

اوران او ویجاړ دې شي کور د هغه

هېڅوک دې نه وي هلته چې په کې واوسېږي

او همدارنگه لیکل شوي دي:

بل څوک دې ونیسي مقام د هغه

(۲۱) نو اوس باید یو داسې سړی وټاکل شي چې هغه په ټوله موده کې چې څښتن عیسی زمونږ

سره تگ او راتگ درلود، زمونږ سره ملگری و، (۲۲) یعنی له هغه وخت نه چې یحیی د تعمید غسل ورکاوه تر هغه وخته پورې چې عیسی زمونږ څخه پورته بوتلل شو. نو د دغو کسانو څخه باید یو یې د عیسی د بیا راژوندي کېدلو د شاهد په توګه زمونږ سره وي.»

(۲۳) نو هغوی د دوو کسانو وړاندیز وکړ: یوسف چې د برسابا په نوم یادېده او همدارنگه د یوستوس په نوم هم مشهور و او بل یې ماتياس و. (۲۴) بیا هغوی دعا وکړه: «ای څښتنه، ته د ټولو انسانانو د زړونو څخه خبر یې، نو مونږ ته وښایه چې په دې دوه کسانو کې تا کوم یو غوره کړی دی (۲۵) چې د رسول په توګه د یهودا په ځای خدمت وکړي، ځکه چې هغه خپل رسالت پرېښود او هغه ځای ته لاړ چې د هغه لایق و.» (۲۶) بیا هغوی پچه واچوله او پچه د ماتياس په نوم راووتله او هغه په هغو نورو یوولسو رسولانو کې شامل شو.

د روح القدس نازلېدل

۲ (۱) کله چې د پنتیکاست ورځ راورسېدله، ټول ایمانداران په یو ځای کې سره راټول شوي وو. (۲) ناڅاپه د اسمان څخه د یو تیز باد په شان یو اواز راغی او په ټول کور کې چې هغوی په کې ناست وو، هلته دا اواز خپور شو. (۳) هلته هغوی ته د اور د لمبو په شان ژبې رابنکاره شوې او په هغوی هر یو باندې نازلې شوې. (۴) هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او څنګه چې روح القدس هغوی ته د خبرو کولو توان ورکړ، نو په نورو ژبو یې خبرې پیل کړلې.

(۵) په هغه وخت کې پرهېزګاره یهودیان چې د نړۍ د هر هېواد څخه راغلي وو، په اورشلیم کې اوسېدل. (۶) کله چې هغوی دا اواز واورېد، نو ډېر خلک سره راټول شول او حیران پاتې شول، ځکه چې هر یو د ایماندارانو خبرې په خپلو ژبو باندې اورېدلې. (۷) هغوی ډېر حیران پاتې وو او ویل یې: «ایا دا ټول جلیلیان نه دي چې خبرې کوي؟» (۸) نو بیا څنګه مونږ هر یو په خپله مورنۍ

ژبه د هغوی خبرې اورو؟ (٩) مونږ پارتیانو، مادیانو، ایلامیانو، د بین النهرین اوسېدونکو، د یهودیې او کیدوکیې، پنتوس، د اسیا د ولایت (١٠) او فریجیې او پمفیلیې، مصر او لیبیا د سیمو څخه چې د قیروان ښار ته نژدې دي، رومي مسافران (١١) چې اصلي یهودیان او څوک چې یهودیان شوي دي، کریتیان او عربان یو. خو بیا هم مونږ د هغوی خبرې چې د خدای د حیرانوونکو کارونو په هکله یې کوي په خپلو خپلو ژبو اورو.» (١٢) هغوی حیران او وارخطا ولاړ وو او یو د بله څخه یې پوښتنه کوله چې دا څه معنی لري؟ (١٣) خو نورو به ملنډې وهلې او ویل به یې چې دا خلک نشه دي.

د پطروس وعظ

(١٤) بیا پطروس د نورو یوولسو رسولانو سره ودرېده او په لوړ اواز یې د خلکو گڼې گونې ته په وینا کې وویل: «ای یهودیانو او د اورشلیم اوسېدونکو! زه چې څه وایم، غواړم په هغې باندې پوه شئ او په غور سره یې واورئ. (١٥) لکه څنگه چې تاسو فکر کوئ دا خلک نشه نه دي، ځکه چې اوس لا د سهار نهه بجې دي. (١٦) بلکې، دا هغه څه دي چې یو بیل نبي د هغه په هکله ویلي وو:

(١٧) «خدای وایي: په اخرنیو ورځو کې به داسې وشي

زه به خپل روح کړمه نازل په ټولو خلکو باندې

ستاسو لورگانې او زامن به نبوت کوي

ستاسو ځوانان به رویاگانې ویني

او ستاسو سپین ږيري به خوبونه ویني

١٨ هو، حتی په خپلو غلامانو او په وینځو باندې

به هم نازل کړمه خپل روح په هغو ورځو کې

او دوی به کوي نبوت

١٩ زه به وښایم عجیبه کارونه پاس په اسمان کې

او حیرانوونکې نښې لاندې په ځمکه باندې

یعنې وینه، اور او سخت لوگی

٢٠ مخکې له دې چې راشي ورځ د خښتن

یعنې لویه او د جلال ورځ

لمر به بدل شي په تیاره باندې

او د سپوږمۍ رنگ به شي سور

لکه د وینې په شان

٢١ نو بیا داسې به وشي چې

هرڅوک چې د خښتن په نوم مرسته وغواړي

هغه به وژغورل شي.

۲۲ ای د اسراييلو خلکو! دې خبرو ته غوږ ونيسئ: عيسى ناصري يو سپری و چې خدای هغه تاسو ته د معجزو، حيرانوونکو کارونو او نښو له لارې چې خدای د هغه په وسيله ستاسو په منځ کې وښودلې، ثابته کړه چې هغه شوک دی، لکه څنگه چې تاسو په خپله ورباندې خبر يئ. ۲۳ دا سپری تاسو ته د خدای د ټينگې ارادې او پوهې له مخې په لاس درکړل شو او تاسو هغه د بدکارانو په مرسته په صليب ځوړند او مړ مو کړ. ۲۴ خو خدای هغه بېرته راژوندی کړ او د مرگ د عذاب څخه يې خلاص کړ، ځکه چې مرگ نه شو کولای هغه په خپلو منگولو کې وساتي. ۲۵ ځکه چې داود د هغه په هکله ويلی وو:

زه وينم چې تل څښتن زما سره دی

هغه موجود دی زما ښي لاس ته

چې زه ونه غورځېرم

۲۶ نو زما زړه دی خوشحال

کله چې کرم خبرې نو ډېر خوشحاله يم

او په اميد کې به ارام اوسي بدن زما

۲۷ ځکه چې ته به ما پرېږدې د مړو دنيا کې

او ته به پرېږدې مړی

د خپل سپېڅلي خادم چې شي خراب

٢٨ تا راته وښودلې لارې د ژوند

په خپل دیدار به کړې ما ډک د خوشحالیو څخه

٢٩ ای گرانو ملگرو! زه کولای شم په پوره ډاډ سره د خپل نیکه داود په هکله تاسو ته ووايم چې هغه مړ شو او ښخ شو او د هغه قبر تر نن ورځې پورې دلته موجود دی. ٣٠ خو داود پیغمبر ؤ او پوهېده چې خدای ورسره وعده کړې او قسم یې خوړلی چې د هغه د اولادې څخه به یو کس د پاچاهۍ په تخت کښېښوي. ٣١ داود پوهېده چې څه به کيږي او ویلي یې وو چې مسیح به بیا راژوندی کيږي. هغه وویل چې خدای به هغه د مړو په دنیا کې پرېږدي او نه به د هغه مړی خرابېدو ته پرېږدي. ٣٢ خدای همدغه عیسی د مړو څخه راژوندی کړ او مونږ ټول د دې شاهدان یو. ٣٣ نو بیا عیسی پورته یووړل شو چې د خدای ښي لاس ته کښېښي او هغه د اسماني پلار له خوا وعده شوی روح القدس تر لاسه کړ چې دا روح په مونږ باندې نازل کړي، چې اوس یې تاسو وینی او اورئ. ٣٤ ځکه چې داود خپله اسمان ته نه ؤ پورته شوی، خو هغه وایي:

څښتن وویل زما بادار ته

کښېښه زما ښي لاس ته

٣٥ ترڅو ستا دښمنان کړم ستا تر پښو لاندې

٣٦ نو د اسراییلو ټول خلک دې په یقین سره په دې پوه شي چې هغه عیسی چې تاسو په صلیب ځوړند کړی ؤ، خدای هغه څښتن او مسیح کړ.»

٣٧) كله چې خلكو دا واورېدل، نو زړونه يې مات شول. هغوى پطروس او نورو رسولانو ته وويل: «اى گرانو ملگرو! مونږ بايد څه وكړو؟» ٣٨) پطروس هغوى ته وويل: «تاسو هر يو بايد د خپلو گناهونو نه توبه وباسئ او د عيسى مسيح په نوم د تعميد غسل واخلي، په دې ډول به ستاسو گناهونه وبخښل شي او د روح القدس نعمت به تر لاسه كړئ.» ٣٩) ځكه چې دا وعده ستاسو سره، ستاسو د اولادونو او هغو خلكو سره ده چې په لېرې ځايونو كې اوسېږي، يعنې د هغو ټولو سره چې زمونږ څښتن خدای يې خپل ځان ته رابولي.» ٤٠) پطروس هغوى ته نورې ډېرې خبرې وكړې او هغوى ته يې خبردارى وركړ او وېي ويل: «خپل ځانونه د دې زمانې د بدكارو خلكو څخه وساتئ.» ٤١) كومو خلكو چې د پطروس پيغام ومانه، نو هغوى ته د تعميد غسل وركړل شو. په هغه ورځ شاوخوا درې زره كسان د ايماندارانو د ډلې سره يوځاى شول.

د ايماندارانو ژوند

٤٢) ايماندارانو خپل وخت د رسولانو څخه د تعليم په اورېدلو، د يو بل سره په ملگرتيا، په گډه سره د ډوډۍ په خوړلو او دعا كولو تېراوه. ٤٣) د هغو حيرانوونكو كارونو او معجزو له امله چې د رسولانو په وسيله به ښودل كېدلې، د ټولو په زړونو كې به وېره پيدا كېدله. ٤٤) ټول ايمانداران به سره راټولېدل او هغوى چې هرڅه لرل نو ټول به په كې شريك وو. ٤٥) هغوى به خپل مال او جايداد خرڅاوه او هر يو ته به يې د هغه د اړتياوو له مخې پيسې وركولې. ٤٦) هغوى به هره ورځ د خدای په كور كې سره راټولېدل او په خپلو كورونو كې به يې په خوشحالي او اخلاص يوځاى ډوډۍ خوړله. ٤٧) هغوى به د خدای ثنا ويله او ټول خلك ترې خوشحاله وو او هره ورځ به چې څومره خلكو خلاصون مونده، نو څښتن به د هغوى په ډله كې شاملول.

پطروس او یوحنا یو شل سړي ته شفا ورکوي

۳ (۱) یوه ورځ د ماسپینین درې بجې چې د عبادت وخت ؤ، پطروس او یوحنا د خدای کور ته تلل. (۲) یو سړی چې له مور نه شل پیدا شوی ؤ، د خدای د کور د هغې دروازې مخې ته چې د ښکلې دروازې په نوم یادېدله کښېناسته، ترڅو د خلکو څخه چې د خدای کور ته به ننوتل، خیرات وغواړي. (۳) کله چې هغه شل سړي ولیدل چې پطروس او یوحنا د خدای کور ته ننوځي، نو د هغوی څخه یې خیرات وغوښت. (۴) پطروس او یوحنا هغه ته په ځیر ځیر وکتل او پطروس ورته وویل: «مونږ ته وگوره.» (۵) هغه شل سړي هغوی ته وکتل او تمه یې لرله چې د هغوی څخه به کوم څه ترلاسه کړي. (۶) خو پطروس وویل: «زه سره زر یا سپین زر نه لرم، خو څه چې لرم هغه تاته درکوم. د ناصري عیسی مسیح په نوم امر کوم چې پاڅېره او وگرځه.» (۷) بیا پطروس هغه د ښي لاس څخه ونيوه او د هغه سره یې مرسته وکړه چې ویې دروي. سمدلاسه د هغه په پښو او د پښو په بندونو کې قوت پیدا شو. (۸) بیا هغه زر پاڅېده او په خپلو پښو ودرېده او روان شو. بیا هغه سړی د هغوی سره د خدای کور ته ننوت، گرځېده او ټوپونه یې وهل او د خدای ثنا یې ویله. (۹) ټولو خلکو ولیدل چې هغه گرځېده او د خدای ثنا یې ویله. (۱۰) کله چې هغوی دا سړی وپېژانده چې دا هماغه سړی دی چې د خدای د کور د ښکلې دروازې په خوله کې به ناست ؤ او خیرات به یې غوښته، نو ټول هک حیران شول چې په هغه باندې څه وشول.

د خدای په کور کې د پطروس وعظ

(۱۱) په داسې حال کې چې هغه سړي پطروس او یوحنا کلک نیولي وو، ټولو خلکو په حیرانتیا سره په هغه ځای کې چې د سلیمان د برنډې په نوم یادېده، د هغوی خواته منډې وهلې. (۱۲) کله چې پطروس خلک ولیدل، نو هغوی ته یې په وینا کې وویل: «ای د اسراییلو خلکو، تاسو ولې په دې کار حیران شوی او ولې مونږ ته داسې گورئ؟ تاسو فکر کوئ چې دا سړی مونږ په خپل قدرت

او دینداری سره جوړ کړ چې وگرځي؟ (۱۳) د ابراهیم، اسحاق، یعقوب یعنی زمونږ د نیکونو خدای خپل خدمتگار عیسی ته لویي ورکړې ده. خو تاسو هغه حاکمانو ته په لاس ورکړ او د پیلاتوس په حضور کې مو د هغه خڅه انکار وکړ، که څه هم پیلاتوس پرېکړه کړې وه چې هغه ازاد کړي. (۱۴) تاسو د هغه سپېڅلي او نېک سړي خڅه انکار وکړ او د یو قاتل د خوشې کولو غوښتنه مو وکړه. (۱۵) تاسو هغه څوک وواژه چې د ژوندون سرچینه ده، خو خدای هغه بېرته د مرگ خڅه راژوندی کړ او مونږ د دې شاهدان یو. (۱۶) دا د عیسی د نوم قدرت ؤ چې هغه شل سړي ته یې چې تاسو یې وینئ او پېژنئ، توان ورکړ. د عیسی په نوم او په هغه باندې په ایمان راوړلو سره دا سړی بالکل روغ شو او تاسو یې وینئ.

(۱۷) اوس ای زما ورونو! زه پوهېږم چې تاسو او ستاسو مشرانو دا کار په ناپوهۍ سره کړی دی. (۱۸) خو خدای چې کومه پېشگویی د خپلو پیغمبرانو په وسیله کړې وه چې د خدای مسیح به تکلیفونه وزغمي، هغه یې پوره کړه. (۱۹) نو توبه وباسئ او د خدای خواته راوگرځئ، ترڅو ستاسو گناهونه وبخښل شي. (۲۰) بیا به داسې وختونه راشي چې خښتن تاسو ته روحاني سکون درکړي. خدای به تاسو ته عیسی چې ستاسو دپاره ټاکل شوی مسیح دی، درولېږي. (۲۱) لکه څنګه چې خدای د خپلو سپېڅلو پیغمبرانو په وسیله ډېر پخوا وعده کړې وه، عیسی باید تر هغه وخته پورې په اسمان کې پاتې شي، ترڅو ټول شیان بېرته جوړ شي. (۲۲) ځکه چې موسی وویل: «ستاسو خښتن خدای به ستاسو د خپل قوم خڅه زما په شان یو پیغمبر درولېږي. هغه چې هرڅه وايي تاسو به ورته غوږ نیسئ. (۲۳) هرڅوک چې د هغه پیغمبر خبرو ته غوږ ونه نیسي او هغه ونه مني، نو هغه به د خدای د قوم خڅه وویستل شي او له منځه به یووړل شي.» (۲۴) سمویل او نورو ټولو پیغمبرانو چې د هغه خڅه وروسته راغلي دي په دې هکله خبرې کړې وې چې په دې ورځو کې به څه وشي. (۲۵) تاسو د پیغمبرانو وارثان یئ او په هغه لوظ کې شریک یئ چې خدای ستاسو د نیکونو سره کړی دی، لکه څنګه چې خدای ابراهیم ته وویل: «ستا د اولادې په وسیله به د نړۍ ټول خلک برکت ومومي.» (۲۶) کله چې خدای خپل خدمتگار عیسی وټاکه، نو هغه یې اول تاسو ته

درولبړه چې تاسو هر یو د خپلو بدو لارو څخه راوړوي او برکت درته درکړي.»

پطروس او یوحنا د شورا په مخکې

۴ (۱) پطروس او یوحنا لا د خلکو سره خبرې کولې چې په دې وخت کې ځینې کاهنان، د خدای د کور د ساتونکو قوماندان او ځینې صدوقیان راورسېدل. (۲) هغوی ډېر په قهر وو، ځکه چې رسولانو خلکو ته تعلیم ورکاوه او اعلان یې کاوه چې عیسی د مرو څخه بیا راژوندی شوی دی او دا ثابتوي چې مړي به راژوندي کېږي. (۳) هغوی پطروس او یوحنا ونيول، خو له دې امله چې ماښام و، نو هغوی یې تر سبا ورځې پورې په زندان کې وساتل. (۴) خو ډېرو خلکو چې دا پیغام واورېد، نو ایمان یې راوړ. د هغوی شمېر نژدې پنځو زرو کسانو ته ورسېده.

(۵) بله ورځ د یهودیانو حاکمان، مشران او د شریعت عالمان په اورشلیم کې سره راټول شول. (۶) لوی کاهن حناس او قیافا، یوحنا، سکندر او د لوی کاهن د کورنۍ نور غړي هم هلته وو. (۷) هغوی پطروس او یوحنا راوستل او د شورا په مخکې یې ودرول او پوښتنه یې ترې وکړه: «تاسو په کوم قدرت او د چا په نوم دا کار کړی دی؟» (۸) پطروس چې د روح القدس څخه ډک شو، هغوی ته ځواب ورکړ: «ای د قوم حاکمانو او مشرانو: (۹) که چېرې تاسو نن زمونږ څخه د هغه نېک کار په هکله چې د هغه شل سړي سره مو کړی دی پوښتنه کوئ او غواړئ په دې پوه شئ چې هغه څنګه روغ شو، (۱۰) نو تاسو ټول او د اسراییلو ټول قوم دې په دې پوه شي چې دا سړی چې ستاسو په مخکې ولاړ دی، هغه د ناصري عیسی مسیح د نوم په قدرت سره چې تاسو په صلیب ځوړند کړ او خدای بېرته د مرو څخه راژوندی کړ، روغ شوی دی. (۱۱) عیسی هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

دا هغه تېره ده چې تاسو گلکارانو رد کړه،

١٢ خلاصون يوازي د عيسى په وسيله تر لاسه کېدای شي. ځکه چې په ټوله نړۍ کې بل داسې څوک نشته چې د هغه په وسيله مونږ خلاصون ومومو.»

١٣ کله چې هغوی د پطروس او يوحنا زړورتيا وليدله او پوه شول چې هغوی عادي او بي تعليمه خلک دي، نو حيران شول او ويې وپېژندل چې د عيسى ملگري دي. ١٤ خو څرنگه چې هغوی هغه سړی وليد چې روغ رمټ د هغوی په منځ کې ولاړ دی، نو هېڅ يې ونه شو ويلی. ١٥ نو هغوی پطروس او يوحنا ته امر وکړ چې د شورا څخه ووځي او بيا يې په خپل منځ کې بحث پيل کړ. ١٦ هغوی وويل: «دې خلکو سره څه وکړو؟ ځکه چې د اورشليم ټول خلک پوهيږي چې دا حيرانوونکي معجزه د هغوی له خوا وشوه او مونږ له هغې څخه منکرېدلی نه شو. ١٧ خو د دې دپاره چې دا خبره نوره هم د خلکو په منځ کې خپره نه شي، نو هغوی ته بايد خبرداری ورکړو چې نور د عيسى په هکله د هېچا سره خبرې ونه کړي.»

١٨ نو هغوی پطروس او يوحنا بيا راوغوښتل او حکم يې ورته وکړ چې نور به هېڅکله د عيسى په نوم چاته څه نه وايي او نه به تعليم ورکوي. ١٩ خو پطروس او يوحنا ځواب ورکړ: «تاسو په خپله قضاوت وکړئ چې د خدای په نظر کې کومه خبره سمه ده، ايا د خدای څخه اطاعت وکړو او که ستاسو څخه؟ ٢٠ مونږ چې څه ليدلي او اورېدلي دي د هغې په هکله غلي نه شو پاتې کېدلی.» ٢١ شورا پطروس او يوحنا ته يوځل بيا سخت خبرداری ورکړ او بيا يې پرېښودل چې لاړ شي. هغوی داسې کوم دليل پيدا نه کړ چې دوی ته سزا ورکړي، ځکه څه چې شوي وو د هغې په خاطر ټولو خلکو د خدای ثنا ويله. ٢٢ کوم سړي چې په دې معجزې شفا موندلې وه د هغه عمر د څلوېښتو کلونو څخه زيات ؤ.

د ایماندارانو د زړورتیا دپاره دعا

٢٣) کله چې پطروس او یوحنا رخصت شول، نو هغوی خپلو ملګرو ته لارل او څه چې مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ورته ویلي وو، هغوی ته یې وویل. ٢٤) کله چې ایماندارانو دا واورېدل، نو په ګډه یې خدای ته دعا وکړه او ویې ویل: «ای خښتن تعالی، ای د اسمان، ځمکې، دریاونو او هرڅه چې په هغو کې دي، د هغو ټولو خالقه! ٢٥) تا د روح القدس په وسیله د خپل خدمتګار او زموږ د نیکه داود په خوله وویل:

دولې دومره شول په قهر نور قومونه؟

ولې بېځایه دسیسې جوړوي دغه قومونه؟

٢٦) تیاروي ځانونه جنگ ته پاچاهان د جهان

او یوځای کیږي یو د بله سره حکمرانان

د خښتن او د هغه د مسیح په وړاندې،

٢٧) په حقیقت کې دلته په همدې ښار کې هیروډیس او پانتیاس پیلاتوس د غیریهودیانو او د اسراییلو د خلکو سره ستا د سپېڅلي خدمتګار عیسی په وړاندې چې تا غوره کړی دی، سره یوځای شوي دي. ٢٨) دوی هغه کارونه وکړل چې تا په خپل قدرت او خپلې ارادې سره مخکې پرېکړه کړې وه چې باید وشي. ٢٩) اوس ای خښتنه، د هغوی خبرداریو ته ګوره او خپلو خدمتګارانو ته دې دا توان ورکړه چې په پوره زړورتیا سره ستا پیغام بیان کړي. ٣٠) خپل لاس دې را اورد کړه چې خلک شفا ومومي او ستا د سپېڅلي خدمتګار عیسی په نوم معجزې وښايي او

حيرانوونکي کارونه وکړي.» (۳۱) کله چې د هغوی دعا پای ته ورسېدله، نو په کوم ځای کې چې هغوی راټول شوي وو، هغه ځای ولرژېده او هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او د خدای پیغام یې په زړورتیا سره بیان کړ.

ایمانداران په مال او جايداد کې شریک دي

(۳۲) ټول ایمانداران په یو زړه او یو فکر وو. د هغوی څخه یو هم دا دعوه نه کوله چې دا د هغه مال او جايداد دی، بلکې هرڅه چې یې لرل هغوی ټول په کې شریک وو. (۳۳) رسولانو په پوره قدرت سره د څښتن عیسی د بیا راژوندي کېدلو په هکله شهادت ورکاوه او په هغوی ټولو باندې د خدای ډېر فضل ؤ. (۳۴) په هغوی کې هېڅوک هم محتاج نه ؤ، ځکه هر چا چې ځمکه یا کورونه لرل هغه به یې خرڅول او پیسې به یې راوړلې (۳۵) او د رسولانو په اختیار کې به یې ورکولې او د محتاجانو ترمنځ به وېشل کېدلې. (۳۶) د مثال په ډول یوسف چې رسولانو به ورته برنابا یعنې تشویق کوونکی ویل چې یو لایو ؤ او د قبرس څخه ؤ، (۳۷) هغه خپله ځمکه خرڅه کړله او پیسې یې راوړلې او رسولانو ته یې ورکړې.

حنانیا او سفیره

۵ (۱) خو یو سړی ؤ چې حنانیا نومېده او ښځه یې سفیره نومېدله. هغوی خپله یوه ټوټه ځمکه خرڅه کړه (۲) او په داسې حال کې چې ښځه یې هم پوهېدله چې هغه یو څه پیسې یې د ځان سره وساتلې او پاتې پیسې یې رسولانو ته راوړلې. (۳) خو پطروس هغه ته وویل: «ای حنانیا، ته ولې شیطان ته تسلیم شوې او دې ته یې مجبور کړې چې روح القدس ته دروغ ووايي او یو څه پیسې چې د ځمکې د خرڅولو څخه دې لاسته راوړې دي، خپل ځان ته وساتې؟» (۴) ایا د

خرخولو څخه مخکې هغه ځمکه ستا نه وه؟ کله چې دې خرڅه کړه هغه پیسې ستا نه وې؟ نو بیا دې څنگه فکر وکړ چې داسې کار وکړي؟ تا انسانانو ته نه بلکې خدای ته دې دروغ ویلي دي.»

٥ کله چې حنانيا دا خبرې واورېدلې، نو هغه راولوېد او مړ شو. نورو ټولو چې دا واورېدل، ډېر ووېرېدل. ٦ بیا یو څو ځوانان راغلل، د هغه مړی یې په کفن کې تاو کړ، هغه یې یووړ او بنځ یې کړ.

٧ نژدې درې ساعته وروسته د هغه بنځه سفیره رانوتله او خبره نه وه چې څه شوي دي. ٨ پطروس د هغې څخه پوښتنه وکړه: «ماته ووايه چې تاسو خپله ځمکه په همدومره پیسو خرڅه کړې وه؟» هغې ځواب ورکړ: «هو، په همدې پیسو.» ٩ پطروس هغې ته وویل: «تاسو دواړو څنگه داسې پرېکړه وکړه چې د څښتن روح وازمایئ؟ گوره، کومو خلکو چې ستا مېړه بنځ کړ، هغوی همدا اوس په دروازه کې ولاړ دي او هغوی به تا هم یوسي.» ١٠ سمدلاسه هغه بنځه د پطروس په پښو کې راولوېدله او مړه شوه. کله چې هغه ځوانان رانوتل، نو ویې لیدل چې هغه هلته مړه پرته ده، نو د هغې مړی یې هم یووړ او د خپل مېړه په خوا کې یې بنځه کړه. ١١ د کلیسا ټول خلک او نور کسان چې د دې پېښې نه خبر شول، نو ډېر ووېرېدل.

د رسولانو معجزې او حیرانوونکي کارونه

١٢ رسولانو د خلکو په منځ کې ډېر حیرانوونکي کارونه وکړل او ډېرې معجزې یې وښودلې. ایمانداران به د سلیمان په برنډه کې یوځای سره راټولېدل. ١٣ که څه هم خلکو هغوی ته په درنه سترگه کتل، خو کوم خلک چې د دوی په ډله کې نه وو، د هغوی څخه هېچا هم زړه نه شو کولای چې د ایماندارانو سره یوځای شي. ١٤ خو بیا هم ډېرو سړیو او ښځو په څښتن باندې ایمان راوړ او د هغوی د ډلې سره یوځای شول. ١٥ د هغو معجزو له امله چې رسولانو به ښودلې، خلکو به خپل ناروغان کوڅو ته راویستل او په کټونو او بسترو باندې به یې اچولي وو، ترڅو کله چې

پطروس له هغه ځای څخه تېرېږي، نو لږ تر لږه د هغه سیوری د هغوی څخه په ځینو باندې ولویږي. (۱۶) د اورشلیم د شاوخوا ښارگوټو څخه به ډېر خلک راتلل او هغوی به خپل ناروغان او هغه خلک راوستل چې پېریانو نیولي وو او ټول به روغ شول.

رسولان ځورول کېږي

(۱۷) نو بیا د لوی کاهن او د هغوی ټولو ملگرو چې د صدوقیانو د ډلې غړي وو، په زړونو کې کینه پیدا شوه. (۱۸) هغوی رسولان ونيول او په عمومي زندان کې یې واچول. (۱۹) خو په هماغه شپه د خښتن فرښتې د زندان دروازې خلاصې کړې او هغوی یې د باندې راوویستل او ورته ویې ویل: (۲۰) «لاړ شی او د خدای په کور کې ودرېږئ او خلکو ته د دې نوي ژوندون په هکله پیغام ورسوئ.» (۲۱) لکه څنګه چې رسولانو ته ویل شوي وو، هغوی سهار وختي د خدای کور ته ورننوتل او د تعلیم په ورکولو یې پیل وکړ.

کله چې لوی کاهن او د هغه ملګري سره راتول شول، نو د یهودیانو ټول مشران یې د شورا د غونډې دپاره راوغوښتل. هغوی امر وکړ چې رسولان د زندان څخه راولي. (۲۲) خو کله چې مامورین زندان ته ورغلل، نو هغوی یې په زندان کې پیدا نه کړل. نو بېرته شورا ته راغلل او د شورا غړي یې خبر کړل او ویې ویل: (۲۳) «کله چې مونږ زندان ته ورغلو نو ومو لیدل چې د زندان دروازې کلکې بندې وې او ټول ساتونکي په دروازه کې ولاړ وو. خو کله چې مونږ دروازې خلاصې کړې، نو دننه په کې هېڅوک نه ؤ.» (۲۴) کله چې مشرانو کاهنانو او د خدای د کور د ساتونکو قوماندان دا خبر واورېد، هغوی حیران شول چې اوس به څه کېږي. (۲۵) بیا یو سړی راغی او هغوی ته یې وویل: «کوم کسان چې تاسو په زندان کې اچولي وو هغوی د خدای په کور کې دي او خلکو ته تعلیم ورکوي.» (۲۶) بیا قوماندان د خدای د کور د ساتونکو سره لاړ او رسولان یې بېرته راوستل. د هغوی سره یې د زور څخه کار وانخیست، ځکه چې هغوی د دې څخه

وېرېدل چې خلک به يې سنگسار کړي.

٢٧ هغوی رسولان راوستل او د شورا په مخکې يې ودرول او لوی کاهن ورڅخه پوښتنې پيل کړې او ٢٨ ويې ويل: «مونږ تاسو ته په ټينگه امر کړی ؤ چې د عیسی په نوم تعليم مه ورکوی. خو تاسو خپل تعليم په ټول اورشلیم کې خپور کړی دی او کونښن کوی چې د هغه سړي خون زمونږ په غاړه واچوی.» ٢٩ پطروس او نورو رسولانو په ځواب کې وويل: «مونږ بايد د خدای امر ومنو، نه د انسان. ٣٠ زمونږ د نیکونو خدای هغه عیسی بيا راژوندی کړ چې تاسو په صلیب ځورند کړ او مړ مو کړ. ٣١ خدای هغه ته د سردار او خلاصوونکي په توگه د عزت مقام ورکړ او خپل بني لاس ته يې کښېناوه، ترڅو د اسراييلو خلکو ته د توبې ويستلو موقع ورکړي او د هغوی گناهونه وبخښل شي. ٣٢ مونږ د دې کارونو شاهدان يو او همدارنگه روح القدس چې خدای هغه چاته ورکړی دی چې د هغه امر ته غاړه ږدي.»

٣٣ کله چې د شورا غړو دا واورېدل، نو هغوی دومره په قهر شول چې غوښتل يې رسولان ووژني. ٣٤ خو په هغوی کې يو فريسي ؤ چې عمالاييل نومېده. هغه د شريعت استاذ ؤ او ټولو خلکو يې درناوی کاوه. هغه راپاڅېده او امر يې وکړ چې رسولان دې د لږې شېبې دپاره دباندې وويستل شي. ٣٥ بيا هغه شورا ته وويل: «ای د اسراييلو خلکو! تاسو چې د دې خلکو سره څه کوئ، نو د احتياط څخه کار واخلي. ٣٦ څه موده مخکې يو سړی چې تيوداس نومېده، راپورته شو او دعوه يې کوله چې زه يو لوی مشر يم. نژدې څلور سوه تنه د هغه سره يوځای شول، خو هغه ووژل شو او ټول پيروان يې خواړه واره شول او هرڅه پای ته ورسېدل. ٣٧ له هغه نه وروسته د سرشمېرنې په وخت کې د يهودا په نوم يو سړی چې د جليل څخه ؤ، راپورته شو او ډېر خلک د هغه په لمسونه ياغيان شول، ترڅو د هغه پيروان شي، خو هغه هم ووژل شو او ټول پيروان يې خواړه واره شول. ٣٨ نو اوس زه تاسو ته مشوره درکوم چې د دې خلکو څخه لږې اوسئ او هغوی په خپل حال پرېږدئ. ځکه که چېرې دا نقشه او دا کار د انسان له خوا وي، نو هغه به ناکام

شي، (٣٩) خو که چپرې د خدای له خوا وي، نو تاسو يې مخه نه شی نیولی او دا به په دې معنی

وي چې تاسو د خدای سره جنگ کوئ.»

هغوی د غمالاییل مشوره ومنله (٤٠) او رسولان يې راوغوښتل، هغوی يې په دورو ووهل او حکم

يې ورته وکړ چې بیا هېڅکله د عیسی په نوم خبرې ونه کړي. بیا يې هغوی پرېښودل چې لاړ شي.

(٤١) کله چې رسولان د شورا څخه ووتل نو خوشحاله وو، ځکه چې خدای هغوی د دې وړ وگڼل

چې د عیسی د نوم په خاطر بې عزتي وزغمي. (٤٢) هغوی هره ورځ د خدای په کور او د خلکو په

کورونو کې تعلیم او زېری ورکاوه چې عیسی هماغه وعده شوی مسیح دی.

د خدمت دپاره د اووه تنو ټاکل

٦ (١) په هغو ورځو کې چې د عیسی د پیروانو شمېر زیاتېده، نو یوناني ژبو یهودیانو د عبراني

ژبو یهودیانو څخه شکایت وکړ چې د ورځني خوراک د وپشلو په وخت کې یوناني ژبو یهودي

کونډو ښځو ته خپله برخه نه ورکول کېږي. (٢) نو هغو دولسو رسولانو ټول ایمانداران راوغوښتل

او وپې ویل: «دا زمونږ دپاره مناسبه نه ده چې نورو ته د خوړو د رسولو په خاطر خلکو ته د

خدای د پیغام رسول پرېږدو. (٣) نو ای خویندو او ورونو! د خپل منځ څخه اووه تنه چې نېک

نامه او د روح القدس څخه ډک او د حکمت لرونکي خلک وي غوره کړئ، ترڅو د دې کارونو

مسئولیت د هغوی په غاړه واچوو. (٤) خو مونږ به خپل وخت په دعا کولو او د خدای د کلام په

وعظ او تعلیم ورکولو تېروو.» (٥) د رسولانو دا نظر د ټولو خوښ شو، نو هغوی استیفاء چې ډېر

ایمانداره سړی ؤ او د روح القدس څخه ډک ؤ او فیلیپوس، پروکروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس او

نیکولاوس چې یهودي شوی ؤ او د سوریې د انطاکیې څخه ؤ، غوره کړل. (٦) هغوی دا کسان

رسولانو ته وروپېژندل او رسولانو د هغوی په سرونو باندې خپل لاسونه کېښودل او د هغه دپاره یې

٧ نو د خدای کلام په پرله پسې توگه خپرېده او په اورشلیم کې د ایماندارانو شمېر زیاتېده او ډېرو کاهنانو هم ایمان راوړ.

د استیفان نیول

٨ استیفان چې د خدای د فضل او قدرت څخه ډک ؤ، د خلکو په منځ کې به یې ډېر حیرانوونکي کارونه کول او معجزې به یې بنودلې. ٩ خو ځینې خلک چې د ازادو خلکو په نوم د کنیسې غړي وو چې د قیروان او سکندریې د ښارونو او نور خلک چې د قیلیقیې او اسیا د ولایتونو څخه وو، راپورته شول او د استیفان سره یې بحث پیل کړ. ١٠ خو استیفان داسې په حکمت او د روح القدس په قدرت سره خبرې کولې چې هغوی نه شو کولای د هغه په وړاندې ودریږي. ١١ نو هغوی ځینې خلک ولمسول چې ووايي: «مونږ واورېدل چې استیفان د موسی او خدای په ضد کفر ویل.» ١٢ نو په دې ډول هغوی خلک، مشران او د شریعت عالمان راوپارول او استیفان یې ونیوه او شورا ته یې راوست. ١٣ بیا هغوی څو تنه د دروغو شاهدان راوستل او دې شاهدانو وویل: «دا سړی تل د دې سپېڅلي کور او د موسی د شریعت په خلاف خبرې کوي. ١٤ مونږ د هغه څخه واورېدل چې ویل یې: «عیسی ناصري به دا د خدای کور وران کړي او کوم دودونه او دستورونه چې موسی مونږ ته راکړي دي هغه به بدل کړي.» ١٥ نو په شورا کې چې کوم خلک ناست وو هغوی ټولو په ځیر سره استیفان ته کتل او ویې لیدل چې د هغه منځ لکه د فرښتې د منځ په شان ځلېده.

۷ (۱) لوی کاهن د استيفان څخه پوښتنه وکړه: «ايا دا رښتيا دي؟» (۲) استيفان ځواب ورکړ:

«ای ورونو او پلرونو! ماته غوږ ونیسئ! مخکې له دې چې زمونږ نیکه ابراهیم لار شي او په حاران

کې واوسېږي، د جلال خاوند خدای ورته په بین النهرین کې وربنکاره شو (۳) او هغه ته یې

وویل: «خپل وطن او خپل خپلوان دې پرېږده او هغه هېواد ته لار شه چې زه یې درته ښایم.» (۴)

نو ابراهیم د کلدانیانو د وطن څخه لار او په حاران کې اوسېده. کله چې د ابراهیم پلار مړ شو نو

خدای هغه دې وطن ته چې تاسو اوس په کې اوسېږئ، راوست. (۵) خو خدای په هغه وطن کې

هغه ته حتی یو متر مربع ځمکه هم د میراث په توګه ورنه کړه، حتی دومره ځمکه یې هم ورنه کړه

چې پښه ورباندې کېږدي. خو خدای وعده وکړه چې دا ځمکه به هغه ته او د هغه څخه وروسته د

هغه اولادې ته ورکړي چې د هغوی ملکیت شي، که څه هم ابراهیم اولاد نه درلود. (۶) نو خدای

ابراهیم ته داسې وویل: «ستا اولاده به په پردي وطن کې د مسافرو په شان اوسېږي. هغوی به هلته

غلامان وي او څلور سوه کاله به ورباندې ظلم کېږي.» (۷) همدارنګه خدای وویل: «خو زه به هغه

قوم ته چې ستاسو د اولادې څخه غلامان جوړوي، سزا ورکړم. وروسته به هغوی د هغه وطن څخه

راووځي او په دې ځای کې به زما عبادت کوي.» (۸) بیا خدای ابراهیم ته د سنتولو حکم ورکړ

چې د لوظ یوه نښه به وي، ترڅو دا وښايي چې هغه په شوي لوظ باندې عمل کړي دی. نو کله

چې د ابراهیم زوی اسحاق پیدا شو، نو هغه یې په اتمه ورځ سنت کړ. اسحاق خپل زوی یعقوب

سنت کړ او یعقوب خپل دولس زامن چې وروسته بیا د دولسو قبیلو مشران شول، سنت کړل.

(۹) د یعقوب زامنو د خپل ورور یوسف سره کینه پیدا کړه او هغه یې په مصر کې د غلام په توګه

خرڅ کړ. خو خدای د هغه سره مل و (۱۰) او هغه یې له خپلو ټولو تکلیفونو څخه خلاص کړ. کله

چې یوسف د مصر د پاچا فرعون په حضور کې رابنکاره شو، خدای په هغه باندې فضل وکړ او هغه

ته يې حکمت ورکړ. نو فرعون هغه د ټول مصر واکمن او د خپلې کورنۍ مسوول وټاکه. (۱۱) بيا په ټول مصر او کنعان کې قحطي راغله چې د يو لوی مصيبت د رامنځته کېدلو سبب شوه او زمونږ نیکونو د خوراک دپاره څه شی نه شو پیدا کولای. (۱۲) نو کله چې يعقوب خبر شو چې په مصر کې غلې دانې پیدا کېږي، نو هغه خپل زامن يعنې زمونږ نیکونه د لومړي ځل دپاره هلته ولېږل. (۱۳) کله چې هغوی د دوهم ځل دپاره هلته لاړل، نو يوسف خپل ځان خپلو ورونو ته وروپېژانده او فرعون د يوسف کورنۍ وپېژندله. (۱۴) نو يوسف خپل پلار يعقوب او ټول خپلوان چې شمېر يې پنځه اويا تنو ته رسېده، مصر ته راوغوښتل. (۱۵) نو يعقوب مصر ته لاړ او هلته هغه او زامن يې يعنې زمونږ نیکونه مړه شول. (۱۶) د هغوی مړي شکيم ته يووړل شول او په هغې هديره کې بنځ کړای شول چې ابراهيم د حمور د زامنو څخه په بيه اخيستي وه.

(۱۷) کله چې هغه وخت راورسېد چې خدای د ابراهيم سره خپله کړې وعده پوره کړي، نو په دې وخت کې زمونږ د خلکو شمېر په مصر کې ډېر زيات شو. (۱۸) بيا په مصر کې يو بل پاچا په تخت کېښاست چې يوسف يې نه پېژانده. (۱۹) هغه زمونږ د نیکونو سره ټکي وکړه، په هغوی باندې يې ظلم کاوه او هغوی يې دې ته مجبور کړل چې خپل نوي زېږېدلي ماشومان د کورونو څخه دباندې پرېږدي چې مړه شي. (۲۰) په دې وخت کې موسی وزېږېده. هغه يو ډېر ښکلی ماشوم ؤ او تر درې مياشتو پورې د هغه پالنه د خپل پلار په کور کې کېدله. (۲۱) خو کله چې هغوی مجبور شول چې هغه د کور څخه دباندې پرېږدي، نو د فرعون لور هغه واخيست او د خپل زوی په شان يې د هغه روزنه کوله. (۲۲) موسی د مصريانو د ټول حکمت او پوهې تعليم حاصل کړ. هغه په خبرو او کارونو کې غښتلی شو.

(۲۳) کله چې موسی څلوېښت کلن شو، نو په زړه کې يې دا وگرځېدل چې د خپلو اسراييلي ورونو د ليدلو دپاره لاړ شي. (۲۴) کله چې هغه وليدل چې يو مصري د يو اسراييلي سره بد چلند کاوه، نو هغه ورغی چې د هغه اسراييلي څخه دفاع وکړي او د مصري څخه يې د هغه بدل واخيست او هغه

بې وواژه. (۲۵) موسی فکر کاوه چې د هغه خپل قوم به په دې پوه شي چې د ده په وسیله به خدای هغوی ته خلاصون ورکوي، خو هغوی پوه نه شول. (۲۶) بله ورځ موسی ولیدل چې دوه اسراییلیانو په خپلو کې سره جگړه کوله او هغه هڅه کوله چې د هغوی ترمنځ روغه جوړه وکړي، نو موسی هغوی ته وویل: «ای خلکو! تاسو خو سره وروڼه یی، نو ولې یو د بله سره جگړه کوئ؟» (۲۷) خو هغه ملامته سړي موسی ټپل واهه او ورته ویې ویل: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟» (۲۸) ایا ته غواړې چې د پروني مصري په شان ما هم مړ کړې؟» (۲۹) کله چې موسی دا خبره واورېدل، نو هغه د مصر څخه ورتښتېد او مدیان ته لاړ او هلته د مسافر په شان اوسېده. هلته د هغه دوه زامن پیدا شول.

(۳۰) څلوېښت کاله وروسته د سینا غره ته نژدې په یوه دښته کې د یو سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې یوه فرښته موسی ته ورښکاره شوه. (۳۱) کله چې موسی هغه ولیدله نو حیران شو. څنگه چې نژدې ورغی چې هغه ښه وويني، نو د څښتن اواز یې واورېد: (۳۲) «زه ستا د نیکونو خدای یم، د ابراهیم، اسحاق او یعقوب خدای یم.» موسی له وپړې رپېده او جرات یې نه شو کولای چې ورته وگوري. (۳۳) څښتن هغه ته وویل: «خپلې خپلې وباسه، ځکه په کومه ځمکه باندې چې ته ولاړ یې هغه سپېڅلې ده. (۳۴) ما لیدلي دي چې زما په قوم باندې په مصر کې ظلم کېږي. ما د هغوی فریادونه اورېدلي او زه د هغوی د خلاصون دپاره رانښکته شوی یم. اوس راشه، زه تا بېرته مصر ته لېږم.»

(۳۵) نو هماغه موسی دی چې د اسراییلو خلکو رد کړی ؤ او ورته ویلي یې وو: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟» خدای همدا موسی د هغې فرښتې په وسیله چې هغه ته د سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې ښکاره شوه، ولېږه ترڅو د اسراییلو د خلکو حاکم او خلاصونکی وي. (۳۶) دا موسی ؤ چې هغوی یې د مصر څخه راوویستل او په مصر او سره بحیره کې او څلوېښت کاله یې په دښته کې حیرانوونکي کارونه وکړل او معجزې یې وښودلې. (۳۷) دا هغه

موسی دی چې اسرایلیانو ته یې وویل: «خدای به ستاسو د خپل قوم څخه ستاسو دپاره زما په شان یو پیغمبر درولېږي.» (۳۸) دا موسی ؤ چې په دښته کې زمونږ د نیکونو یعنی د خدای د قوم په غونډه کې د هغوی سره ؤ او فرښتې ورسره د سینا په غره کې خبرې وکړې. هلته هغه د خدای ژوندی کلام تر لاسه کړ چې مونږ ته یې راوړسوي.

(۳۹) خو زمونږ نیکونو د موسی د منلو څخه انکار وکړ. هغه یې رد کړ او غوښتل یې چې بېرته مصر ته لاړ شي. (۴۰) نو هغوی هارون ته وویل: «مونږ ته داسې خدایان جوړ کړه چې زمونږ لارښوونه وکړي. ځکه مونږ نه پوهېږو چې په دې موسی باندې چې مونږ یې له مصر څخه راوویستلو، څه وشول.» (۴۱) په هغه وخت کې هغوی د خوسکي په شکل یو بت جوړ کړ او هغه ته یې قرباني وړاندې کړه او په خپلو لاسونو جوړ شوي شي ته یې خوشحالي وکړه. (۴۲) نو خدای د هغوی څخه منځ واړاوه او هغوی یې پرېښودل چې د اسماني ستورو عبادت وکړي، لکه څنګه چې د پیغمبرانو په کتاب کې لیکل شوي دي:

ای د اسراییلو قوم! ایا تاسو په دې څلوېښتو کالو کې په دې دښته کې

ماته قربانۍ او نذرانې راوړې دي؟

(۴۳) نه، تاسو هغه د مولک بت د عبادت څپمه

او د خپل رفان خدای د ستوري تصویر له ځان سره وړئ

چې په خپله مو جوړ کړي دي چې عبادت یې وکړئ،

نو تاسو به د بابل بلې خواته جلاوطنه کړم.»

٤٢ زمونږ نيکونو په دښته کې د شهادت خېمه لرله. دا هغه خېمه وه چې خدای موسی ته حکم کړی ؤ چې د هغې نمونې له مخې چې هغه ته ښودل شوې وه، جوړه کړي. ٤٥ وروسته بیا دا خېمه زمونږ نيکونو ته ورکړل شوه او هغوی دا هغه وخت راوړله کله چې د یوشع سره روان وو او د هغو قومونو ځمکه یې ونيوله چې خدای د هغوی له مخې څخه لېرې کول. دا خېمه د داود تر وخته پورې هلته پاتې وه. ٤٦ خدای د داود څخه خوشحاله ؤ او هغه خدای ته سوال وکړ چې د یعقوب د خدای دپاره د اوسېدو ځای جوړ کړي. ٤٧ خو دا سلیمان ؤ چې د خدای دپاره یې کور جوړ کړ. ٤٨ خو خدای تعالی د انسانانو په لاس جوړ شوي کور کې نه اوسېږي. لکه څنگه چې یو پیغمبر وايي:

٤٩ زما تخت دی اسمان

او ځمکه ده زما د پښو چوکۍ

تاسو به جوړ کړئ ماته څه ډول کور؟

وايي څښتن،

او چیرته دی زما د آرام ځای؟

٥٠ ایا ما پیدا کړي نه دي دغه ټول شيان خپلو لاسونو باندې؟

٥١ ای سرزور و خلکو! ستاسو زړونه د کافرو د زړونو په شان دي، د خدای د پیغام اورېدلو ته کانه یی! تاسو تل د خپلو نيکونو په شان د روح القدس په وړاندې ودرېږئ. ٥٢ ایا داسې کوم پیغمبر شته چې ستاسو نيکونو ځورولی نه وي؟ هغوی هغه پیغمبران هم ووژل چې د هغه د نېک

خدمتگار د راتگ پېشگويي يې کړې وه او اوس تاسو د هغه سره خيانت وکړ او هغه مو وواژه. (۵۳)
تاسو هغه خلک يئ چې شريعت درته د فرښتو په وسيله درورسېد، خو تاسو ورباندې عمل ونه کړ.

د استيفان سنگسار بدل

(۵۴) کله چې د شورا غړو د استيفان خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او د قهر له لاسه يې خپل غاښونه وچيچل. (۵۵) خو استيفان چې د روح القدس څخه ډک ؤ، اسمان ته په ځير وکتل او د خداى جلال يې وليده او عيسى يې وليده چې د خداى بنى لاس ته ولاړ ؤ. (۵۶) هغه وويل: «گورئ! زه وينم چې د اسمان دروازې خلاصې دي او د انسان زوى د خداى بنى لاس ته ولاړ دى.» (۵۷) د شورا غړو په لوړ اواز سره چيغې ووهلې او خپل غوږونه يې بند کړل او هغوى ټولو په هغه باندې حمله وکړه (۵۸) او هغه يې د ښار څخه دباندې وويست او سنگسار يې کړ. کومو خلکو چې د هغه په خلاف شاهدي ورکړې وه خپلې چينې وويستلې او د شاوول په نوم د يو ځوان په پښو کې کېښودلې. (۵۹) کله چې هغوى استيفان سنگساراوه، نو هغه دعا وکړه: «اى څښتنه عيسى! زما روح قبول کړه.» (۶۰) هغه په گوندو شو او په لوړ اواز يې چيغې ووهلې: «اى څښتنه، هغوى په دې گناه مه نيسه.» هغه دا خبره وکړه او مړ شو.

۸ (۱) شاوول د هغو کسانو څخه ؤ چې د استيفان په مرگ باندې راضي ؤ.

شاوول ايمانداران ځوروي

په هماغه ورځ په اورشليم کې د ايماندارانو سخته ځورونه پيل شوه او پرته له رسولانو ټول ايمانداران د يهوديې او سامريې شاوخوا سيمو ته خواره واره شول. (۲) ځينې پرهېزگاره خلک

راغلل او استيفان يې بنځ کړ او په هغه باندې يې ډېر وير وکړ.

٣) خو شاوول کونښن کاوه چې کليسا ورانه کړي. هغه کور په کور گرځېده او ښځې او نران به يې له کوره راويستل او په زندان کې به يې اچول.

په سامره کې زېرى رسول

٤) خو هغه ايمانداران چې هرې خواته خواره واره شوي وو، هر چېرته چې تلل د عيسى په هکله يې پيغام اوراوه. ٥) فيليپوس د سامريې يو ښار ته لاړ او خلکو ته يې د مسيح په هکله وعظ کاوه. ٦) کله چې گن شمېر خلکو د فيليپوس خبرې واورېدلې او هغه معجزې چې هغه ښودلې وليدلې، نو ټولو د هغه خبرو ته په غور سره غوږ نيوه. ٧) د ډېرو خلکو څخه چې پېريانو نيولي وو، پېريان په چيغو چيغو راوتل او ډېر شل او گوډ خلک روغېدل. ٨) نو په هغه ښار کې لويه خوشحالي وه.

٩) خو په هغه ښار کې د شمعون په نوم يو سړى اوسېده چې د يو څه مودې راهيسې يې د سامريې خلک د خپلې جادو په زور حيران کړي وو او دعوه يې کوله چې هغه يو لوى سړى دى. ١٠) د ټولو طبقو خلکو يعنې هم لويانو او کوچنيانو د هغه خبرو ته په غور غوږ نيوه او ويل يې: «دا سړى زمونږ د خدايد هغه قدرت ښکارندوى دى چې ورته لوى قدرت وايي.» ١١) هغوى ځکه د هغه خبرې په غور غوږ نيوه چې تر ډېر وخته پورې يې هغوى د خپلې جادو په زور حيران کړي وو. ١٢) خو کله چې هغوى د فيليپوس په هغه زېري ايمان راوړ چې د خداى د پاچاهۍ او د عيسى مسيح په هکله يې واوراوه، نو تر او ښځو دواړو د تعميد غسل واخيست. ١٣) تر دې پورې چې خپله شمعون هم ايمان راوړ، د تعميد غسل يې واخيست او له هغې وروسته به هغه تل له فيليپوس سره و. کله چې هغه د فيليپوس لوى او حيرانوونکي کارونه او معجزې چې هغه ښودلې

ولیدلي، نو حيران پاتي شو.

١٤) كله چې په اورشليم كې رسولان خبر شول چې سامريانو د خداى پيغام منلى دى، نو هغوى پطروس او يوحنا وروپلېرل. ١٥) كله چې هغوى هغه ځاى ته ورسېدل، نو د هغو نويو ايماندارانو دپاره يې دعا وكړه چې روح القدس ورباندې نازل شي. ١٦) ځكه چې هغوى يوازې د څښتن عيسى په نوم د تعميد غسل اخيستی ؤ او تر دې وخته پورې لا د هغوى څخه په هېچا باندې روح القدس نازل شوى نه ؤ. ١٧) نو بيا پطروس او يوحنا په هغوى باندې لاسونه كېښودل او هغوى روح القدس تر لاسه كړ. ١٨) كله چې شمعون وليدل چې د رسولانو د لاس په ايښودلو روح القدس وركول كېږي، نو هغه پطروس او يوحنا ته پيسې وړاندې كړې ١٩) او ويې ويل: «دا اختيار ماته هم راکړه چې زه په چا باندې لاس كېږدم او روح القدس ورباندې نازل شي.» ٢٠) خو پطروس ځواب وركړ: «ستا پيسې دې ستا سره يوځاى تباه شي، ځكه تا فكر كاوه چې د خداى دا نعمت په پيسو اخيستل كېږي. ٢١) په دې كار كې ستا نصيب او برخه نشته، ځكه چې ستا زړه د خداى په نظر كې سم نه دى. ٢٢) نو بيا له خپلو بدو كارونو څخه توبه وباسه او څښتن ته دعا وكړه، كېداى شي چې هغه تا د دې بدو خيالونو په خاطر چې په زړه كې يې لرې، وبخښي. ٢٣) زه وينم چې ستا زړه سخت د كينې څخه ډك دى او د گناه غلام يې.» ٢٤) شمعون پطروس او يوحنا ته په ځواب كې وويل: «زما په خاطر څښتن ته دعا وكړئ چې څه چې تاسو وويل هغه په ما باندې رانه شي.»

٢٥) كله چې پطروس او يوحنا د څښتن عيسى په هكله شاهدي وركړه او د هغه پيغام يې اعلان كړ، نو بېرته اورشليم ته لاړل او په لاره كې يې د سامريې ډېرو كليو ته زېرى ورساوه.

فيلپوس او ايتوپيايي خصي مامور

٢٦ بيا د خښتن فرښتې فيليپوس ته وويل: «پاخږه او جنوب خواته په هغه لاره لار شه چې د اورشليم څخه غزې ته تللې ده.» (دا د بيابان يوه لاره ده.) ٢٧ فيليپوس پاڅېده او روان شو. هغه په لاره كې د يو ايتوپيايي سره چې خصي شوى ؤ او د ايتوپيا د كنداكې د ملكې د دربار د ټولې خزاني مشر مامور ؤ، مخامخ شو. هغه مامور اورشليم ته د عبادت دپاره راغلى ؤ ٢٨ او اوس بېرته خپل كور ته روان ؤ. هغه په خپلې گاډۍ كې ناست ؤ او د اشعيا پيغمبر كتاب يې لوسته. ٢٩ روح القدس فيليپوس ته وويل: «لار شه او هغې گاډۍ ته ورنژدې شه.» ٣٠ نو فيليپوس د هغه خواته ورمونده كړه او هغه واورېدل چې هغه سړى د اشعيا پيغمبر كتاب لولي. نو پوښتنه يې ترې وكړه: «ته چې څه لولې ورباندې پوهېږې؟» ٣١ هغه ځواب وركړ: «ترڅو پورې چې كوم څوك يې راته تشرېح نه كړي زه ورباندې څنگه پوهېدلى شم؟» نو هغه د فيليپوس څخه وغوښتل چې گاډۍ ته وخېژي او د هغه سره كښېني. ٣٢ هغه چې د خداى د كلام كومه برخه لوستله هغه داسې و:

«هغه سړى د هغه پسه په شان

چې حالېدلو ته وړل كېده

او د هغه وري په شان ؤ

چې د سكولونكو په مخكې غلى وي

او هېڅ نه وايي.

٣٣ هغه سپك كړاى شو او انصاف ورسره ونه شو.

څوک کولای شي چې د هغه د اولادې په هکله خبرې وکړي،

ځکه چې د هغه ژوند د ځمکې په منځ پای ته ورسېده.»

٣٤ هغه مامور فيليپوس ته وويل: «زه درته سوال کوم، ماته ووايه چې پيغمبر دلته د چا په هکله خبرې کوي؟ د خپل ځان په هکله يا د بل چا په هکله؟» ٣٥ بيا فيليپوس د خدای د کلام د هماغې برخې څخه پيل کړه او هغه ته يې د عيسی په هکله زېری واوراوه. ٣٦ څنگه چې هغوی په لاره روان وو، نو يو داسې ځای ته ورسېدل چې هلته اوبه وې او هغه مامور وويل: «گوره چې دلته اوبه شته، نو څه شی زما د تعمید د غسل اخیستلو مخه نيولی شي؟» ٣٧ [فيليپوس وويل: «که چېرې ته د زړه نه ايمان راوړې، نو بيا کولای شي.» هغه ځواب ورکړ: «زه ايمان لرم چې عيسی مسيح د خدای زوی دی.»] ٣٨ نو هغه مامور امر وکړ چې گاډی ودروي. فيليپوس او هغه دواړه اوبو ته وربنکته شول او فيليپوس هغه ته د تعمید غسل ورکړ. ٣٩ کله چې هغوی دواړه له اوبو څخه راووتل، نو د څښتن روح فيليپوس بوته او هغه مامور نور فيليپوس ونه لیده او په خوشحالی سره په خپله لاره روان شو. ٤٠ خو فيليپوس پوه شو چې زه د اشدود په ښار کې يم. هغه په ټولو ښارونو کې گرځېده او زېری يې ورکاوه، ترڅو قيصر يې ته ورسېده.

شاوول په عيسی باندې ايمان راوړي

٩ ١ په هماغه وخت کې شاوول لا د څښتن عيسی پيروانو ته د قتل سخت اخطارونه ورکول. هغه لوی کاهن ته لار ٢ او د هغه څخه يې وغوښتل چې د دمشق کنيسو ته ليکونه ورکړي چې که چېرې هغه داسې کوم څوک پيدا کړي که هغه ښځه وي يا نر، چې د څښتن عيسی د لارې پيروان وي، نو هغه ونيسي او اورشليم ته يې راولي. ٣ کله چې شاوول دمشق ته نژدې کېده، نو ناڅاپه د اسمان څخه يوه رڼا د هغه شاوخوا وځلېدله. ٤ هغه په ځمکه باندې راولوېد او يو اواز

بي واورېد چې ويل يې: «شاووله، شاووله! ته ولي ما ځوروي؟» (٥) شاوول پوښتنه وکړه: «ای

څښتنه، ته څوک يې؟» ځواب راغی: «زه عیسی یم، یعنی هغه څوک چې ته يې ځوروي.» (٦)

اوس پاڅېره او ښار ته لاړ شه او هلته به تاته وویل شي چې څه باید وکړې.» (٧) کوم کسان چې د شاوول سره په سفر کې ملګري وو، غلي ولاړ وو. هغوی اواز واورېد، خو هېڅوک يې ونه لیده.

(٨) نو شاوول د ځمکې څخه راپورته شو او سره له دې چې سترګې يې غړېدلې، خو څه شی يې

نه شو لیدلی. نو ملګرو يې هغه له لاسه ونيوه او دمشق ته يې بوتله. (٩) هغه تر درېو ورځو پورې

پوند و او نه يې څه خوړل او نه يې څښل.

(١٠) په دمشق کې يو ايماندار اوسېده چې حنانيا نومېده. هغه رويا وليدله چې څښتن ورته وویل:

«ای حنانيا! هغه ځواب ورکړ: «ای څښتنه، زه حاضر یم.» (١١) څښتن هغه ته وویل: «پاڅېره او

هغې کوڅې ته لاړ شه چې د مستقیمې کوڅې په نوم یادېږي او د يهودا په کور کې د شاوول په نوم

د يو تن څخه چې د ترسوس د ښار څخه دی، پوښتنه وکړه. هغه همدا اوس دعا کوي. (١٢) هغه په

رويا کې وليدل چې د حنانيا په نوم يو سړی راځي او د هغه په سر باندې به لاس ږدي، ترڅو هغه

بېرته بېنا شي.» (١٣) حنانيا ځواب ورکړ: «ای څښتنه، ډېرو خلکو ماته د دې سړي او د هغو ټولو

بديو په هکله چې هغه په اورشلیم کې ستا د خلکو سره کړي دي، ويلي دي. (١٤) او مشرانو

کاهنانو هغه ته اختيار ورکړی چې دمشق ته راشي او هغه ټول خلک چې ستا نوم اخلي، ونيسي.»

(١٥) خو څښتن هغه ته وویل: «لاړ شه، ځکه چې دا سړی يوه وسيله ده چې ما غوره کړی دی،

ترڅو زما نوم غیر يهوديانو، د هغوی پاچاهانو او د اسرائيلو قوم ته وروپېژني. (١٦) زه به په خپله

هغه ته وښاييم چې هغه باید زما د نوم په خاطر څومره کړاوونه وزغمي.»

(١٧) نو حنانيا روان شو او هغه کور ته ورننوت چې شاوول په کې اوسېده او خپل لاس يې په

شاوول باندې کېښود او ورته ويلي و: «ای شاووله وروړه! کله چې ته دلته راروان وي، نو څښتن

یعني هماغه عیسی چې تاته په لاره کې درښکاره شو، زه رالېږلی یم چې ته بېرته بېنا شي او د روح

القدس ځخه ډک شي.» (۱۸) سمدلاسه د شاوول د سترگو څخه د پوستکو په شان شيان راوغورځېدل او هغه بېرته بېنا شو. بيا هغه راپاڅېده او د تعمید غسل يې واخيست. (۱۹) له هغې وروسته هغه ډوډۍ وخورله او بېرته يې قوت پيدا کړ.

شاوول په دمشق کې وعظ کوي

شاوول يو څو ورځې په دمشق کې د ايماندارانو سره پاتې شو. (۲۰) هغه سمدلاسه کنيسو ته لاړ او وعظ يې پيل کړ او ويل يې چې عيسی د خدای زوی دی. (۲۱) هرچا چې د هغه خبرې اورېدلې، نو حيران به شول او پوښتنه به يې کوله: «ايا دا هماغه سړی نه دی چې په اورشليم کې به يې هغه خلک له منځه وړل چې د عيسی نوم به يې ياداوه؟ هغه دلته د دې مقصد دپاره نه دی راغلی چې دا خلک ونيسي او لاس تړلي يې مشرانو کاهنانو ته بوځي؟» (۲۲) خو د شاوول د وعظ کولو قدرت نور هم زياتېده او په خپلو قانع کوونکو دليلونو يې ثابتوله چې عيسی هماغه وعده شوی مسيح دی او هغوی ورته ځواب نه شو ويلی.

(۲۳) ډېره موده وروسته يهوديان سره راټول شول او دسيسه يې جوړه کړه چې شاوول ووژني. (۲۴) هغوی شپه او ورځ د ښار په دروازو کې څوکيداري کوله، ترڅو هغه ووژني. خو شاوول د هغوی له دسيسې څخه خبر شو. (۲۵) نو يوه شپه د شاوول پيروانو هغه په ټوکړۍ کې د ښار د دېوال د سوري په لاره رابنکته کړ.

شاوول په اورشليم کې

(۲۶) کله چې شاوول اورشليم ته ورسېده، نو کونښن يې وکړ چې د نورو ايماندارانو سره يوځای شي، خو هغوی ټول د هغه څخه وېرېدل، ځکه چې هغوی په دې باور نه درلود چې شاوول په

رښتيا سره ايماندار شوی دی. (۲۷) بيا برنابا د هغه سره مرسته وکړه او هغه يې رسولانو ته بوت ته او هغوی ته يې وويل چې شاوول څنگه دمشق ته په لاره کې څښتن عیسی ولیده او هغه څنگه د شاوول سره خبرې وکړلې. همدارنگه برنابا هغوی ته وويل چې شاوول څنگه په دمشق کې په زپورتيا سره د عیسی په نوم وعظ وکړ. (۲۸) نو شاوول د هغوی سره پاتې شو او په اورشلیم کې د هغوی سره گرځېده او په زپورتيا سره يې د څښتن عیسی په نوم وعظ کاوه. (۲۹) هغه به د يوناني ژبو يهوديانو سره خبرې او بحث کاوه، خو هغوی کونښنې کاوه چې شاوول ووژني. (۳۰) کله چې ايمانداران د دې څخه خبر شول، نو شاوول يې قيصر يې ته بوت ته او بيا يې هغه د ترسوس ښار ته ولېږه.

(۳۱) نو په ټوله يهوديه، جليل او سامره کې کلیسا ارامه وه او ښه شوه. ايماندارانو د څښتن څخه په وېره کې او د روح القدس په مرسته پرمختګ کاوه او شمېر يې زياتېده.

پطروس په لده او يافا کې

(۳۲) پطروس به هرځای ته سفر کاوه او يوځل هغه د هغو ايماندارانو د ليدلو دپاره چې د لده په ښار کې اوسېدل، لاړ. (۳۳) په هغه ځای کې هغه د اينياس په نوم يو سړی ولیده چې شل ؤ او د اتو کالو راهيسې په کت کې پروت ؤ. (۳۴) پطروس هغه ته وويل: «ای اينياسه، عیسی مسيح درته شفا درکوي. پاڅېږه او بستره دې راټوله کړه.» او هغه سمدلاسه پاڅېده. (۳۵) هغو ټولو خلکو چې په لده او شارون کې اوسېدل، اينياس ولیده او په څښتن عیسی يې ايمان راوړ.

پطروس طبيتا بېرته راژوندی کوي

(۳۶) په يافا کې يوه ايمانداره ښځه اوسېدله چې طبيتا نومېدله. په يوناني ژبه کې د هغې د نوم معنی

هوسی ده. هغې تل نېک کارونه کول او د غریبانو سره یې مرسته کوله. (۳۷) په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود.

(۳۸) یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه وروولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. (۳۹) نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ټولې کونډې ښځې د هغه څخه راتاوې شوې، هغوی ژړل او هغه کالي او چپنې چې طبیتا د خپل ژوندانه په وخت کې گنډلي وو، هغه ته وښودل. (۴۰) پطروس هغوی ټولې له کوتې څخه وویستلې، هغه په گونډو شو او دعا یې وکړه. بیا یې مړي ته مخ راواړاوه او ویې ویل: «طبیتا پاڅېره!» هغې خپلې سترگې وغړولې او کله چې یې پطروس ولیده، نو کښېناستله. (۴۱) پطروس هغې ته لاس ورکړ او هغه یې په پښو ودروله. بیا پطروس ټول ایمانداران او کونډې راوغوښتلې او طبیتا یې ورته ژوندی وسپارله. (۴۲) دا خبره په ټوله یافا کې خپره شوه او ډېرو خلکو په څښتن عیسی باندې ایمان راوړ. (۴۳) پطروس د زیات وخت دپاره د شمعون په نوم د څرمنو جوړوونکي سره په یافا کې پاتې شو.

کورنیلیوس رویا وینی

۱۰ (۱) په قیصریه کې یو سړی ؤ چې کورنیلیوس نومېده او د رومي لښکرو د کنډک چې د «ایټالوي کنډک» په نوم یادېده، مشر ؤ. (۲) کورنیلیوس او د هغه کورنۍ دینداره خلک وو او د خدای څخه وپېرېدل. هغه به غریبو یهودیانو ته ډېر خیراتونه ورکول او تل به یې دعا کوله. (۳) یوه ورځ د ماسپنین شاوخوا درې بجې هغه رویا ولیدله چې د خدای فرښته د هغه خواته راغله او ورته ویې ویل: «ای کورنیلیوسه!» (۴) هغه له وپېرې په ځیر سره فرښتې ته وکتل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ښاغلیه څه وايې؟» فرښتې ځواب ورکړ: «ستا دعاگانې او خیراتونه چې تا ورکړي وو، هغه د

خدای حضور ته ورسېدل او قبول يې کړل. (۵) اوس يو خو کسان يافا ته د شمعون پسې چې پطروس ورته ويل کيږي، ولېږه چې هغه راولي. (۶) هغه د شمعون خرمن جوړوونکي په کور کې چې د بحيرې په غاړه دی، مېلمه دی.» (۷) کله چې هغې فرېنتې د هغه سره خبرې وکړې لاړه، نو کورنيلیوس خپل دوه نوکران او يو عسکر چې يو دينداره سړی ؤ او د هغه د کور د خدمتگارانو څخه ؤ، راوغوښتل. (۸) هرڅه چې شوي وو، هغوی ته يې وويل او هغوی يې يافا ته ولېږل.

پطروس رويا ويني

(۹) بله ورځ د غرمې په وخت کې چې هغه دوه نوکران او عسکر په لاره کې روان وو او يافا ته ورسېدل، نو په همدې وخت کې پطروس د دعا کولو دپاره پاس بام ته وخوت. (۱۰) هغه وږی شو او غوښتل يې چې څه وخورې، کله چې ډوډۍ تيارېدله، نو هغه رويا وليدله. (۱۱) هغه وليدل چې د اسمان دروازې خلاصې شوې او د يو لوی دسترخوان په شان يو شی چې د څلورو څنډو څخه راخوړند ؤ او ښکته د ځمکې خواته راروان ؤ. (۱۲) په هغه کې هر ډول حيوانات، خزندې او مرغان وو. (۱۳) بيا يو اواز راغی او هغه ته يې وويل: «ای پطروسه، پاڅېږه! هغه حلال کړه او ويې خوره.» (۱۴) خو پطروس وويل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم حرام او ناپاکه شی نه دی خوړلی.» (۱۵) په دوهم ځل بيا اواز راغی: «کوم شيان چې خدای حلال گرځولي دي، هغه حرام مه گڼه.» (۱۶) درې ځلې همداسې وشول او بيا هغه دسترخوان بېرته پورته اسمان ته يووړل شو.

(۱۷) پطروس حيران پاتې ؤ چې د دې رويا معنی څه ده، چې په دې وخت کې هغو کسانو چې کورنيلیوس لېږلي وو، د شمعون کور پيدا کړ او هغوی د دروازې په مخ کې ودرېدل. (۱۸) هغوی نارې کړې او پوښتنه يې وکړه: «ايا شمعون چې پطروس ورته هم وايي، دلته مېلمه دی؟» (۱۹) پطروس لا د دې رويا په هکله فکر کاوه چې روح القدس ورته وويل: «گوره، درې سړي تالټوي. پاڅېږه او لاندې رانېکته شه او د هغوی سره په تلولو کې زړه نا زړه کېږه مه، ځکه چې هغوی

ما درلېرلي دي.» (۲۱) نو پطروس لاندې بنکته شو او هغوی ته یې وویل: «زه هماغه سړی یم چې تاسو یې لټوئ. تاسو د څه دپاره راغلي یئ؟» (۲۲) هغوی ځواب ورکړ: «مونږ قوماندان کورنیلوس رالېرلي یو. هغه یو نېک او داسې سړی دی چې له خدایه وپریږي او د ټولو یهودیانو په نظر کې ډېر عزتمن سړی دی. د خدای فرېنتې هغه ته ویلي وو چې تا خپل کور ته راوغواړي او څه چې وايي هغه یې واوري.» (۲۳) نو پطروس هغوی کور ته راوستل او مېلمانه یې کړل.

د کورنیلوس او پطروس لیږنه

بله ورځ پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو او د یافا څو ایمانداران هم ورسره ملګري وو. (۲۴) په بله ورځ هغوی قیصریې ته ورسېدل. کورنیلوس هغوی ته په تمه ؤ او خپل خپلوان او خپل نژدې ملګري یې هم راغونښتي وو. (۲۵) څنگه چې پطروس کور ته ورننوت، کورنیلوس د هغه مخې ته ورووت او د هغه په پښو کې پرېوت او سجده یې ورته وکړه. (۲۶) خو پطروس هغه د ځمکې څخه راپورته کړ او ورته ویې ویل: «راپاڅپړه، زه هم ستا په شان یو انسان یم.» (۲۷) په داسې حال کې چې پطروس د هغه سره خبرې کولې، کور ته ننوت او ویې لیدل چې هلته ډېر خلک راټول شوي وو. (۲۸) پطروس هغوی ته وویل: «تاسو ته ښه معلومه ده چې د یهودیانو دپاره دا ناروا ده چې د غیریهودیانو سره ناسته ولاړه او یا ملګرتیا وکړي. خو خدای ماته دا رابڼودلي دي چې زه باید هېڅوک هم ناپاکه او نجس ونه ګڼم. (۲۹) کله چې زه تاسو راوغوښتم نو پرته له کوم اعتراضه راغلم. خو اوس پوښتنه کوم چې تاسو ولې زه راوغوښتم؟»

(۳۰) کورنیلوس وویل: «څلور ورځې کېږي چې په همدې وخت کې یعنې د ماسپښین په درې بجو زه په خپل کور کې په دعا کولو بوخت وم چې ناڅاپه یو سړی چې ځلېدونکي کالي یې اغوستي وو، زما په مخکې ودرېده (۳۱) او ویې ویل: «ای کورنیلوسه! خدای ستا دعاګانې قبولې کړې دي او هغه خیراتونه یې قبول کړي دي چې غریبانو ته دې ورکوي.» (۳۲) اوس یو څو کسان د

شمعون پسي چې پطروس ورته ويل کيږي، يافا ته ولېږه چې هغه راولي. هغه د بحيري په غاړه د شمعون خرمن جوړوونکي په کور کې مېلمه دی. ﴿٣٣﴾ نو سمدلاسه مې تا پسي سړي درولېږل او تا ډېر بڼه کار وکړ چې دلته راغلې. نو اوس مونږ ټول دلته د خدای په حضور کې حاضر يو چې د هرڅه په هکله چې خښتن تاته حکم کړی دی، هغه واورو.»

غیریهودیانو ته د پطروس وينا

﴿٣٤﴾ پطروس خپلې خبرې پيل کړې او ويې ويل: «زه اوس پوه شوم چې دا رښتيا دي چې خدای د هېچا طرفداري نه کوي. ﴿٣٥﴾ په هر قوم کې چې هرڅوک له خدایه وپريږي او سم کارونه کوي، خدای هغه مني. ﴿٣٦﴾ تاسو پوهېږئ چې خدای خپل پيغام د اسراييلو قوم ته ورولېږه او د سولې او سلامتۍ زېږی يې د عیسی مسیح په وسیله چې د ټولو خښتن دی، اعلان کړ. ﴿٣٧﴾ تاسو پوهېږئ چې په ټوله يهوديه کې څه وشول. دا پېښه د يحيی د تعمید د غسل د اعلانولو څخه وروسته له جليل څخه پيل شوه. ﴿٣٨﴾ او تاسو خبر یئ چې خدای څنگه ناصري عیسی په روح القدس او په خپل قدرت سره مسح کړ. هغه به هرځای ته تللو او د خلکو سره به يې نېکي کوله او کوم خلک چې د شيطان په بند کې وو هغوی ته به يې شفا ورکوله، ځکه چې خدای ورسره مل ؤ. ﴿٣٩﴾ مونږ د هغو ټولو کارونو شاهدان يو چې عیسی د يهوديانو په وطن او اورشلیم کې وکړل. هغوی عیسی په صلیب باندې ځوړند کړ او ويې واژه. ﴿٤٠﴾ خو خدای هغه په درېمه ورځ بېرته راژوندی کړ او خلکو ته يې ښکاره کړ، ﴿٤١﴾ ټولو خلکو ته نه، بلکې يوازې هغو شاهدانو ته چې خدای له مخکې نه غوره کړي وو، يعنې مونږ ته چې د هغه د بيا راژوندي کېدلو څخه وروسته مو ورسره وخوړل او وښښل. ﴿٤٢﴾ عیسی مونږ ته حکم کړی چې خلکو ته وعظ وکړو او دا شهادت ورکړو چې دا هغه څوک دی چې خدای په مړو او ژونديو باندې قاضي ټاکلی دی. ﴿٤٣﴾ د هغه په هکله ټول پيغمبران شاهدي ورکوي او وايي چې هرڅوک چې په هغه باندې ايمان راوړي، نو د هغه په نوم به يې

په غير يهوديانو باندې د روح القدس نازلېدل

٤٤ پطروس لا خبرې کولې چې په هغو ټولو خلکو باندې چې د هغه خبرې يې اورېدلې، روح القدس نازل شو. ٤٥ هغه يهودي ايمانداران چې د پطروس سره راغلي وو، په دې حيران شول چې د روح القدس نعمت په غير يهوديانو هم نازل شو. ٤٦ ځکه چې دوی اورېدل چې هغوی په نورو ژبو خبرې کولې او د خدای لويي يې بيانوله. بيا پطروس وويل: ٤٧ «ايا داسې څوک شته چې دا خلک چې زمونږ په شان يې روح القدس تر لاسه کړی دی په اوبو باندې د تعميد غسل د اخیستلو څخه منع کړي؟» ٤٨ نو پطروس امر وکړ چې هغوی ته دې د عیسی مسیح په نوم د تعميد غسل ورکړل شي. بيا هغوی د پطروس څخه وغوښتل چې يو څو ورځې د هغوی سره پاتې شي.

پطروس د اورشلیم کلیسا خبروي

١١ ١ په ټوله يهوديه کې رسولان او ايمانداران خبر شول چې غير يهوديانو هم د خدای پيغام منلی دی. ٢ کله چې پطروس بېرته اورشلیم ته راغی، نو يوې ډلې چې د غير يهوديانو د سنتولو غوښتونکي وو په هغه باندې اعتراض وکړ ٣ او ويل يې: «ته ولې د ناست شويو خلکو کور ته لاړې او د هغوی سره دې ډوډۍ هم وخوړله؟» ٤ نو څه چې پېښ شوي وو، پطروس ټکي په ټکي هغوی ته بيان کړل. ٥ هغه وويل: «زه د يافا په ښار کې وم او دعا مې کوله چې بې هوشه شوم او رويا مې وليدله چې د يو لوی دسترخوان په شان يو شی چې د څلورو څنډو څخه راخوړند ؤ، او د اسمان نه د ځمکې خواته رانېکته کېده او ما پورې راوړسېده. ٦ کله چې ما ورته په غور

سره وکتل، نو په هغه کې کورني حیوانات او وحشي ځناور، خزندی او مرغان وو. (۷) بیا مې یو
 اواز واورېد چې ویل یې: «ای پطروسه! پاڅېره، هغه حلال کړه او ویې خوره.» (۸) خو ما ورته
 وویل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم کوم حرام یا ناپاکه شی خولې ته نه دی وروړی.» (۹)
 د اسمان څخه یوځل بیا اواز راغی چې ویل یې: «کوم شیان چې خدای حلال گرځولي دي، ته یې
 باید حرام ونه گڼې.» (۱۰) درې ځلې داسې وشول او بیا هغه ټول شیان بېرته اسمان ته یووړل شول.
 (۱۱) په هماغه شېبه کې درې تنه چې د قیصریې څخه رالېږل شوي وو، هغه کور ته راوړسېدل چې
 مونږ په کې اوسېدلو. (۱۲) روح القدس راته وویل چې په دې هکله اندېښنه مه کوه چې هغوی
 غیریهودیان دي. بیا دا شپږ ایمانداران هم زما سره لاړل او مونږ ټول د کورنیلیوس کور ته ورننوتلو.
 (۱۳) هغه مونږ ته وویل چې څنگه یې په خپل کور کې یوه فرښته ولیدله چې ولاړه وه او هغه ته
 یې وویل: «یو څوک یافا ته ولېږه او شمعون چې پطروس ورته ویل کيږي، راوله.» (۱۴) هغه به تاته
 یو پیغام واوروي چې د هغه په وسیله به ته او ستا ټوله کورنۍ خلاصون ومومي.» (۱۵) کله چې ما
 خبرې پیل کړې، نو په هغوی باندې روح القدس نازل شو لکه څنگه چې لومړی ځل په مونږ باندې
 نازل شوی و. (۱۶) بیا هغه ته را په یاد شول څه چې څښتن عیسی ویلي وو: «یحیی به په اوبو
 باندې د تعمید غسل ورکاوه، خو تاسو ته به په روح القدس د تعمید غسل درکول کيږي.» (۱۷) که
 خدای هغوی ته هماغه نعمت ورکړی دی چې مونږ ته یې په هغه وخت کې راکړ چې په څښتن
 عیسی مسیح باندې مو ایمان راوړ، نو بیا زه څوک وم چې خدای مې د دې کار نه منع کړی وای؟»
 (۱۸) کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو غلي پاتې شول. هغوی د خدای په ثنا او صفت کولو
 پیل وکړ او ویل یې: «نو بیا خدای حتی غیریهودیانو ته هم دا موقع ورکړې ده چې توبه وباسي او
 تلپاتې ژوندون ولري.»

د سوریې په انطاکیه کې کلیسا

(۱۹) د هغې ځورونې له امله چې د استیفان د مړینې نه وروسته پیل شوه، ځینې ایمانداران خواره

واره شول او د فنيقيې، قبرس او انطاكيې پورې لاړل. هغوی خپل پيغام يوازي يهوديانو ته ورساوه. (٢٠) خو د قبرس او قيروان ځيني ايمانداران چې انطاكيې ته لاړل، د يونانيانو سره يې هم خبرې وكړې او هغوی ته يې د څښتن عيسى په هكله زېري ورساوه. (٢١) د څښتن قدرت د هغوی سره ؤ او زيات شمېر خلكو ايمان راوړ او د څښتن عيسى پيروان شول.

(٢٢) دا خبر د اورشليم كليسا ته ورسېدله او هغوی برنابا انطاكيې ته ولېږه. (٢٣) كله چې هغه راوړسېده او ويې ليدل چې خدای څنگه خلكو ته برکت وركړ، نو ډېر خوشحاله شو او هغوی يې وهڅول چې ټول د زړه له كومي څښتن ته وفادار پاتې شي، (٢٤) ځكه چې برنابا يو نېك سړی او د روح القدس څخه ډك او د ټينگ ايمان خاوند ؤ. په دې ځای كې ډېرو خلكو په څښتن باندې ايمان راوړ. (٢٥) بيا برنابا د ترسوس ښار ته لاړ چې شاوول ولټوي. (٢٦) چې كله يې شاوول پيدا كړ، نو هغه يې انطاكيې ته راوست او برنابا او شاوول پوره يو كال هلته د ايماندارانو سره يوځای كېدل او ډېرو خلكو ته يې تعليم وركاوه. او همدلته په انطاكيه كې ؤ چې د لومړي ځل دپاره ايمانداران د مسيحيانو په نوم ياد شول.

(٢٧) په همدې وخت كې ځيني پيغمبران د اورشليم څخه انطاكيې ته راغلل. (٢٨) په هغوی كې يو تن چې اگابوس نومېده، ودرېده او د روح القدس په وسيله يې پېشگويي وكړه چې په ټوله نړۍ كې به سخته قحطي راشي. دا قحطي د كلوديوس امپراتور په زمانه كې راغله. (٢٩) د انطاكيې ايماندارانو پرېكړه وكړه چې هر يو به د خپل توان سره سم هغو ايماندارانو ته چې په يهوديه كې اوسېږي، مرسته وركوي. (٣٠) هغوی همداسې وكړل او خپلې مرستې يې د برنابا او شاوول په لاس د اورشليم د كليسا مشرانو ته ولېږلې.

۱) په هماغه وخت کې هيروديس پاچا د كليسا د ځينو غړو په ځورولو پيل وكړ. ۲)
هغه د يوحنا ورور يعقوب په توره باندې وواژه. ۳) كله چې هيروديس وليدل چې يهوديان په دې
كار خوشحاله شول، نو پطروس يې هم ونيوه. دا كار د فطيرې ډوډۍ د اختر په ورځو کې وشو.
۴) كله چې هغه پطروس ونيوه، نو په زندان کې يې واچاوه او هغه يې څلورو ټوليو ته چې په هر
يو کې څلور څلور عسکره وو، وسپاره چې ساتنه يې وكړي. هيروديس د دې نيت درلود چې د
فسحې د اختر څخه وروسته هغه د ټولو خلكو په مخكې محاکمه كړي. ۵) نو پطروس يې په
زندان کې وساته، خو ايماندارانو د زړه له کومي د هغه دپاره خدای ته دعاگانې کولې.

پطروس له زندان څخه خلاصیږي

۶) يوه شپه مخکې چې هيروديس غوښتل پطروس د محاکمې دپاره راولي، پطروس د دوو
عسکرو په منځ کې په دوو زنځيرونو تړلی ویده پروت ؤ او ساتونکو د زندان په دروازه کې پهره
کوله. ۷) ناڅاپه د څښتن فرښته رانېکاره شوه او په کوټه کې رڼا وځلېدله. فرښتې د پطروس اوږه
وڅوځوله او هغه يې راوښ کړ او ورته ويې ويل: «زر شه، پاڅېږه.» سمدلاسه د پطروس د لاسونو
څخه زنځيرونه ولوېدل. ۸) بيا فرښتې هغه ته وويل: «ملا دې وتړه او خپلې دې په پښو كړه.»
پطروس همداسې وكړل. بيا فرښتې هغه ته وويل: «خپله چپنه دې واغونډه او ما پسې راځه.» ۹)
پطروس راووت او په هغې پسې روان شو. هغه نه پوهېده چې دا هرڅه رښتيا دي، ځكه هغه فكر
كاوه چې روييا ويني. ۱۰) هغوی د لومړۍ او دوهمې پوستې څخه تېر شول او د اوسپنې هغې
دروازې ته ورسېدل چې د ښار خواته وتلې وه. دروازه په خپله خلاصه شوه او هغوی دباندې
راووتل. هغوی په يوه كوڅه کې روان وو او ناڅاپه فرښته د پطروس له سترگو پناه شوه. ۱۱) بيا
پطروس په هوش راغی او ويې ويل: «اوس پوره باور لرم چې څښتن خپله فرښته راولېږله او زه يې

د هیرودیسی او له هغه څه نه چې یهودیانو یې تمه درلودله، خلاص کړم.»

۱۲ کله چې هغه پوه شو، نو د یوحنا چې د مرقوس په نوم هم یادېده، د هغه د مور مریم کور ته لاړ چې هلته زیات شمېر خلک د دعا دپاره راټول شوي وو. ۱۳ کله چې پطروس د کور دروازه وټکوله، نو د رودا په نوم یوه وینځه راغله چې دروازه خلاصه کړي. ۱۴ هغې د پطروس اواز واورېد او دومره خوشحاله شوه چې د دې په ځای چې دروازه ورته خلاصه کړي، هغې بېرته دننه منډه کړه او هغوی یې خبر کړل چې پطروس دباندې په دروازه کې ولاړ دی. ۱۵ هغوی ورته وویل: «ته لېونی شوې یې.» خو هغه په خپله خبره باندې ټینګه ولاړه وه چې همداسې ده. بیا هغوی وویل: «دا به د هغه فرېبنته وي!» ۱۶ خو پطروس په پرله پسې توګه دروازه ټکوله او کله چې هغوی دروازه خلاصه کړه او هغه یې ولیده، نو حیران پاتې شول. ۱۷ خو پطروس د لاس په اشاره هغوی ته وویل چې غلي شی او هغوی ته یې دا کیسه وکړه چې څښتن څنګه هغه د زندان څخه راوویست. هغه وویل چې یعقوب او نور ایمانداران له دې څخه خبر کړی. بیا هغه روان شو او بل ځای ته لاړ.

۱۸ کله چې سهار شو، نو هغه ساتونکي عسکر ډېر وارخطا شول چې په پطروس باندې څه وشول. ۱۹ هیرودیسی امر وکړ چې پطروس ولټوي، خو هغه یې پیدا نه کړ. هغه د ساتونکو څخه پوښتنې وکړې او د هغوی د اعدام حکم یې ورکړ. له هغې وروسته هیرودیسی د یهودیې څخه لاړ او د څه مودې دپاره په قیصریه کې پاتې شو.

د هیرودیسی مړینه

۲۰ هیرودیسی د صور او صیدون په خلکو ډېر په قهر ؤ. هغوی سره راټول شول او هغه ته ورغلل. لومړی هغوی بلاستوس چې د پاچا د ماڼۍ ناظر ؤ، په دې راضي کړ چې د هغوی سره به

مرسته وکړي. بيا هغوی د هيروديس څخه وغوښتل چې روغه جوړه ورسره وکړي، ځکه چې د دوی وطن ته خوراكي شيان د هيروديس پاچا د وطن څخه راتلل. (٢١) نو په يوې ټاکلې ورځ هيروديس خپل د پاچاهۍ کالي واغوستل، په تخت باندې کښېناست او هغوی ته يې وينا پيل کړه. (٢٢) خلکو چيغې وهلې: «دا د خدای اواز دی، نه د انسان.» (٢٣) سمدلاسه د څښتن فرښتې هيروديس وواهه، ځکه چې کوم جلال چې بايد خدای ته ورکړل شوی وای، هغه خپل ځان ته ورکړ. هغه چينجيو وخور او مړ شو.

(٢٤) خو په همدې وخت کې د خدای کلام خپرېده او ډېر خلک ايمانداران شول. (٢٥) نو برنابا او شاوول خپله وظيفه سرته ورسوله او د اورشليم څخه بېرته انطاكيې ته راستانه شول او د ځان سره يې يوحنا چې بل نوم يې مرقوس ؤ، بوتلو.

د انطاكيې کليسا برنابا او شاوول د خدمت دپاره لېري

١٣ (١) د انطاكيې په کليسا کې ځينې پيغمبران او استاذان وو لکه برنابا، شمعون (چې د تور په نوم يادېده)، لوكيوس قيرواني او مناحم (چې د هيروديس پاچا سره لوی شوی ؤ) او شاوول هم د هغوی سره ؤ. (٢) يوه ورځ چې هغوی د څښتن عبادت کاوه او روژه يې نيولې وه، روح القدس ورته وويل: «برنابا او شاوول د هغه کار دپاره چې ما راغوښتي دي، وقف کړئ.» (٣) بيا هغوی د روژې نيولو او دعا کولو څخه وروسته د هغو دواړو په سرونو باندې لاس کېښود او هغوی يې د هغه کار دپاره ولېږل.

برنابا او شاوول په قبرس کې

(٤) نو برنابا او شاوول دواړه د روح القدس په وسيله ولېږل شول. هغوی سلوکيې ته لاړل او له

هغه حای خخه په کشتی کې قبرس ته لاړل. (۵) کله چې هغوی سلامیس ته ورسېدل، نو د یهودیانو په کنیسو کې یې د خدای د کلام وعظ کاوه. یوحنا د هغوی مرستیال ؤ.

(۶) هغوی تر پافوس پورې په ټوله جزیره کې وگرځېدل او په هغه حای کې هغوی د یو یهودي جادوگر سره مخامخ شول چې بریشوع نومېده او د پیغمبری دعوه یې کوله. (۷) هغه د قبرس د والي سرگیوس پولوس ملگری ؤ چې یو هونبیار سړی ؤ. هغه برنابا او شاوول خپل حضور ته راوغوښتل، ځکه چې غوښتل یې د هغوی خخه د خدای کلام واوري. (۸) خو هغه جادوگر چې یوناني نوم یې الیما ؤ، د هغوی سره مخالفت وکړ او کوبښښ یې کاوه چې والي ایمان رانه وړي. (۹) خو شاوول چې د پولوس په نوم هم مشهور ؤ او د روح القدس خخه ډک شو، جادوگر ته په ځیر سره وکتل (۱۰) او ویې ویل: «ای د شیطان زویه! ای د ټولو نېکیو دښمنه! ای ټگ انسانه او د هر ډول شرارت خخه ډکه! ایا ته به هېڅکله هم د خښتن د سمې لارې خخه د خلکو د بې لارې کولو خخه لاس وانه اخلې؟ (۱۱) اوس گوره، خښتن به تاته سزا درکړي او ته به وړوند شې او تر یو وخته پورې به د لمر رڼا نه وینې.» نو سمدلاسه د هغه په سترگو باندې خړه او تیاره راغله او لاس او پښې یې ټپولې چې څوک راشي او له لاسه یې ونیسي او هغه بوځي. (۱۲) کله چې والي دا هرڅه ولیدل نو ایمان یې راوړ، ځکه چې هغه د خښتن په هکله په دې تعلیم ډېر حیران شو.

پولوس او برنابا د پیسیدیه په انطاکیه کې

(۱۳) پولوس او د هغه ملگری د پافوس خخه روان شول او په کشتی کې پرچې ته چې په پمفیلیا کې ده، لاړل. خو یوحنا د هغوی خخه بېل شو او بېرته اورشلیم ته ستون شو. (۱۴) پولوس او برنابا د پرچې خخه روان شول او انطاکیې ته چې په پیسیدیه کې ده، ورسېدل. د سبت په ورځ هغوی کنیسی ته لاړل او هلته کښېناستل. (۱۵) د تورات او پیغمبرانو د لیکنو د لوستلو خخه وروسته د کنیسی مشرانو هغوی ته دا پیغام وروولېره: «ای ورونو، که چېرې تاسو د خلکو د هڅولو دپاره کوم

١٦ پولوس پاڅېده، په لاس يې اشاره وکړه او ويي ويل: «ای د اسراييلو خلکو او ای غيريهوديانو چې له خدايه وپرپرئ، زما خبرو ته غوږ ونيسئ. ١٧ د اسراييلو د خلکو خدای زمونږ نیکونه غوره کړل او کوم وخت چې هغوی په مصر کې د پردیو په شان اوسېدل، نو د هغوی څخه يې يو لوی قوم جوړ کړ. بیا يې په خپل لوی قدرت سره هغوی د مصر څخه راوويستل ١٨ او نژدې څلوېښت کاله يې په دښته کې د هغوی چلند وزغملو. ١٩ هغه په کنعان کې اووه قومونه له منځه يووړل او د هغوی خاوره يې د ميراث په توگه خپل قوم ته ورکړه. ٢٠ دا هرڅه نژدې څلور سوه او پنځوس کالو کې وشول. له هغې وروسته يې د سموييل پيغمبر تر زمانې پورې د هغوی دپاره قاضيان وټاکل. ٢١ او کله چې هغوی د خپل ځان دپاره پاچا وغوښت، نو خدای ورته د قيس زوی شاوول چې د بنيامين د قبيلې څخه ؤ، ورکړ او هغه څلوېښت کاله پاچاهي وکړه. ٢٢ کله چې خدای شاوول لېرې کړ، نو داود يې د اسراييلو پاچا کړ. خدای د داود په هکله داسې وويل: (ما وليدل چې د يسي زوی داود داسې سړی دی چې زما د زړه نه خبر دی او هرڅه چې زه وغواړم هغه به يې سرته رسوي. ٢٣ نو د همدې داود د اولادې څخه خدای د خپلې وعدې له مخې عیسی د اسراييلو د قوم د خلاصونکي په توگه راوړلېږه. ٢٤ د عیسی د راتللو څخه مخکې يحيی د اسراييلو ټول قوم ته وعظ وکړ چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي او د تعميد غسل واخلي. ٢٥ کله چې يحيی خپله وظيفه سرته ورسوله، هغه وويل: (تاسو څه فکر کوئ چې زه څوک يم؟ زه هغه څوک نه يم چې تاسو يې انتظار کوئ. خو زما څخه وروسته هغه څوک راروان دی چې زه د هغه د خپليو د تسمو د خلاصولو لياقت هم نه لرم.)

٢٦ ای ورونو! ای د ابراهيم اولادې، او ای غيريهوديانو چې له خدايه وپرپرئ! مونږ هغه خلک يو چې د خلاصون دا پيغام راته رالېږل شوی دی. ٢٧ د اورشلیم خلکو او د هغوی مشرانو نه عیسی وپېژانده او نه هغوی د پيغمبرانو په پيغام باندې پوه شول چې د هر سبت په ورځ لوستل کيږي. خو

هغوی د عیسی په محکومولو سره د پیغمبرانو پېشگویی پوره کړلې. (۲۸) سره له دې چې کوم داسې جرم یې پیدا نه کړ چې هغه ته دې د مرگ سزا ورکړل شي، خو د پيلاتوس څخه یې وغوښتل چې هغه اعدام کړي. (۲۹) کله چې هغوی هغه ټول شيان چې د هغه په هکله لیکل شوي وو سرته ورسول، نو هغه یې د صلیب څخه رانېکته کړ او په قبر کې یې کېښود. (۳۰) خو خدای هغه بیرته راژوندی کړ (۳۱) او کوم خلک چې د هغه سره د جلیل څخه اورشلیم ته راغلي وو، تر ډېرو ورځو پورې هغوی ته وربنکاره شو او هغوی اوس د اسراییلو د خلکو په مخکې د هغه شاهدان دي. (۳۲) اوس مونږ تاسو ته هغه زېری اوروو چې خدای زمونږ د نیکونو سره وعده کړې وه. (۳۳) خدای دا وعده زمونږ دپاره چې د هغوی اولاده یو، د مړو نه د عیسی په بیا راژوندی کولو سره پوره کړه. لکه څنګه چې په دوهم زبور کې لیکل شوي دي:

«ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم.»

(۳۴) خدای هغه د مړو څخه راژوندی کړ او دې ته یې پرېښود چې مړی یې په قبر کې خراب شي. او په دې هکله خدای داسې وویل:

«زه به تاته هغه ځانګړي او یقیني برکتونه درکړم

چې د داود سره مې وعده کړې وه.»

(۳۵) او د زبور په بل ځای کې داود وايي:

«ته به خپل سپېڅلی خادم نه پرېږدي

چې مړ شي او مړی یې خراب شي.»

٣٦ ځکه چې داود په خپله زمانه کې د خدای اراده پوره کړه او بیا مړ شو او د خپلو نیکونو سره
 ٣٧ بنځ کړای شو او مړی یې په قبر کې خراب شو. خو کوم کس چې خدای د مړو څخه
 ٣٨-٣٩ نو ای زما ورونو! تاسو باید په دې پوه شئ چې
 د گناهونو د بخښنې پیغام د عیسی په وسیله تاسو ته اعلان شي او هرڅوک چې په هغه باندې ایمان
 راوړي، هغه به د هغو ټولو گناهونو څخه خلاص شي چې د موسی شریعت ونه شو کولای هغه ته
 ٤٠ خلاصون ورکړي. نو پام کوئ چې پیغمبرانو چې څه ویلي دي هغه په تاسو عملي نه شي:

٤١ (وگورئ ای هغو خلکو

چې د خدای په خبرو باندې ملنډې وهی.

حیران او تباہ شی،

ځکه چې زه به ستاسو په ژوندانه کې

یو داسې کار وکړم،

که څوک یې تاسو ته بیان هم کړي

نو باور به ورباندې ونه کړی.»

٤٢ کله چې پولوس او برنابا د کنیسی څخه وتل، نو خلکو ورڅخه وغوښتل چې د راتلونکي
 سبت په ورځ بیا راشي او د دې شیانو په هکله دوی ته خبرې وکړي. ٤٣ کله چې غونډه پای ته
 ورسېدله، نو ډېر یهودیان او هغه دینداره خلک چې یهودیان شوي وو، د پولوس او برنابا سره روان
 شول. پولوس او برنابا د هغوی سره خبرې وکړې او هغوی یې وهڅول چې تل د خدای په فضل

٤٤ د راتلونکي سبت په ورځ د ښار نژدې ټول اوسېدونکي راغلل چې د خښتن عیسی پیغام واورې. ٤٥ کله چې ځینو یهودیانو دا ګڼه ګوڼه ولیدله، نو بخیلي ورسره پیدا شوه. هغوی د پولوس د خبرو سره مخالفت پیل کړ او هغه ته یې سپکاوی وکړ. ٤٦ خو پولوس او برنابا په زپورتیا سره خبرې کولې او ویل یې: «دا ضروري وه چې د خدای پیغام لومړی تاسو ته واورول شي. خو څرنگه چې تاسو هغه ونه مانه او خپل ځانونه مو د تلپاتې ژوندون وړ ونه ګڼل، نو مونږ به اوس تاسو پرېږدو او غیریهودیانو ته به ورشو. ٤٧ نو ځکه خښتن مونږ ته داسې حکم وکړ:

زه به ستا څخه د غیریهودیانو دپاره رڼا جوړه کړم،

ترڅو ته ټولې نړۍ ته د خلاصون وسیله وګرځي.»

٤٨ کله چې غیریهودیانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر خوشحاله شول او د خښتن عیسی د پیغام ستاینه یې وکړه او کوم خلک چې د تلپاتې ژوندون دپاره غوره کړای شوي وو، هغوی ایمان راوړ. ٤٩ د خښتن پیغام په هغه ټوله سیمه کې خپور شو. ٥٠ خو یهودیانو دینداره او عزتمندې ښځې او د ښار مشران د پولوس او برنابا په خلاف داسې ولمسول چې د هغوی په ځورولو یې پیل وکړ او د خپلې سیمې څخه یې وشړل. ٥١ نو پولوس او برنابا د خپلو پښو خاورې د هغه ښار د خلکو په وړاندې د نښې په توګه وڅنډلې او د قونیې ښار ته لاړل. ٥٢ خو د هغه ځای ایمانداران د خوشحالی او روح القدس څخه ډک شول.

پولوس او برنابا په قونیه کې

په همدې ډول په قونیه کې پولوس او برنابا د يهوديانو کنيسي ته ورغلل او داسې خبرې يې وکړې چې زيات شمېر يهوديانو او غيريهوديانو ايمان راوړ. (۲) خو هغو يهوديانو چې ايمان يې نه ؤ راوړی، غيريهوديان ولمسول او د هغوی ذهنونه يې د ايماندارانو په وړاندې خراب کړل. (۳) نو پولوس او برنابا د اوږدې مودې دپاره هلته پاتې شول او په زړورتيا سره يې د څښتن عیسی په هکله خبرې کولې. څښتن عیسی هغوی ته د حيرانوونکو کارونو او معجزو د ښودلو قدرت ورکړ او ثابته يې کړه چې د هغوی پيغام د هغه د فضل په هکله رښتيا ؤ. (۴) خو د ښار خلک په دوو ډلو ووېشل شول: ځينې د يهوديانو په خوا او ځينې د رسولانو په خوا شول. (۵) بيا ځينو غيريهوديانو او يهوديانو د خپلو مشرانو سره يوځای دا پرېکړه وکړه چې رسولان وځوروي او سنگسار يې کړي. (۶) کله چې رسولان له دې څخه خبر شول، نو د ليکاونيا د لستره او درېې ښارونو او شاوخوا سيمو ته وتښتېدل. (۷) هلته هغوی د زېري رسولو ته دوام ورکړ.

په لستره او دربه کې زېری اورول

(۸) په لستره کې يو سړی ؤ چې له مور نه شل پيدا شوی ؤ او هېڅکله په خپلو پښو نه ؤ گرځېدلی. (۹) هغه هلته ناست ؤ او د پولوس خبرو ته يې غوږ نيولی ؤ. پولوس هغه ته په ځير سره کتل او ويې ليدل چې هغه په دې ايمان لري چې روغ به شي، (۱۰) نو په لوړ اواز يې هغه ته وويل: «په خپلو پښو باندې سم ودرېره.» هغه سړی زر پاڅېده او په گرځېدلو يې پيل وکړ. (۱۱) کله چې خلکو د پولوس دا کار وليده، نو په خپله ليکاونيايي ژبه يې چيغې ووهلې: «خدایان د انسانانو په څېره کې مونږ ته رابښکته شوي دي.» (۱۲) هغوی برنابا د مشتري او پولوس يې د عطارد په نوم ياد کړ، ځکه چې پولوس د هغوی مشر وياند ؤ. (۱۳) د مشتري کاهن چې د عبادت ځای يې ښار ته مخامخ ؤ، د ښار دروازې ته غويان راوستل او د گلانو امپلونه يې راوړل، ځکه چې هغه او د ښار خلکو غوښتل چې برنابا او پولوس ته قربانۍ وړاندې کړي.

١٤) کله چې رسولان يعنې برنابا او پولوس له دې نه خبر شول، نو خپل کالي يې وشکول او د خلکو منع ته يې منډې کړې او چيغې يې ووهلې: ١٥) «ای خلکو! تاسو ولې داسې کار کوئ؟ مونږ هم ستاسو په شان انسانان يو. مونږ ستاسو دپاره يو زېری لرو، ترڅو د دې بې گټې شيانو څخه لاس واخلي او ژوندي خدای ته راوگرځئ چې اسمان، ځمکه، دريابونه او هرڅه چې په هغو کې دي پيدا کړي دي. ١٦) په تېرو زمانو کې خدای ټول قومونه پرېښودل چې څه ورته ښه ښکاري هماغه کار وکړي. ١٧) خو بياهم هغه تل په خپلو نېکو کارونو سره خپل شتون ثابت کړی دی، يعنې هغه په تاسو باندې د اسمان څخه باران وروي او په خپل موسم کې فصلونه درکوي. هغه تاسو ته پرېمانه خواږه هم درکوي او ستاسو زړونه د خوشحالی څخه ډکوي.» ١٨) په دې خبرو رسولانو په سختی سره وکولای شول چې خلک د قربانی کولو څخه منع کړي.

١٩) بيا له انطاكيې او قونيې څخه ځينې يهوديان راغلل او خلک يې خپل طرفداران کړل او پولوس يې سنگسار کړ. هغوی فکر کاوه چې مړ دی، نو په رانېکلو يې له ښاره دباندې وويست. ٢٠) خو کله چې ايمانداران د پولوس په شاوخوا راټول شول، نو هغه راپاڅېده او بېرته ښار ته لاړ او بله ورځ هغه د برنابا سره درېې ته لاړ.

د پيسيدیه انطاكيې ته د پولوس او برنابا بېرته راستنېدل

٢١) کله چې پولوس او برنابا په دربه کې زېری واوراوه، نو ډېر خلک يې د عیسی پيروان کړل. بيا هغوی بېرته لسټرې، قونيې او انطاكيې ته لاړل. ٢٢) هغوی د ايماندارانو زړونه کلکول او هغوی يې هڅول چې په خپل ايمان کې ټينگ پاتې شي او هغوی ته به يې ويل چې د خدای پاچاهۍ ته د ورننوتلو دپاره بايد ډېر تکليفونه وزغمو. ٢٣) پولوس او برنابا په هره کليسا کې مشران وټاکل او په دعا کولو او روژې نيولو يې هغوی هغه څښتن عیسی ته وسپارل چې ايمان يې ورباندې راوړی و.

۲۴) بيا هغوی د پیسیدیې څخه تېر شول او پمفیلیې ته راغلل. (۲۵) کله چې هغوی په پرجه کې د خدای کلام واوراوه، نو بیا اتالیې ته لارل. (۲۶) له هغه ځای څخه په کشتی کې بېرته انطاکیې ته لارل یعنې هماغه ځای ته چې هغوی په کې د هغې وظیفې د سرته رسولو دپاره د خدای فضل ته وسپارل شول چې اوس یې سرته ورسوله.

۲۷) کله چې هغوی انطاکیې ته ورسېدل، نو د کلیسا خلک یې راټول کړل او هغوی یې د هغو کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسیله سرته رسولې وو او دا چې خدای څنگه غیریهودیانو ته د ایمان راوړلو دپاره لاره خلاصه کړې وه. (۲۸) برنابا او پولوس هلته د ډېر وخت دپاره د ایماندارانو سره پاتې شول.

په اورشلیم کې لویه غونډه

۱۵) ۱) ځینې خلک د یهودیې څخه انطاکیې ته راغلل او ایماندارانو ته یې تعلیم ورکاوه: «که تاسو د موسی د شریعت له مخې سنت نه شی، نو خلاصون نه شی موندلی.» (۲) پولوس او برنابا د هغوی سره موافق نه وو او ډېر سخت بحث یې ورسره وکړ او پرېکړه یې وکړه چې پولوس او برنابا دې د نورو ایماندارانو سره اورشلیم ته لار شي او د دې موضوع په هکله دې د رسولانو او نورو مشرانو سره خبرې وکړي.

۳) هغوی د انطاکیې د کلیسا له خوا ولېږل شول او په داسې حال کې چې هغوی د فنیقیې او سامریې نه تېرېدل، ایمانداران یې خبرول چې څنگه غیریهودیانو ایمان راوړ. نو د دې خبر په اورېدلو ټول ایمانداران ډېر خوشحاله شول. (۴) کله چې پولوس او برنابا اورشلیم ته ورسېدل، نو د کلیسا د غړو، رسولانو او مشرانو له خوا ورته تود هرکلی وویل شو او بیا یې هغوی د هغو ټولو کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسیله سرته رسولې وو. (۵) خو د فریسیانو د ډلې

خيني ايمانداران راپاخېدل او ويې ويل: «غیریهودیان باید سنت کرای شي او هغوی ته دې امر وشي چې د موسی په شریعت باندې عمل وکړي.»

٦ رسولان او مشران سره راټول شول چې د دې موضوع په هکله خبرې وکړي. ٧ د یو اوږد بحث څخه وروسته پطروس پاخېده او هغوی ته یې وویل: «ای ورونو، تاسو پوهېږئ چې څه موده مخکې زه خدای ستاسو له منځ څخه غوره کړم چې غیریهودیان زما د خولې نه د عیسی مسیح په هکله زېږی واورې او ایمان راوړي. ٨ خدای چې د هر چا د زړه څخه خبر دی، هغوی ته یې د روح القدس د ورکولو په وسیله دا ثابته کړه چې خدای هغوی هم منلي دي لکه څنگه یې چې مونږ منلي یو. ٩ خدای زمونږ او د غیریهودیانو ترمنځ هېڅ فرق ونه کړ او د ایمان د راوړلو په وسیله یې د هغوی زړونه پاک کړل. ١٠ نو بیا ولې تاسو اوس خدای ازمايئ او د دې ايماندارانو په اوږو باندې داسې بار ږدئ چې نه مونږ او نه زمونږ نیکونو وړلی شو؟ ١١ خو مونږ په دې عقیده یو چې مونږ یهودیانو د شبنتن عیسی په فضل خلاصون موندلی دی، همدا ډول غیریهودیانو هم خلاصون موندلی دی.»

١٢ د غونډې ټول خلک غلي پاتې شول او د برنابا او پولوس خبرو ته یې غوږ ونیوه چې د هغو ټولو معجزو او حیرانوونکي کارونو په هکله یې کولې چې خدای د هغوی په وسیله په غیریهودیانو کې ښودلي وو. ١٣ کله چې د برنابا او پولوس خبرې پای ته ورسېدلې، یعقوب وویل: «ای ورونو، زما خبرو ته غوږ ونیسئ. ١٤ شمعون مونږ ته ویلي وو چې خدای څنگه د لومړي حل دپاره د غیریهودیانو سره علاقه وښودله او د هغوی له منځ نه یې د خپل ځان دپاره یو قوم غوره کړ. ١٥ دا د پیغمبرانو د خبرو سره سمون خوري، لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

١٦ له هغې وروسته به راستون شم بېرته

زه به آباد کړم بېرته د داود وران شوی کور

او قوي به يې کړم

١٧ ترڅو چې نور انسانان وکړي رجوع خښتن ته

يعنې ټول غيريهوديان چې خپل کړي دي ما

دا هغه څه دي چې خښتن يې وايي

١٨ هغه چې ښکاره کړي يې دا شيان دي له پخوا نه»

١٩ يعقوب زياته کړه: «دا زما پرېکړه ده چې مونږ بايد هغه غيريهوديان په تکليف نه کړو چې د خدای خواته راگرځي، ٢٠ بلکې د دې په ځای هغوی ته خط وليکو او ورته ووايو چې داسې خواره ونه خوري چې په مذهبي توگه ناپاک وي، ځکه چې هغه بتانو ته وړاندې شوي دي او خپل ځانونه د جنسي بدو اړيکو څخه وساتي او د داسې حيواناتو غوښه ونه خوري چې زندی شوي وي او همدارنگه وينه ونه خوري. ٢١ ځکه چې د پخوا زمانې راهيسې په هر ښار کې د موسی د قانون په هکله وعظ کېږي او هغه په کنيسو کې د هر سبت په ورځ لوستل کېږي.»

غيريهودي ايماندارانو ته ليک لېږل

٢٢ بيا رسولانو، مشرانو او د کليسا ټولو غړو دا پرېکړه وکړه چې د خپل منځ نه يو څو کسان غوره کړي او هغوی د پولوس او برنابا سره انطاكيې ته ولېږي. نو هغوی دوه کسان يعنې يهودا چې د برسابا په نوم يادېده او سيلاس چې د ايماندارانو له خوا يې ډېر درناوی کېده، غوره کړل ٢٣ او د

«مونږ رسولان او مشران تاسو ټولو غیریهودي ایماندارانو ته چې په انطاکیه، سوریه او قیلیقیه کې اوسېږئ، خپل سلامونه وایو.

٢٤) مونږ اورېدلي چې ځینو خلکو چې زمونږ د ډلې څخه تللي دي، تاسو په خپلو خبرو پرېشانه کړي یی او ستاسو فکرونه یې گډوډ کړي دي، خو هغوی مونږ نه دي درلېږلي. ٢٥)

نو مونږ ټولو په گډه پرېکړه وکړه چې یو څو کسان غوره کړو او د خپلو گرانو ملگرو برنابا او پولوس سره یې تاسو ته درولېږو، ٢٦) یعنې هغه خلک چې خپل ځانونه یې زمونږ د څښتن عیسی مسیح ته د خدمت دپاره په خطر کې اچولي دي. ٢٧) نو له دې امله مونږ یهودا او سیلاس تاسو ته درولېږل چې هغوی په خپله خوله باندې تاسو ته هغه څه ووايي چې مونږ لیکلي دي. ٢٨) دا د روح القدس او زمونږ په نظر کې ښه ښکاره شوه چې پرته له دې لاندېنیو ضروري شیانو په تاسو باندې نور بار وانه چوو: ٢٩) تاسو باید هغه خواږه چې بتانو ته وړاندې کېږي ونه خورئ، وینه ونه خورئ او د هغو حیواناتو غوښه ونه خورئ چې زندی شوي وي او خپل ځانونه د جنسي بدو اړیکو څخه وساتئ. که تاسو خپل ځانونه د دې شیانو څخه وساتئ نو دا به ښه کوئ. د خدای پامان.»

٣٠) نو کله چې یهودا او سیلاس رخصت کړای شول، انطاکیې ته لاړل او د کلیسا ټول غړي یې سره راټول کړل او هغه لیک یې ورته ورکړ. ٣١) کله چې خلکو هغه ولوست، نو هغوی په دې تشویق کوونکي پیغام باندې ډېر خوشحاله شول. ٣٢) یهودا او سیلاس چې په خپله پیغمبران وو، په خپلو زیاتو خبرو هغوی تشویق او تکره کړل. ٣٣) هلته د څه وخت تېرولو نه وروسته هغوی د ایماندارانو له خوا په خیریت سره رخصت شول او بېرته هغو خلکو ته ورغلل چې دوی یې لېږلي وو. ٣٤) - ٣٥) خو پولوس او برنابا په انطاکیه کې پاتې شول او هلته یې د ډېرو نورو سره یوځای

تعلیم ورکاوه او د خښتن عیسی پیغام یې اوراوه.

د پولوس او برنابا جدا کېدل

۳۶) څه موده وروسته پولوس برنابا ته وویل: «راځئ چې بېرته لاړ شو او په هغو ټولو ښارونو کې چې مونږ په کې د خښتن عیسی پیغام اورولی ؤ، د ایماندارانو سره لیدنه کتنه وکړو او وگورو چې هغوی څنگه دي.» ۳۷) برنابا غوښتل چې یوحنا چې د مرقوس په نوم یادېده هم د ځان سره بوځي. ۳۸) خو پولوس دا مناسبه نه گڼله چې مرقوس د ځان سره بوځي، ځکه چې هغوی یې په پمفیلیا کې پرېښي وو او د کار تر پایه پورې د هغوی سره پاتې نه شو. ۳۹) د پولوس او برنابا ترمنځ یوه داسې سخته شخړه راپیدا شوه چې د یو بل نه بېل شول. برنابا مرقوس د ځان سره واخیست او په کشتۍ کې قبرس ته روان شول. ۴۰) خو پولوس سیلاس خوښ کړ او وروسته له هغې چې ایماندارانو هغوی د خښتن فضل ته وسپارل، هغوی روان شول. ۴۱) کله چې پولوس د سوریې او قیلیقیې له لارې تېرېده، نو کلیساگانو ته یې ډاډگيرنه ورکړله.

د پولوس او سیلاس سره د تیموتاوس ملگرتیا

۱۶) ۱) پولوس درې او لسترې ته ورسېده او په لستره کې یې ولیدل چې د تیموتاوس په نوم یو ایماندار اوسېده چې مور یې یهودی ایمانداره وه، خو پلار یې یوناني ؤ. ۲) د لسترې او قونیې ایماندارانو د هغه صفت کاوه. ۳) پولوس غوښتل چې تیموتاوس د ځان سره بوځي، نو هغه یې د هغو ځایونو د یهودیانو په خاطر سنت کړ. هغه ځکه داسې وکړل چې ټولو ته معلومه وه چې د تیموتاوس پلار یوناني ؤ. ۴) کله چې هغوی د یو ښار نه بل ښار ته سفر کاوه، نو کومې پرېکړې چې رسولانو او مشرانو په اورشلیم کې کړې وې، هغه یې ایماندارانو ته رسولې، ترڅو عمل

ورباندي وکړي. (٥) نو کلیساگانې په ایمان کې قوي کېدلې او د ایماندارانو شمېر ورځ په ورځ زیاتېده.

په ترواس کې د پولوس رویا

(٦) هغوی د فریجیې او غلاتیې د سیمو څخه تېر شول، ځکه چې روح القدس هغوی د اسیا په ولایت کې د څښتن عیسی د پیغام ورکولو څخه منع کړي وو. (٧) کله چې هغوی د میسیه سرحد ته ورسېدل، نو کونښن یې وکړ چې د بتونیې ولایت ته لاړ شي، خو د عیسی روح یعنې روح القدس هغوی ته اجازه ورنه کړه. (٨) نو هغوی د میسیه څخه تېر شول او د ترواس ښار ته لاړل. (٩) په هماغه شپه پولوس رویا ولیدله چې یو مقدونی سړی ولاړ دی او هغه ته زاري کوي او وایي: «مقدونیې ته راپورې وځه او زموږ سره مرسته وکړه.» (١٠) څنگه چې پولوس دا رویا ولیدله، نو موږ سمدلاسه تیار شولو چې مقدونیې ته لاړ شو. ځکه موږ دې نتیجې ته ورسېدلو چې خدای موږ رابللي یو چې د هغه ځای خلکو ته زېری ورسوو.

په فیلیپي کې د لیدیه ایمان راوړل

(١١) په ترواس کې په کشتی کې سپاره شو او سیده د ساموتراکې جزیرې ته لاړو او په بله ورځ د نیاپولیس ښار ته لاړو. (١٢) له هغه ځای څخه فیلیپي ته چې د مقدونیې د لومړۍ ناحیې یو ښار ؤ او د رومیانو مستعمره وه، لاړو او د یو څو ورځو دپاره په هغه ښار کې پاتې شو. (١٣) د سبت په ورځ موږ د ښار له دروازې نه ووتلو او د سیند غاړې ته چې موږ فکر کاوه د یهودیانو د دعا کولو ځای به وي، لاړو. هلته کښېناستلو او په هغه ځای کې مو د راټولو شویو ښځو سره خبرې وکړې. (١٤) په هغو ښځو کې چې زموږ خبرو ته یې غوږ ایښی ؤ د یوې نوم لیدیه ؤ چې د ارغوانی قیمتي ټوټو سوداگره او د تیاتیرا د ښار اوسېدونکې وه. هغه داسې ښځه وه چې د خدای عبادت یې

کاوه او خښتن د هغې ذهن جوړ کړ چې څه چې پولوس وايي هغه ومني. (۱۵) بيا هغې او د هغې کورنۍ ته د تعمید غسل ورکړل شو او هغې مونږ خپل کور ته راوبللو او ويې ويل: «که چېرې تاسو ما د خښتن عیسی ربښتینې ایمانداره گڼئ، نو راشئ او زموږ په کور کې پاتې شی.» هغې ټینگار وکړ چې ورسره لاړ شو.

پولوس او سیلاس د فیلیپي په زندان کې

(۱۶) یوه ورځ مونږ د دعا کولو ځای ته تللو چې د یوې وینځې سره مخامخ شولو چې داسې پېریان یې لرل چې د هغو په مرسته به یې فال کتلو. هغې به له دې لارې خپلو بادارانو ته ډېرې پیسې گټلې. (۱۷) هغه پولوس او مونږ پسې راروانه وه او چیغې به یې وهلې: «دا د خدای تعالی خدمتکاران دي. هغوی تاسو ته د خلاصون لاره ښايي.» (۱۸) هغې هره ورځ دا کار کاوه، تر هغې چې پولوس دومره تنگ شو چې مخ یې راواړاوه او هغو پېریانو ته یې وویل: «زه درته د عیسی مسیح په نوم امر کوم چې د هغې نه راوځه.» نو په هماغه ساعت پېری د هغې څخه راووت.

(۱۹) کله چې د هغې وینځې باداران پوه شول چې د هغوی د پیسو گټلو هیله له منځه لاړه، نو هغوی پولوس او سیلاس ونيول او په رابڼکلو یې حاکمانو ته د محاکمې دپاره د بازار چوک ته راوستل. (۲۰) هغوی یې رومي لوړ رتبه مامورانو ته راوستل او ویې ويل: «دا خلک یهودیان دي او دوی زموږ په ښار کې گډوډي جوړوي.» (۲۱) دوی د هغو دودونو او دستورونو په هکله تعلیم ورکوي چې منل او په هغو باندې عمل کول یې مونږ روميانو دپاره روا نه دي.» (۲۲) خلک د هغې وینځې د بادارانو سره یوځای شول او په پولوس او سیلاس باندې یې حمله وکړه او مامورانو امر وکړ چې د دوی کالي وباسي او په کوتکونو یې ووهي. (۲۳) د سختو وهلو او ټکولو څخه وروسته یې پولوس او سیلاس په زندان کې واچول او د زندان مشر ته یې وویل چې د هغوی کلکه څارنه وکړي. (۲۴) د دې امر له مخې د زندان مشر هغوی په یوې ډېرې خوندي کوټه کې واچول او پښې

بې ورته د لرگيو په كوندو پورې په زنځيرونو وتړلې.

٢٥ نژدې نيمه شپه وه چې پولوس او سيلاس دعا كوله او خداى ته يې روحاني سندري ويلې او نورو بنديانو ورته غوږ نيولى ؤ ٢٦ چې ناڅاپه يوه سخته زلزله وشوه چې د زندان بنيادونه يې ولړزول. سمدلاسه د زندان ټولې دروازې خلاصې شوې او د ټولو بنديانو زنځيرونه مات شول. ٢٧

كله چې د زندان مشر راوينس شو او ويې ليدل چې د زندان دروازې خلاصې دي، نو فكر يې وكړ چې بنديان به تښتېدلي وي، نو خپله توره يې راوويستله او نژدې ؤ چې خپل ځان ووژني. ٢٨

خو پولوس په زوره چيغې ووهلې: «خپل ځان ته دې زيان ونه رسوي، ځكه چې مونږ ټول دلته يو.» ٢٩ د زندان مشر خراغ راوغوښت او دننه يې منډه كړه او په داسې حال كې چې له وېرې رپېده، هغه د پولوس او سيلاس په پښو كې پرېوت. ٣٠ بيا يې هغوى دباندې راوويستل او پوښتنه يې ترې وكړه: «اى بناغلو! زه بايد څه وكړم چې خلاصون ومومم؟» ٣١ هغوى ځواب وركړ: «په څښتن عيسى باندې ايمان راوړه چې ته او ستا كورنى خلاصون ومومئ.» ٣٢ بيا هغوى د څښتن عيسى پيغام هغه او د هغه د كورنى ټولو خلكو ته بيان كړ. ٣٣ د شپې په هماغه ساعت د زندان مشر هغوى بوتلل او د هغوى زخمو ته يې ووينځل او سمدلاسه هغه او د هغه ټولې كورنى ته د تعמיד غسل وركړل شو. ٣٤ بيا هغه پولوس او سيلاس خپل كور ته راوستل او هغوى ته يې ډوډۍ راوړه. په دې خاطر چې هغه او ټولې كورنى يې په خداى باندې ايمان راوړ، نو ډېر خوشحاله شول.

٣٥ كله چې سهار شو نو رومي مامورانو خپل د پوليسو منصبداران د زندان مشر ته ورولېږل او امر يې ورته وكړ: «هغه سړي پرېږدئ چې لار شي.» ٣٦ نو د زندان مشر پولوس ته وويل: «رومي مامورانو امر كړى چې ته او سيلاس به ازاد شئ. نو اوس تاسو كولاى شئ چې راوځئ او په خير لار شئ.» ٣٧ خو پولوس د پوليسو منصبدارانو ته وويل: «سره له دې چې مونږ رومي تابعيت لرو، خو بياهم هغو خلكو مونږ بې له كومې محاكمې څخه د ټولو خلكو په مخكې ووهلو او په زندان كې يې واچولو او اوس غواړي مونږ په پټه وباسي؟ نه، پرېږده چې هغوى خپله راشي او

مونږ وباسي.» (۳۸) د پوليسو منصبدارانو دا خبرې رومي مامورانو ته ورسولې او کله چې هغوی خبر شول چې پولوس او سيلاس روميان دي، نو ووپرېدل (۳۹) او راغلل او د هغوی څخه يې بخښنه وغوښتله او هغوی يې د زندان څخه راوويستل او غوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د ښار نه لاړ شي. (۴۰) نو پولوس او سيلاس د زندان څخه ووتل او د ليدنه کور ته لاړل او هلته يې د ايماندارانو سره وليدل او يوځل بيا يې هغوی ته تسلي ورکړه او بيا لاړل.

په تسالونیکه کې نارامي

۱۷ (۱) پولوس او سيلاس د امفيپوليس او اپولونيا د ښارونو څخه تېر شول او تسالونیکه ته چې د يهوديانو کنيسه په کې وه، ورسېدل. (۲) پولوس د خپل عادت له مخې کنيسه ته لاړ او درې هفتې يې د هر سبت په ورځ د خدای د کلام په هکله د هغوی سره بحثونه وکړل. (۳) او دا يې ورته بيان او ثابت کړل چې مسيح بايد تکليفونه وزغمي او د مړينې څخه وروسته به بيا راژوندي شي. پولوس وويل: «همدا عيسى چې زه د هغه په هکله ستاسو سره خبرې کوم، هماغه مسيح دی.» (۴) ځينې يهوديان او زيات شمېر دينداره يونانيان او نامتو ښځې قانع شوې او پولوس او سيلاس سره يوځای شول. (۵) خو په دې کار د ځينو يهوديانو سره بخيلې راپيدا شوه. هغوی څو بېکاره او لوچک خلک د کوڅو څخه راټول کړل او يوه ډله يې جوړه کړه او په ښار کې يې شور او غوغا جوړه کړه. هغوی د ياسون په کور حمله وکړه او کونښن يې کاوه چې پولوس او سيلاس پيدا کړي او خلکو ته يې راولي. (۶) خو چې کله يې هغوی پيدا نه کړل، نو ياسون او ځينې نور ايمانداران يې د ښار واکمنانو ته په رانېکلو راوستل او چيغې يې وهلې: «دې خلکو نړۍ په بل مخ اړولې ده او اوس دلته راغلي» (۷) او ياسون هغوی په خپل کور کې مېلمانته کړي دي. دوی ټولو د امپراتور قانون مات کړی او وايي چې دلته يو بل پاچا دی چې عيسى نومېږي.» (۸) کله چې خلکو او د ښار واکمنانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر نارامه شول. (۹) نو هغوی د ياسون

او نورو ایماندارانو څخه ضمانت واخیست او هغوی یې پرېښودل چې لاړ شي.

پولوس او سیلاس په بیریه کې

۱۰) څنگه چې شپه شوه، نو ایماندارانو پولوس او سیلاس بیريې ته ولېږل. کله چې هلته ورسېدل، نو د یهودیانو کنیسې ته لاړل. ۱۱) د بیريې یهودیان د تسالونیکې د یهودیانو څخه د روښانه فکر خاوندان وو. ځکه چې هغوی په ډېر شوق سره پیغام ومنلو او هره ورځ به یې په غور سره د خدای کلام لوسته، ترڅو په دې پوه شي چې کوم څه چې پولوس وایي هغه رښتیا دي که نه. ۱۲) نو له همدې امله په هغوی کې ډېرو خلکو ایمان راوړ او همدارنگه ډېرو نامتو یوناني ښځو او سړیو هم ایمان راوړ. ۱۳) خو کله چې د تسالونیکې یهودیان خبر شول چې پولوس په بیریه کې هم د خدای کلام بیانوي، نو هلته راغلل چې خلک ولمسوي او د پولوس په خلاف یې راپورته کړي. ۱۴) نو ایماندارانو سمدلاسه پولوس د بحیرې غاړې ته ولېږه، خو سیلاس او تیموتاوس په بیریه کې پاتې شول. ۱۵) کومو خلکو چې پولوس یې بدرگه کاوه، د هغه سره د آتن تر ښاره پورې لاړل. بیا پولوس هغوی ته لارښوونه وکړه چې کله بیرته خپل کور ته ورسېدلئ، نو سیلاس او تیموتاوس ته ووايئ چې زر تر زره آتن ته راشي.

پولوس په آتن کې

۱۶) په هغه وخت کې چې پولوس په آتن کې د سیلاس او تیموتاوس دپاره انتظار کاوه، نو کله چې هغه ولیدل چې هغه ښار د بتانو څخه ډک دی، ډېر خفه شو. ۱۷) هغه به په کنیسه کې د یهودیانو او دینداره غیریهودیانو سره بحثونه کول او هره ورځ به یې د ښار په بازارونو کې د هغو خلکو سره چې هلته ورسره مخامخ کېدل، هم بحثونه کول. ۱۸) ځینو اپیکوري او رواقی فیلسوفانو هم د هغه سره بحث کاوه. ځینو خلکو به پوښتنه کوله: «دا جاهل غواړي څه ووايي؟» نورو به ویل:

«داسې ښکاري چې هغه د نورو خدايانو په هکله خبرې کوي.» دا يې ځکه وويل چې پولوس د عیسی او د قیامت په هکله زېری ورکاوه. (١٩) نو هغوی پولوس شورا ته چې د مریخ په غونډۍ کې وه، راوست او ویې ويل: «مونږ غواړو پوه شو چې دا نوی تعلیم چې ته یې ورکوي هغه د څه شي په هکله دی؟» (٢٠) ځینې خبرې چې ته یې کوي هغه مونږ ته حیرانوونکې ښکاري. مونږ غواړو چې د هغو په معنی پوه شو.» (٢١) (ځکه چې د آتن خلکو او هغو پردیو خلکو چې هلته اوسېدل، دا خوبول چې خپل ټول وخت د نویو نظرونو په هکله په خبرو کولو او اورېدلو تېر کړي.)

(٢٢) پولوس د مریخ د غونډۍ د شورا په مخکې ودرېده او ویې ويل: «ای د آتن خلکو! زه پوه شوم چې تاسو ډېر مذهبي خلک یئ. (٢٣) ځکه کله چې زه ستاسو په ښار کې ګرځېدم او ستاسو د عبادت شیانو ته مې کتل، نو د قربانۍ یو ځای مې ولید چې پرې لیکل شوي وو: «د یو نامعلوم خدای دپاره.» تاسو چې د کوم شي عبادت کوئ او نه یې پېژنئ، د هغه په هکله تاسو ته خبرې کوم. (٢٤) هغه خدای چې نړۍ او هرڅه چې په هغې کې دي، پیدا کړي دي، هغه د ځمکې او اسمان خښتن دی او د انسانانو په لاس جوړ شویو عبادتځایونو کې نه اوسېږي. (٢٥) همدارنګه نه هغو شیانو ته کومه اړتیا لري چې انسانان یې په خپلو لاسونو هغه ته تیاروي، ځکه چې خدای په خپله انسانانو ته ژوند، ساه او هرڅه ورکوي. (٢٦) هغه ټول قومونه د یو انسان د نسل څخه پیدا کړل چې د ټولې نړۍ په بېلو بېلو ځایونو کې واوسېږي. د هغوی دپاره یې وختونه او د ځایونو حدونه وټاکل چې چېرته به اوسېږي. (٢٧) د هغه مقصد دا ؤ چې هغوی د خدای په لټه کې اوسي، هغه ته ځانونه ورسوي او پیدا یې کړي، که څه هم هغه زمونږ هر یو څخه لېرې نه دی. (٢٨) لکه څنګه چې یو چا ویلي دي:

«په هغه کې زمونږ ژوند، زمونږ حرکت او زمونږ موجودیت دی.»

لکه څنګه چې ستاسو ځینو شاعرانو ویلي دي:

٢٩ نو څرنگه چې مونږ د خدای اولادونه يو، نو بايد داسې فکر ونه کړو چې د خدای ذات د يوې مجسمې په شان دی چې د انسان په هنر او مهارت د سرو زرو، سپينو زرو يا تپرو څخه جوړه شوې وي. ٣٠ په هغه وخت کې چې خلکو خدای نه پېژانده، خدای په دې شيانو سترگې پټولې. خو اوس هغه په هرځای کې ټولو خلکو ته حکم کوي چې توبه وباسي. ٣١ ځکه چې خدای يوه ورځ ټاکلې ده چې هغه به د عدالت له مخې د نړۍ قضاوت د هغه چا په وسيله کوي چې هغه غوره کړی دی. او د هغه کس په بيا راژوندي کولو سره يې دا خبره ټولو خلکو ته ثابته کړې ده.»

٣٢ کله چې هغوی د پولوس څخه د مرو نه د راژوندي کېدلو خبره واورېدله، نو ځينو ورباندې ملنډې ووهلې، خو نورو وويل: «مونږ به په دې هکله په کوم بل وخت کې ستا خبرې بيا واورو.» ٣٣ نو په دې ډول پولوس د هغوی څخه لاړ. ٣٤ خو يو څو تنه د پولوس سره يوځای شول او ايمان يې راوړ، چې ديونيسوس چې د مريخ د غونډۍ د شورا غړی ؤ او همدارنگه يوه بنځه چې دامريس نومېدله او ځينې نور خلک هم ورسره وو.

پولوس په قرنټوس کې

١٨ ١ له هغې وروسته پولوس له آتن څخه روان شو او قرنټوس ته لاړ. ٢ په هغه ځای کې هغه د يو يهودي سره چې اکیلا نومېده او په اصل کې د پونټوس څخه ؤ، مخامخ شو. اکیلا د خپلې بنځې پريسکيلا سره نوی له ايټاليا څخه راغلی ؤ، ځکه چې کلوديوس امپراتور امر کړی ؤ چې ټول يهوديان دې له روم څخه ووځي. پولوس لاړ چې د هغوی سره وگوري ٣ او په دې خاطر چې هغه هم د هغوی په شان خپمه جوړوونکی ؤ، نو د هغوی سره پاتې شو او يوځای يې ورسره کار کاوه. ٤ د هر سبت په ورځ هغه په کنيسه کې بحث کاوه او کونښن يې کاوه چې

يهوديانو او يونانيانو ته قناعت وركړي.

٥) كله چې سيلاس او تيموتاوس د مقدونيه څخه راغلل، نو پولوس خپل ټول وخت د كلام په بيانولو تېر كړ. هغه يهوديانو ته دا شاهدي وركوله چې عيسي هماغه مسيح دى. ٦) خو كله چې يهوديانو د هغه سره مخالفت وكړ او هغه ته يې بد رد وويل، نو پولوس خپل كالي وڅنډل او هغوى ته يې وويل: «ستاسو خون ستاسو په خپله غاړه دى. زه يې د مسووليت څخه خلاص يم. زه به له دې وروسته غيرهوديانو ته ورځم.» ٧) نو پولوس له هغه ځاى څخه لاړ او د تيتيوس يوستوس په نوم د يو غيريهودي كور ته چې د خداى عبادت به يې كاوه، لاړ. د هغه كور د كنيسې په څنگ كې ؤ. ٨) كرسپوس چې د كنيسې مشر ؤ، د خپلې ټولې كورنۍ سره په څښتن عيسي باندې ايمان راوړ. همدارنگه د قرنتوس ډېرو خلكو چې د پولوس پيغام يې اورېده، نو ايمان يې راوړ او د تعميد غسل ورته وركړل شو.

٩) يوه شپه څښتن په رويا كې د پولوس سره خبرې وكړې او ورته ويلي: «مه وپرېره، بلكې خپل تبليغ كوه او غلى مه پاتې كېره، ١٠) ځكه چې زه درسره مل يم او هېڅوك به ونه شي كولاى چې په تا باندې حمله وكړي او زيان درته ورسوي، ځكه چې په دې ښار كې ډېر داسې خلك شته چې زما دي.» ١١) نو پولوس د يو كال او شپږو مياشتو دپاره هلته پاتې شو او خلكو ته يې د خداى د كلام تعليم وركاوه.

١٢) خو كله چې گاليون د جنوبي يونان د اخيې د ولايت والي وټاكل شو، نو يهوديان سره راټول شول او پولوس يې ونيوه او محكمې ته يې راوست ١٣) او وېي ويل: «دا سړى خلك په داسې ډول د خداى عبادت ته هڅوي چې د قانون خلاف دى.» ١٤) څنگه چې پولوس خبرې پيل كړلې، نو گاليون يهوديانو ته وويل: «اى يهوديانو، كه چېرې په دې خبره كې كومه غلطې او يا كوم سخت جرم واى چې هغه كړى وي، نو ما به ستاسو دعوه اورېدلې واى. ١٥) خو څرنگه چې دا

ستاسو د بحثونو موضوع، اصطلاحگانو او ستاسو د خپل شریعت خبره ده، نو تاسو خپله یې باید حل کړئ. زه نه غواړم چې د دې شیانو په هکله قضاوت وکړم.» (۱۶) نو هغوی یې له محکمې څخه وویستل. (۱۷) خلکو سوستینیس چې د کنیسی مشر ؤ، راوښو او د محکمې په مخکې یې وواژه. خو گالیون یې کومه پروا ونه کړه.

پولوس د قرنټوس څخه د سوریې انطاکیې ته سفر کوي

(۱۸) پولوس د څه وخت دپاره د ایماندارانو سره په قرنټوس کې پاتې شو او بیا یې د هغوی سره خدای پاماني وکړه او په کشتی کې د پریسکیلا او اکیلا سره سوریې ته لاړ. د کینخريې په ښار کې هغه خپل سر وخرایه، ځکه چې نذر یې ایښی ؤ. (۱۹) کله چې هغوی افسیس ته ورسېدل، نو پولوس پریسکیلا او اکیلا هلته پرېښودل. بیا یوازې کنیسی ته لاړ او هلته یې د یهودیانو سره بحث وکړ. (۲۰) هغوی ورڅخه وغوښتل چې د ډېر وخت دپاره پاتې شي، خو هغه ونه منله. (۲۱) نو د هغوی سره یې خدای پاماني وکړه او ویې ویل: «که د خدای رضا وي، نو بیرته به راشم.» نو هغه د افسیس څخه په کشتی کې روان شو. (۲۲) کله چې هغه په قیصریه کې د کشتی څخه رانېکته شو نو اورشلیم ته لاړ او د کلیسا د خلکو سره د سلام او احوال اخیستنې څخه وروسته انطاکیې ته لاړ. (۲۳) په انطاکیه کې د څه مودې تېرولو څخه وروسته پولوس بیا په سفر روان شو او د غلاتیې او فریجیې په ټوله سیمه کې یې د یو ځای څخه بل ځای ته سفر کاوه او د ټولو ایماندارانو زړونه یې غښتلي کول.

اپولوس په افسیس او قرنټوس کې

(۲۴) په دې وخت کې یو یهودي چې اپولوس نومېده او په اصل کې د سکندریې څخه ؤ، افسیس ته راغی. هغه یو ښه ویاند ؤ او د خدای په کلام ډېر ښه پوهېده. (۲۵) هغه ته د څښتن د لارې

تعلیم ورکړل شوی ؤ او په زیات شور او شوق سره یې خبرې کولې او په سمه توګه یې د عیسی په هکله تعلیم ورکاوه، که څه هم هغه یوازې د یحیی د تعمید د غسل څخه خبر ؤ. (۲۶) هغه په کنیسه کې په زړورتیا سره خبرې پیل کړې. کله چې پریسکیلا او اکیلا د هغه خبرې واورېدلې، نو هغه یې ګوښه کړ او په سمه توګه یې ورته د خدای لاره بیان کړه. (۲۷) پولوس جنوبي یونان ته د تګ په هکله فکر کاوه، نو د افسیس ایماندارانو هغه وهڅاوه چې لاړ شي. هغوی د اخیې ایماندارانو ته لیک ولېږه چې هغه ته تود هرکلی ووايي. کله چې هغه هلته ورسېده، نو د هغو خلکو سره یې ډېره مرسته وکړه چې د خدای په فضل سره یې ایمان راوړی ؤ. (۲۸) هغه د یهودیانو سره سخت بحث وکړ او د خلکو په مخکې یې د خدای د کلام څخه دا ثابته کړه چې عیسی هماغه مسیح دی.

پولوس په افسیس کې

۱۹ (۱) کوم وخت چې پولوس په قرنتوس کې ؤ، نو پولوس د هغه ولایت له داخلي سیمو څخه تېر شو او افسیس ته ورسېده او هلته د څو ایماندارانو سره مخامخ شو. (۲) د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «کله چې تاسو ایمان راوړ، نو روح القدس مو تر لاسه کړ؟» هغوی ځواب ورکړ: «نه، مونږ لا خبر هم نه یو چې روح القدس شته.» (۳) پولوس پوښتنه وکړه: «بیا تاسو ته د تعمید کوم ډول غسل درکړل شو؟» هغوی په ځواب کې وویل: «د یحیی د تعمید غسل.» (۴) پولوس وویل: «یحیی چې د تعمید کوم غسل ورکاوه، هغه د ګناهونو څخه د توبې ویستلو نښه وه او خلکو ته به یې ویل چې په هغه چا باندې ایمان راوړئ چې د هغه څخه وروسته راروان دی یعنې په عیسی باندې ایمان راوړئ.» (۵) کله چې هغوی دا واورېدل، نو د څښتن عیسی مسیح په نوم ورته د تعمید غسل ورکړل شو. (۶) کله چې پولوس د هغوی په سر باندې خپل لاس کېښود، نو روح القدس ورباندې نازل شو او هغوی په نورو ژبو خبرې پیل کړلې او د خدای پیغام یې رساوه. (۷) هغوی ټول شاوخوا دولس تنه وو.

٨ پولوس تر درې مياشتو پورې کنيسې ته تللو او په زړورتيا سره به يې د خلکو سره خبرې کولې او د خدای د پاچاهۍ په هکله به يې هغوی ته دليل ويلو او بحث به يې کاوه چې هغوی قانع کړي. ٩ خو د هغوی څخه ځينې سرزورو خلکو ايمان نه راوړلو او د کنيسې د خلکو په مخکې به يې د څښتن عيسی مسيح لارې ته بد ويل. نو پولوس له هغوی څخه لار او شاگردان يې له ځان سره بوتلل او هره ورځ به يې د تيرانوس د غونډو په تالار کې بحثونه کول. ١٠ دا کار تر دوو کالو پورې روان ؤ، ترڅو د اسيا د ولايت ټولو اوسېدونکو يعنې يهوديانو او يونانيانو دواړو د څښتن عيسی پيغام واورېد.

د اسکيووا زامن

١١ خدای به د پولوس په وسيله لويې لويې معجزې ښودلې. ١٢ خلکو به هغه دستمالونه او پېښبندونه چې د پولوس په بدن باندې وهل شوي وو، وړل او هغه به يې د ناروغانو په بدن باندې وهل او هغوی به روغېدل او پېريان به ورڅخه وتل. ١٣ ځينو يهوديانو چې يوځای او بل ځای به گرځېدل، کونښن کاوه چې د څښتن عيسی په نوم پېريان وباسي. هغوی به پېريانو ته ويل: «زه د هغه عيسی په نوم چې پولوس يې وعظ کوي، امر کوم چې راووخه.» ١٤ د يهودي لوی کاهن اسکيووا اووه زامنو به دا کار کاوه. ١٥ خو يوه ورځ پېري هغوی ته ځواب ورکړ: «زه عيسی پېژنم او د پولوس په هکله مې هم اورېدلي دي، خو تاسو څوک يې؟» ١٦ نو بيا هغه پېريانو نيولي سړي په هغوی ورتپوپ کړ او هغوی ټول يې تر پښو لاندې کړل او دومره يې ووهل چې د هغه کور څخه لوڅ او ژوبل شوي وتښتېدل. ١٧ کله چې د افسيس ټول اوسېدونکي يهوديان او يونانيان د دې پېښې څخه خبر شول، نو په هغوی ټولو باندې وېره راغله او د څښتن عيسی نوم نور هم سرلورې شو. ١٨ ډېرو خلکو چې ايمان يې راوړی ؤ، راغلل او دا اقرار يې وکړ چې هغوی جادوگري کوله. ١٩ ډېرو جادوگرانو خپل د جادوگرۍ کتابونه راټول کړل او د خلکو په مخکې يې

وسوځول. کله چې هغوی د کتابونو قیمتونه حساب کړل، نو د هغو بیه پنځوس زره د سپینو زرو سکې شوې. (۲۰) په دې ډول د خښتن عیسی پیغام خپرېده او په خلکو یې ډېره اغېزه کوله.

په افسیس کې شور او غوغا

(۲۱) د دې ټولو پېښو نه وروسته پولوس د روح القدس په لارښوونه پرېکړه وکړه چې مقدونیه او جنوبي یونان ته سفر وکړي او وروسته بیا اورشلیم ته لاړ شي. هغه وویل: «هغه ځای ته د تللو نه وروسته باید د روم ښار هم ووينم.» (۲۲) هغه خپل دوه ملګري یعنی تیموتاوس او اراستوس مقدونیه ته ولېږل او په خپله د یو څه وخت دپاره د اسیا په ولایت کې پاتې شو.

(۲۳) په دې وخت کې د خښتن عیسی د لارې له امله سخت شور او غوغا پیدا شوه. (۲۴) هلته د دیمیتريوس په نوم یو زرګر ؤ چې د ارتیمیس د بت د عبادت ځای د سپینو زرو نمونې به یې جوړولې او په دې ډول یې د کسبګرو دپاره یو ښه او ګټور کاروبار برابر کړی ؤ. (۲۵) نو دیمیتريوس هغوی او د هغوی په شان نور کسبګر سره راټول کړل او ورته یې وویل: «ای ملګرو، تاسو پوهېږئ چې مونږ له همدې کاروبار څخه ښه ګټه تر لاسه کوو. (۲۶) لکه څنګه چې تاسو وینئ او اورئ چې دې پولوس یوازې په افسیس کې نه، بلکې د اسیا په ټول ولایت کې ګڼ شمېر خلک په خپلو خبرو ځان ته رااړولي او بې لارې کړي دي. هغه وایی چې د انسان په لاس جوړ شوي خدایان بالکل خدایان نه دي. (۲۷) نو دا خطر شته چې نه یوازې دا چې زمونږ کاروبار به بدنام شي، بلکې د دې خطر هم شته چې د لوی خدای ارتیمیس د عبادت ځای به هم بې اعتباره شي او د هغې شان او شوکت چې په اسیا او ټوله نړۍ کې ورته عبادت کېږي، هم له منځه لاړ شي.»

(۲۸) کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او چیغې یې ووهلې: «لویه ده د افسیسیانو ارتیمیس!» (۲۹) په ټول ښار کې شور او غوغا پیدا شوه. خلکو ګایوس او ارسترخوس

چې د مقدونيې څخه وو او د پولوس د سفر ملگري وو، ونيول او په رابنکلو رابنکلو يې د ښار د غونډې ځای ته يووړل. (۳۰) پولوس غوښتل چې دننه ورشي او د خلکو سره خبرې وکړي، خو ايماندارانو هغه پرېښود. (۳۱) د ولايت ځينو واکمنانو چې د پولوس ملگري وو هم هغه ته پيغام وروولېره او هغه ته يې زاري وکړه چې د غونډې ځای ته لاړ نه شي. (۳۲) په دې وخت کې غونډه ګډه وډه شوه او ځينو به په چيغو چيغو کې يو څه او ځينو به بل څه ويل، ځکه چې په هغوی کې ډېر خلک په دې هم نه پوهېدل چې د څه دپاره دلته راټول شوي دي. (۳۳) ځينو يهودي مشرانو د سکندر په نوم سړی د خلکو د گڼې گونې مخې ته ورته په کړ او هغه ته يې وويل چې يو څه بايد ووايي. هغه په خپل لاس اشاره وکړه چې خلک غلي شي او کوبښن يې وکړ چې کوم څه چې شوي وو، هغه بيان کړي. (۳۴) خو کله چې خلک پوه شول چې سکندر يهودي دی، نو ټولو په يو اواز دوه ساعته چيغې ووهلې: «لوی دی د افسيسيانو خدای ارتيميس!»

(۳۵) په پای کې ښاروال خلک غلي کړل او ويې ويل: «ای د افسيس خلکو، ټولو ته معلومه ده چې د افسيس ښار د لويې ارتيميسې د عبادتځای او د هغې سپېڅلې تيرې ساتونکی دی چې د اسمان څخه راغورځېدلې ده. (۳۶) نو څرنگه چې هېڅوک هم د دې حقيقتونو څخه انکار نه شي کولای، تاسو بايد غلي شئ او بې سنجشه کار ونه کړئ. (۳۷) دا خلک چې تاسو دلته راوستلي دي هغوی نه د عبادتځای څخه غلا کړې ده او نه يې زمونږ خدای ارتيميسې ته کفر ويلی دی. (۳۸) که چېرې ديميتريوس او د هغه نور کسبگران د هغوی په خلاف دعوه چلول غواړي، نو د محکو دروازې خلاصې دي او قاضيان هم شته، نو هغوی کولای شي چې په يو بل باندې دعوه وکړي. (۳۹) که تاسو نور څه غواړئ، نو د هغې په هکله دې په يوه رسمي غونډه کې پرېکړه وشي. (۴۰) ځکه چې دا خطر شته چې مونږ د نن ورځې د شور او غوغا په خاطر تورن شو او د دې گډوډۍ دپاره کومه بهانه نشته او مونږ به ونه شو کولای چې د دې دپاره کوم سم دليل وړاندې کړو.» (۴۱) کله چې هغه دا خبره وکړه نو د غونډې خلک يې رخصت کړل.

۲۰ (۱) کله چې شور او غوغا پای ته ورسېدله، نو پولوس ايمانداران راوغوښتل، هغوی يې وهڅول او خدای پاماني يې ورسره وکړه او مقدونيې ته روان شو. (۲) هغه د مقدونيې د سيمو له لارې تېرېده او ايماندارانو ته يې ډاډگېرنه ورکوله او بيا يونان ته ورسېده. (۳) درې مياشتې هلته پاتې شو. هغه تياری ونيوه چې په کشتی کې سوريې ته لاړ شي، خو کله چې پوه شو چې يهوديانو د هغه په خلاف دسيسه جوړه کړې ده، نو پرېکړه يې وکړه چې د مقدونيې په لاره بېرته ستون شي. (۴) د پيروس زوی سوپاتروس چې د بيريې څخه ؤ، ارسترخوس او سکندوس د تسالونیکي څخه، گايوس له درېې څخه، تيخیکاس او تروفيموس چې د اسيا د ولايت څخه او تیموتاوس د هغه د سفر ملگري وو. (۵) هغوی مخکې لاړل او په ترواس کې يې زمونږ انتظار کاوه. (۶) کله چې د فطيرې ډوډی د اختر ورځې تېرې شوې، نو مونږ د فيليپيې څخه په کشتی کې روان شولو او په پنځو ورځو کې د هغوی سره په ترواس کې يوځای شولو او يوه هفته هلته پاتې شولو.

په ترواس کې د پولوس وروستنۍ ليدنه او کتنه

(۷) د شنبې ورځې په ماښام مونږ د غوره ماښامي د مراسمو د لمانځلو دپاره سره راټول شولو. پولوس ايماندارانو ته خبرې وکړې، څرنگه چې هغه غوښتل بله ورځ په سفر لاړ شي، نو تر نيماي شپې پورې يې خپلو خبرو ته دوام ورکړ. (۸) پاس په بالاخانه کې چې مونږ په کې راټول شوي وو، ډېر څراغونه لگېدلي وو. (۹) هلته په کرکۍ کې يو ځوان ناست ؤ چې افتيخوس نومېده. کله چې پولوس خبرې کولې، نو په هغه ځوان باندې خوب راغی او په درانه خوب ویده شو او د درېم منزل څخه لاندې ځمکې ته راولوېد. کله يې چې راپورته کړ، نو هغه مړ شوی ؤ. (۱۰) پولوس لاندې وربښکته شو او خپل ځان يې په هغه ځوان باندې وروغوړځاوه او هغه يې په غېږ کې ونيوه او هغوی ته يې وويل: «مه پرېشانه کېږئ، هغه ژوندی دی.» (۱۱) بيا پولوس بېرته بالاخاني ته

وخوت، ډوډی یې ماته کړه او ویې خوړله. هغه تر لمرخاته پورې د هغوی سره خبرو ته دوام ورکړ او بیا روان شو. (۱۲) بیا خلکو هغه ځوان خپل کور ته ژوندی بوته او هغوی ډېر ارام شول.

د ترواس څخه میلیتوس ته د پولوس سفر

(۱۳) مونږ مخکې لاړو او په کشتۍ کې کښېناستو او د اسوس ښار ته روان شولو، چېرته چې مونږ غوښتل پولوس هم راسره په کشتۍ کې سپور شي. ځکه چې هغه نیت کړی ؤ چې د وچې لارې نه هغه ځای ته لاړ شي. (۱۴) کله چې پولوس په اسوس کې زمونږ سره مخامخ شو، نو هغه مو په کشتۍ کې سپور کړ او میتیلینې ته راغلو. (۱۵) د هغه ځای څخه په کشتۍ کې روان شو او په بله ورځ د خیوس جزیرې ته ورسېدلو. بله ورځ ساموس ته راغلو او د هغې ورځې په سبا میلیتوس ته ورسېدلو. (۱۶) ځکه چې پولوس پرېکړه کړې وه چې په کشتۍ کې د افسیس څخه تېر شي، ترڅو د اسیا په ولایت کې د وخت د ضایع کېدلو څخه مخنیوی وشي. هغه بېره کوله چې که چېرې امکان ولري د پنتیکاست د ورځې نه مخکې اورشلیم ته ورسېږي.

د افسیس د کلیسا د مشرانو سره د پولوس خدای پاماني

(۱۷) پولوس د میلیتوس څخه افسیس ته پیغام ولېږه او د کلیسا د مشرانو څخه یې وغوښتل چې راشي او د هغه سره وويني. (۱۸) کله چې هغوی راوړسېدل، نو هغه ورته وویل: «تاسو ته معلومه ده چې د هماغې لومړۍ ورځې څخه چې زه د اسیا ولایت ته راوړسېدم او څومره وخت چې ستاسو سره وم، نو تاسو سره مې څنګه ژوند تېر کړ. (۱۹) که څه هم د یهودیانو د دسیسو له امله په ما سختې ورځې راغلې، خو ما په پوره عاجزی او اوبښکو تویولو سره د څښتن خدمت کړی دی. (۲۰) تاسو ته معلومه ده چې ما ستاسو د ښېګڼې دپاره د هېڅ شي څخه ډډه نه ده کړې او تاسو ته مې د خلکو په مخکې او کور په کور تعلیم درکړی دی. (۲۱) ما یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته

په کلکه خبرداری ورکړ چې باید د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي او خدای ته رجوع وکړي او زموږ په څښتن عیسی ایمان راوړي. (۲۲) زه اوس د روح القدس څخه په اطاعت کولو سره اورشلیم ته روان یم، خو نه پوهېږم چې هلته به زما سره څه کېږي. (۲۳) زه یوازې په دې پوهېږم چې روح القدس په هر ښار کې ما خبروي چې زندان او تکلیفونه زما په انتظار کې دي. (۲۴) زه د خپل ژوند هېڅ پروا نه لرم او هغه ماته کوم ارزښت نه لري. زه یوازې دا غواړم چې خپله وظیفه سرته ورسوم کومه چې څښتن عیسی راته سپارلې ده، هغه تر سره کړم چې هغه د خدای د فضل په هکله د خلکو خبرول دي.

(۲۵) زه ستاسو ټولو په منځ کې گرځېدلی یم او د خدای د پاچاهۍ په هکله مې وعظ کړی دی. اوس پوهېږم چې ستاسو څخه به یو کس هم نور زما منځ ونه ویني. (۲۶) نو له دې امله زه همدانن تاسو خبروم چې که ستاسو څخه کوم څوک د تلپاتې ژوندون څخه بې برخې شي، نو زه به یې مسوول نه یم، (۲۷) ځکه چې ما تاسو ته هغه ټول شیان وویل چې خدای یې غواړي. (۲۸) په خپلو ځانونو او هغو ټولو خلکو باندې پام کوئ چې روح القدس تاسو د هغو د ساتنې دپاره ټاکلي یئ. د خدای په کلیسا باندې چې عیسی د خپلې وینې په بیه اخیستې ده، داسې پام کوئ لکه څنگه چې شپانه په خپلو رمو پام کوي. (۲۹) زه پوهېږم چې زما د تگ څخه وروسته به دارونکي لېوان ستاسو منځ ته درشي او رمه به په امان کې پرېږدي. (۳۰) حتی ستاسو په منځ کې به داسې خلک پیدا شي چې د حقیقت په ځای به دروغ وایي، ترڅو ایمانداران خپل ځان ته راواړوي. (۳۱) نو بېداره اوسئ او دا خبره یاد ساتئ چې درې کاله مې شپه او ورځ تاسو هر یو ته نصیحت کاوه او ستاسو دپاره مې اوښکې تویې کړې.

(۳۲) اوس زه تاسو خدای او د هغه د فضل نه ډک کلام ته سپارم، هغه کلام ته چې کولای شي تاسو ته قوت درکړي او هغه برکتونه درکړي چې خدای یې خپلو ټولو سپېڅلو خلکو د میراث په توګه ورکوي. (۳۳) ما هېڅکله د چا نه د سپینو زرو، سرو زرو او کالیو تمه نه ده کړې. (۳۴) تاسو

خپله پوهېږئ چې ما په خپلو لاسونو زیار ویستلی او د خپل ځان او خپلو ملگرو اړتیاوې مې پوره کړې دي. (۳۵) ما چې کوم کارونه کړي دي په هغو کې مې تاسو ته وښودل چې څنگه باید زیار وباسو او د غریبانو سره مرسته وکړو او باید د خښتن عیسی هغه خبرې په یاد وساتو چې ویلي یې دي: «د اخیستلو څخه په ورکولو کې برکتونه ډېر دي.»

(۳۶) کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو د هغوی سره یوځای په گوندو شو او د هغوی ټولو سره یې دعا وکړه. (۳۷) بیا هغوی ټولو وژړل، هغه یې په غېږ کې ونيوه، ښکل یې کړ او خدای پاماني یې ورسره وکړه. (۳۸) هغوی په دې ډېر زیات غمجن شول، ځکه چې پولوس ویلي وو چې دوی به نور هېڅکله د هغه مخ ونه ویني. نو هغوی ورسره تر کشتۍ پورې لاړل.

اورشلیم ته د پولوس سفر

۲۱ (۱) مونږ د افسیسانو د مشرانو سره خدای پاماني وکړه او له هغه ځای څخه روان شولو او په کشتۍ کې مخامخ د کاس جزیرې ته لاړو. په بله ورځ د رودوس جزیرې ته ورسېدلو او له هغه ځای څخه د پاترا د ښار بندر ته لاړو. (۲) په هغه ځای کې مونږ یوه کشتۍ پیدا کړه چې فنیقیې ته روانه وه، نو مونږ په کې سپاره شولو او لاړو. (۳) کله چې قبرس د لېرې نه ښکاره شو، نو مونږ د هغه د جنوب خوا څخه تېر شولو او د سوریې خواته روان شولو او د صور د ښار په بندر کې ښکته شولو، ځکه چې هلته یې د کشتۍ څخه بار ښکته کاوه. (۴) په هغه ځای کې مو ایمانداران پیدا کړل او یوه هفته د هغوی سره پاتې شولو. هغوی د روح القدس په لارښوونه پولوس ته وویل چې اورشلیم ته لاړ نه شي. (۵) خو کله چې هفته پوره شوه، نو مونږ بیا په سفر روان شولو. هغوی ټول د خپلو ښځو او ماشومانو سره زمونږ سره ملگري شول او د ښار څخه ووتلو او د بحیرې په غاړه په گوندو شولو او دعا مو وکړه. (۶) بیا مو یو د بل سره خدای پاماني وکړه. مونږ په کشتۍ

کې سپاره شو او هغوی بېرته خپلو کورونو ته لاړل.

٧) مونږ په بحیره کې د صور څخه خپل سفر ته دوام ورکړ او د پتولامایس ښار ته ورسېدلو.

٨) هلته مو د ایماندارانو سره ستړي مشي وکړه او د یوې ورځې دپاره د هغوی سره پاتې شولو.

په بله ورځ له هغه ځای څخه روان شولو او قیصریې ته ورسېدلو او هلته د فیلیپوس په کور کې چې زېری رسوونکی ؤ، پاتې شولو. هغه د هغو اووه کسانو څخه ؤ چې په اورشلیم کې د خوړو د وپشلو

دپاره ټاکل شوي وو. ٩) فیلیپوس څلور پېغلې لورگانې لرلې چې نبوت به یې کاوه. ١٠) کله

چې مونږ څو ورځې هلته وو، نو د یهودیې څخه د اګابوس په نوم یو پیغمبر راغی. ١١) هغه مونږ

ته راغی، د پولوس کمربند یې واخیست او په هغه باندې یې خپل لاسونه او پښې وتړلې او ویې

ویل: «روح القدس داسې وایي: په اورشلیم کې به یهودیان د دې کمربند خاوند همدا شان وتړي او

غیر یهودیانو ته به یې وسپاري.»

١٢) کله چې مو دا خبرې واورېدلې، نو مونږ او د هغه ځای خلکو پولوس ته زاری وکړې چې

اورشلیم ته لاړ نه شي. ١٣) خو پولوس په ځواب کې وویل: «تاسو څه کوئ؟ تاسو ولې ژاړئ او

زما زړه ماتوئ؟ زه نه یوازې دې ته تیار یم چې بندي شم، بلکې دې ته هم تیار یم چې د څښتن

عیسی په خاطر په اورشلیم کې مړ شم.» ١٤) مونږ ونه شو کولای چې هغه ته قناعت ورکړو، نو

غلي شولو او ومو ویل: «څه چې د څښتن رضا وي هماغسې دې وشي.»

١٥) څو ورځې وروسته مونږ سفر ته تیاری ونيوه او اورشلیم ته روان شولو. ١٦) د قیصریې څو

شاگردان زموږ سره ملګري شول او مونږ یې د مناسون کور ته چې د قبرس څخه ؤ او د لومړنیو

ایماندارانو څخه ؤ، د اوسېدلو دپاره بوتلو.

د يعقوب او د كليسا د مشرانو سره د پولوس ليدنه

١٧) كله چې مونږ اورشليم ته ورسېدلو، نو ايماندارانو راته تود هرکلی ووايه. (١٨) بله ورځ پولوس زمونږ سره د يعقوب د ليدلو دپاره لار او د كليسا ټول مشران هم په هغه ځای کې حاضر وو. (١٩) پولوس په هغوی باندې سلام وچاوه او هغوی ته يې د هغو کارونو په هکله پوره راپور ورکړ چې خدای د هغه په وسيله په غيريهوديانو کې کړي وو. (٢٠) كله چې هغوی دا واورېدل، نو د خدای ثنا يې وويله. بيا هغوی پولوس ته وويل: «ای وروره، ته وينې چې په يهوديانو کې په زرگونو خلکو ايمان راوړی دی او هغوی د موسی په شريعت باندې ټينگ ولاړ دي. (٢١) هغوی ته ستا په هکله ويل شوي دي چې ته هغو يهوديانو ته چې د غيريهوديانو په هېوادونو کې اوسېږي، تعليم ورکوي چې د موسی شريعت پرېږدي. همدارنگه هغوی ته وايي چې خپل اولادونه مه سنتوی او د يهوديانو د رواجونو څخه پيروي مه کوئ. (٢٢) هغوی خامخا ستاسو د راتللو څخه خبرېږي، نو بيا څه وکړو؟ (٢٣) بيا هرڅه چې مونږ درته وايو هماغسې وکړه. دلته څلور کسان دي چې نذر يې منلی دی. (٢٤) د هغوی سره لار شه او په گډه ورسره د پاکوالي مراسم په ځای کړه او هغوی ته پيسې ورکړه چې خپل سرونه وخرابي. نو په دې ډول به هغوی ټول په دې پوه شي څه چې ستا په هکله ويل شوي وو هغه رښتيا نه دي، بلکې ته په خپله هم د موسی د شريعت سره سم خپل ژوند تېروي. (٢٥) خو د هغو غيريهوديانو په هکله چې ايمانداران شوي دي، مونږ هغوی ته خپله پرېکړه په ليکلې توگه لېږلې ده چې هغوی بايد د هغو خوږو څخه چې بتانو ته وړاندې کېږي، د وينې د خوړلو څخه، د هغه حيوان د غوښې د خوړلو څخه چې زندی شوی وي او د جنسي بدو اړيکو څخه خپل ځانونه وساتي.»

٢٦) نو بله ورځ پولوس هغه څلور تنه د ځان سره بوتلل او د هغوی سره يې د پاکوالي مراسم سرته ورسول. بيا هغه د خدای کور ته لار چې هغوی ته خبر ورکړي چې په څو ورځو کې به د

پاکوالي مراسم پوره کيږي او له هغې وروسته به د هر يو دپاره قرباني وړاندې کړای شي.

پولوس د خدای په کور کې نیول کيږي

۲۷ د پاکوالي د مراسمو اووه ورځنۍ دوره لا پای ته نه وه رسېدلې چې د اسیا د ولایت ځینو یهودیانو پولوس د خدای په کور کې ولیده. هغوی خلک ولمسول او پولوس یې ونیوه ۲۸ او چیغې یې ووهلې: «ای د اسراییلو خلکو، مرسته وکړئ او د دې سړي په خلاف زموږ سره یوځای شی. دا هغه سړی دی چې هر چېرته ځي او زموږ د قوم، د موسی د شریعت او د خدای د کور په ضد هر چا ته تعلیم ورکوي. برسېره پر دې هغه یونانیان هم د خدای کور ته راوستلي دي او دا سپېڅلی ځای یې ورباندې ناپاکه کړی دی.» ۲۹ هغوی د دې دپاره دا خبرې وکړې چې له مخکې څخه یې تروفیموس چې د افسیس څخه ؤ، په ښار کې د پولوس سره لیدلی ؤ او فکر یې کاوه چې پولوس هغه د خدای کور ته راوستلی دی. ۳۰ په ټول ښار کې گډوډي رامنځته شوه او خلکو د هرې خوا څخه رامنډې کړې، پولوس یې ونیو او په رابنکلو یې د خدای د کور څخه دباندې راووېست او سمدلاسه د خدای د کور دروازې بندې شوې. ۳۱ کله چې خلکو هڅه کوله پولوس ووژني، په دې وخت کې د رومي لښکرو قوماندان ته خبر ورسېده چې په ټول اورشلیم کې غوغا جوړه شوې ده. ۳۲ قوماندان سمدلاسه خپل عسکر او منصبداران د ځان سره واخیستل او د گڼې گونې خواته یې ورمندې کړې. کله چې خلکو قوماندان او عسکر ولیدل، نو د پولوس د وهلو نه یې لاس واخیست. ۳۳ بیا قوماندان پولوس ته نژدې ورغی او هغه یې ونیو او امر یې وکړ چې هغه په دوو زنځیرونو باندې وتړی. بیا هغه پوښتنه وکړه: «دا سړی څوک دی او څه یې کړي دي؟» ۳۴ ځینو خلکو به په چیغو کې یو څه ویل او ځینو به بل څه. هلته دومره شور او غوغا وه چې قوماندان پوه نه شو چې حقیقت څه دی. نو امر یې وکړ چې هغه نظامي قلعه ته بوځي. ۳۵ کله چې هغوی د نظامي قلعه زینو ته ورسېدل، نو خلکو دومره زور راوړ چې عسکر مجبور شول پولوس په خپلو اوږو باندې یوسي، ۳۶ ځکه چې خلک ورپسې وو او چیغې یې ووهلې: «هغه

پولوس د خپل ځان څخه دفاع کوي

٣٧ عسکرو لا پولوس نظامي قلعه ته نه ورسولی چې قوماندان ته یې وویل: «ایا زه کولای شم تاته یو څه ووايم؟» قوماندان ورته وویل: «نو ته په یوناني ژبه هم خبرې کولای شې؟» ٣٨ نو بیا ته هغه مصری نه یې چې څه موده مخکې یې اله گوله جوړه کړې وه او څلور زره قاتلان یې د ځان سره دښتې ته بیولي وو؟» ٣٩ پولوس ځواب ورکړ: «زه یهودي یم او په قلیقیه کې د ترسوس د ښار څخه یم چې یو مهم ښار دی. مهرباني وکړه اجازه راکړه چې د خلکو سره خبرې وکړم.» ٤٠ قوماندان ورته اجازه ورکړه، نو پولوس په زینې باندې ودرېده او د لاس په پورته کولو سره یې خلکو ته اشاره وکړه چې غلي شي. کله چې هغوی غلي شول، نو په آرامي یعنی د هغوی په ژبه یې د هغوی سره خبرې پیل کړې.

٢٢ پولوس هغوی ته وویل: «ای زما یهودي ورونو او پلرونو! زه چې اوس تاسو ته د خپل ځان څخه د دفاع دپاره څه وایم، ورته غوږ ونیسئ.» ٢٣ کله چې هغوی واورېدل پولوس په آرامي ژبه خبرې کوي، نو هغوی نور هم غلي شول. بیا پولوس وویل: ٢٤ «زه یهودي یم او د قلیقیې په ترسوس کې پیدا شوی یم، خو دلته په اورشلیم کې لوی شوی یم او د غملايیل شاگرد وم. د هغه څخه مې په ډېرې سختې طریقې سره زده کړل چې څنگه د خپلو نیکونو د شریعت څخه پیروي وکړم او په غیرت او شوق سره مې د خدای خدمت وکړ لکه څنگه چې تاسو یې کوی.» ٢٥ ما د مرگ تر حده د خښتن عیسی مسیح د لارې پیروان ځورول. ښځې او نران دواړه به مې نیول او په زندان کې به مې اچول. ٢٦ لوی کاهن او د یهودیانو د شورا ټول غړي کولای شي شاهدي ورکړي چې زه رښتیا وایم. هغوی ماته په دمشق کې د یهودي ورونو دپاره رسمي لیکونه راکړي وو.

نو زه دمشق ته لارم چې هغه خلک لاس ترلي اورشليم ته راولم چې سزا ورته ورکړل شي.

٦ کله چې زه په سفر روان وم او دمشق ته نژدې شوم او د غرمې وخت نژدې ؤ، نو ناڅاپه د اسمان څخه يوه لويه رڼا زما شاوخوا وځلېدله. ٧ زه په ځمکه راولوېدم او يو اواز مې واورېد چې ويل يې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» ٨ ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک يې؟» هغه ځواب راکړ: «زه عیسیٰ ناصري يم، يعنې هغه څوک چې ته يې ځوروي.» ٩ زما ملگرو رڼا وليدله، خو چا چې زما سره خبرې کولې د هغه اواز يې نه اورېدلو. ١٠ ما پوښتنه وکړه: «څښتنه، زه څه وکړم؟» څښتن راته وويل: «پاخپړه او دمشق ته لار شه. کله چې هلته ورسېدلې، نو په هغه ځای کې به د هغو ټولو کارونو په هکله چې ستا دپاره ټاکل شوي دي، درته وويل شي.» ١١ زه د هغې سختې رڼا له لاسه وروند شوی وم، نو ملگرو مې له لاسه ونيولم او دمشق ته يې بوتلم.

١٢ په هغه ښار کې يو سړی اوسېده چې حنانيا نومېده چې يو پرهېزگاره او په شريعت باندي ټينگ ولاړ ؤ او د هغه ځای ټولو يهوديانو د هغه پېر درناوی کاوه. ١٣ هغه راغی، زما په څنگ کې ودرېده او ويې ويل: «ای شاووله وروړه، سترگې وغړوه.» په هماغه شپه زه بينا شوم او هغه مې وليده. ١٤ هغه وويل: «زموږ د نیکونو خدای ته د دې دپاره غوره کړی يې چې د هغه رضا وپېژني، د هغه نېک خدمتگار ووينې او د هغه اواز د هغه د خپلې خولې څخه واورې. ١٥ ځکه چې ته به د ټولو خلکو دپاره د هغه شاهد اوسې او څه چې دې ليدلي او اورېدلي دي، د هغو شاهدي به ورکوي.» ١٦ اوس څه شي ته انتظار کوي؟ پاخپړه، د تعمید غسل واخله او څښتن ته دعا وکړه چې گناهونه دې وبخښل شي.

١٧ کله چې زه بېرته اورشليم ته راغلم او د خدای په کور کې مې دعا کوله، نو رويا مې وليدله. ١٨ په دې رويا کې مې څښتن وليده چې راته ويل يې: «زر شه او سمدلاسه د اورشليم څخه لار

شه، حُكّه چې د دې ښار خلک به زما په هکله ستا شاهدي ونه مني. ﴿١٩﴾ ما وويل: «خښتنه، هغوی په دې ښه پوهیږي چې زه هغه سړی یم چې ستا ایمانداران به مې زندان ته اچول او په هرې کښه کې به مې وهل. ﴿٢٠﴾ کله چې ستا شاهد استيفان ووژل شو، نو زه هلته ولاړ وم او په دې کار کې ورسره زما رضا وه او د هغه د قاتلانو د چينو ساتنه مې کوله. ﴿٢١﴾ نو خښتن راته وويل: «لاړ شه، حُكّه چې زه تا د لېرې ځایونو غیر یهودیانو ته لېرم.»

پولوس رسول او رومي قوماندان

﴿٢٢﴾ خلکو تر دې ځای پورې د پولوس خبرو ته غوږ ونیوه، خو هغوی چيغې پیل کړې: «داسې سړی د دې نړۍ څخه ورک کړئ! هغه د دې لایق نه دی چې ژوندی پاتې شي.» ﴿٢٣﴾ هغوی چيغې وهلې، خپل څادرونه یې له حُمکې وهل او خاورې یې پورته بادولې. ﴿٢٤﴾ رومي قوماندان امر وکړ چې پولوس دننه نظامي قلعه ته بوځي او په دورو یې ووهي او پوښتنه ترې وکړي، ترڅو دا معلومه شي چې خلک ولې د هغه په خلاف داسې چيغې وهي. ﴿٢٥﴾ خو کله چې هغوی پولوس وتړلو چې په دورو یې ووهي، نو پولوس د هغه منصبدار څخه چې په هغه ځای کې ولاړ ؤ، پوښتنه وکړه: «ایا تاسو ته قانون دا اجازه درکوي چې یو رومي سړی چې جرم هم ورباندې ثابت شوی نه وي، ووهي؟» ﴿٢٦﴾ کله چې هغه منصبدار دا خبره واورېدله، نو قوماندان ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ته پوهیږې چې څه کوي؟ دا سړی خو رومي دی.» ﴿٢٧﴾ نو قوماندان پولوس ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ماته ووايه چې ته رومي یې؟» پولوس ځواب ورکړ: «هو.» ﴿٢٨﴾ قوماندان وويل: «ما په ډېره لوړه بیه دا تابعیت حاصل کړی دی.» پولوس ورته وويل: «خو زه رومي یم، حُكّه چې مور او پلار مې روميان دي.» ﴿٢٩﴾ نو کومو عسکرو چې غوښتل د پولوس څخه پوښتنې وکړي، هغه یې زر پرېښود او قوماندان هم ووېرېده، حُكّه هغه پوه شو چې پولوس یو رومي سړی دی او د هغه په امر تړل شوی ؤ.

٣٠ په بله ورځ قوماندان وغوښتل په دې پوه شي چې په کوم معقول دلیل یهودیان په پولوس تور لگوي، نو پولوس یې ازاد کړ او مشرانو کاهنانو او ټولې شورا ته یې امر وکړ چې سره راټول شي. بیا هغه پولوس راوست او د هغوی په مخکې یې ودراره.

٢٣ ١ پولوس په څیر سره د شورا غړو ته وکتل او ویې ویل: «ای ورونو! ما تر نن ورځې پورې په پاک وجدان سره د خدای په حضور کې ژوند تېر کړی دی.» ٢ په دې خبره لوی کاهن حنانيا هغو خلکو ته چې د پولوس په خوا کې ولاړ وو، امر وکړ چې په خوله یې ووهئ. ٣ بیا پولوس هغه ته وویل: «خدای به دې ووهي، ای په چونه باندې سپین شوی دېواله. ته ناست یې چې د شریعت له مخې زما په هکله قضاوت وکړې، خو اوس د شریعت خلاف امر کوې چې ما ووهي.» ٤ نو هغو خلکو چې د پولوس په خوا کې ولاړ وو، وویل: «ته د خدای لوی کاهن ته سپکاوی کوې؟» ٥ پولوس ځواب ورکړ: «ای ورونو، زه نه پوهېدم چې هغه لوی کاهن دی. ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې د خپل قوم مشر ته بدې خبرې مه کوئ.»

٦ کله چې پولوس پوه شو چې د شورا ځینې غړي صدوقیان او ځینې یې فریسیان دي، نو په لوړ اواز یې وویل: «ای ورونو! زه فریسي یم او پلار مې هم فریسي ؤ. زه په دې خاطر محاکمه کېرم چې په دې هیله یم چې مري به بیا راژوندي کېږي.» ٧ څنگه چې هغه دا خبره وکړه، نو د فریسیانو او صدوقیانو ترمنځ مخالفت پیدا شو او غونډه په دوو ډلو ووېشل شوه. ٨ (ځکه چې صدوقیان د قیامت د ورځې، فرښتو او پېریانو څخه منکر دي، خو فریسیان دا ټول مني.) ٩ په غونډه کې ډېر شورماشور او غوغا پیدا شوه او د فریسیانو د ډلې څخه د شریعت یو څو عالمان راپاڅېدل او په کلکه یې وویل: «مونږ په دې سړي کې هېڅ غلطی نه وینو. کېدای شي چې کوم

روح يا فرښتې ورسره خبرې کړې وي.» (۱۰) دا مخالفت دومره سخت شو چې قوماندان ووپرېده چې هسې نه هغوی پولوس ټوټې ټوټې کړي، نو عسکرو ته يې امر وکړ چې غونډې ته ورننوځي او پولوس په زوره د هغوی له منځ نه راوباسي او نظامي قلعه ته يې بوځي.

(۱۱) په هماغه شپه څښتن د پولوس په خوا کې ودرېده او ويې ويل: «زړور اوسه! لکه څنگه چې تا په اورشليم کې زما په هکله شاهدي ورکړه، نو په روم کې هم بايد شاهدي ورکړې.»

د پولوس په ضد دسيسه

(۱۲) کله چې ورځ شوه، نو ځينې يهوديان سره راټول شول او يوه دسيسه يې جوړه کړه او قسم يې وخوړ چې ترڅو پورې مو پولوس نه وي وژلی، نو نه به څه خورو او نه به څه څښو. (۱۳) کومو خلکو چې دا دسيسه جوړه کړې وه، شمېر يې د څلوېښتو تنو څخه زيات ؤ. (۱۴) بيا هغوی مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ته ورغلل او ويې ويل: «مونږ قسم خوړلی دی تر هغې پورې چې پولوس مو نه وي وژلی، نو مونږ به هېڅ شی ونه خورو. (۱۵) نو اوس تاسو او د شورا غړي په دې بهانه چې غواړئ د هغه په هکله سم معلومات تر لاسه کړئ، د قوماندان څخه وغواړئ چې پولوس تاسو ته راوړي. مونږ دې ته تيار يو چې دلته د رارسېدلو څخه مخکې هغه مړ کړو.»

(۱۶) خو د پولوس د خور زوی د دې دسيسې څخه خبر شو او نظامي قلعه ته لاړ او پولوس يې خبر کړ. (۱۷) بيا پولوس يو منصبدار راوغوښت او ورته ويې ويل: «دا ځوان سړی قوماندان ته بوځه، ځکه هغه غواړي چې قوماندان ته کوم څه ووايي.» (۱۸) نو منصبدار هغه ځوان سړی قوماندان ته بوته او ورته ويې ويل: «زنداني شوي پولوس زه راوغوښتم او زما څخه يې وغوښتل چې دا ځوان تاسو ته راوړم، ځکه چې هغه غواړي تاسو ته څه ووايي.» (۱۹) قوماندان هغه له لاسه ونيو او يو گوښه ځای ته يې بوته او پوښتنه يې ترې وکړه: «ته څه غواړې چې ماته يې ووايي؟»

٢٠ هغه وويل: «خينو يهوديانو دسيسه جوړه كړې چې ستاسو څخه وغواړي چې پولوس سبا شورا ته بوځي. هغوی به داسې يوه بهانه وكړي چې غواړي د هغه په هكله سم معلومات تر لاسه كړي. ٢١ خو د هغوی خبرو ته غوږ مه نيسه، ځكه چې تر څلوېښتو زيات كسان هغه ته په كمين كې ناست دي او قسم يې خوړلی، ترڅو پورې يې چې پولوس مړ كړی نه وي، نو هغوی به نه څه خوري او نه به څه څښي. هغوی همدا اوس دې كار ته تيار دي او ستا ځواب ته انتظار وباسي.» ٢٢ نو قوماندان هغه ځوان رخصت كړ او هغه ته يې حكم وكړ: «څه چې دې ماته وويل هغه هېچا ته ونه وايي.»

پولوس فيليكس والي ته لېږل كيږي

٢٣ بيا قوماندان خپل دوه تنه منصبداران راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «دوه سوه پياده او اويا تنه سپاره عسکر او دوه سوه نېزه لرونکي تيار كړئ چې نن شپه نهه بجې قيصر يې ته لاړ شي. ٢٤ د پولوس دپاره هم يو څو اسونه تيار كړئ چې ورباندې سپور شي او روغ رمټ يې فيليكس والي ته ورسوي.» ٢٥ بيا قوماندان هغه ته يو خط وليکه چې په كې داسې ليكل شوي وو:

٢٦ «د كلوديوس ليسياس له خوا دې ښاغلي فيليكس والي ته سلام وي. ٢٧ دا سړی يهوديانو نيولی ؤ او نژدې ؤ چې وژلی يې وای. خو کله چې زه خبر شوم هغه يو رومي دی، نو د خپلو عسکرو سره ورغلم او هغه مې ترې خلاص کړ. ٢٨ ما غوښتل په دې پوه شم چې هغوی پرې ولې تور لگولی دی، نو هغه مې د هغوی شورا ته بوتله. ٢٩ زه پوه شوم چې هغه داسې كار نه دی كړی چې د مرگ لايق وي او يا دې په زندان كې واچول شي. كوم تور چې په هغه باندې لگېدلی دی هغه د هغوی د خپل شريعت پورې تړلې خبرې وې. ٣٠ خو کله چې زه خبر شوم چې د هغه د وژلو دپاره دسيسه جوړه شوې ده، نو سمدلاسه مې پرېکړه وکړه چې تاسو ته يې درولېږم او د هغه مدعيانو ته مې امر وکړ چې خپله دعوه دې تاسو ته

٣١ نو عسکرو د حکم سره سم په هماغه شپه پولوس د انتیپاتریس ښار ته بوتله. ٣٢ په بله ورځ پیاده عسکر بېرته خپلې نظامي قلعه ته راستانه شول او سپاره عسکر یې پرېښودل چې د پولوس سره لار شي. ٣٣ کله چې هغوی قیصریې ته ورسېدل، نو هغه لیک یې والي ته ورساوه او پولوس یې ورته وروسپاره. ٣٤ والي لیک ولوست او د پولوس څخه یې پوښتنه وکړه چې د کوم ولایت څخه دی. کله چې پوه شو چې هغه د قیلیقیې څخه دی، ٣٥ نو والي ورته وویل: «زه به هغه وخت ستا دعوه واورم چې کله ستا مدعیان راورسېږي.» بیا هغه امر وکړ چې پولوس دې د هیرودیس په ماڼۍ کې وساتل شي.

د فیلیکس والي په حضور کې د پولوس محاکمه

٢٤ ١ پنځه ورځې وروسته لوی کاهن حنانيا د څو تنو مشرانو او د ترتولوس په نوم د یو وکیل سره قیصریې ته راورسېدل او د پولوس په ضد یې خپله دعوه والي ته وړاندې کړه. ٢ کله چې پولوس راوغوښتل شو، نو ترتولوس خپله دعوه داسې پیل کړه: «ښاغلیه، ستاسو د ښه مشرتوب له امله مونږ د دوامدارې سولې څخه برخمن شولو او زموږ د وطن د ښېگڼې دپاره ډېر ضروري اصلاحات روان دي. ٣ مونږ په هرځای کې او په هر وخت کې ستاسو د دې کارونو دپاره د زړه له کومې ډېره مننه کوو. ٤ زه نه غواړم چې ستاسو ډېر وخت ونیسم، نو ستاسو څخه غوښتنه کوم چې د مهربانۍ له مخې زموږ څو خبرو ته غوږ ونیسئ. ٥ مونږ ته معلومه شوې ده چې دا یو مصیبت جوړوونکی سړی دی او په ټوله نړۍ کې د یهودیانو په منځ کې شور او غوغا راپیدا کوي او د ناصریانو د مذهبي ډلې مشر دی. ٦ همدارنگه هغه کونښن کاوه چې د خدای د کور بې عزتي وکړي، خو مونږ هغه ونیوه. [مونږ غوښتل چې د خپل شریعت له مخې هغه محاکمه کړو.

٧ خو لیسایس قوماندان راغی او په زوره یې هغه زمونږ نه خلاص کړ ٨ او د هغه مدعیانو ته یې امر وکړ چې ستاسو حضور ته راشي. که تاسو خپله د پولوس څخه پوښتنه وکړئ نو پوه به شی چې زمونږ دعوه رښتیا ده.» ٩ بیا نورو حاضر و یهودیانو هم په پولوس باندې همدا تورونه ولگول او ویې ویل چې د ترټولوس ټولې خبرې رښتیا دي.

د فیلیکس په حضور کې د پولوس دفاع

١٠ والي پولوس ته اشاره وکړه چې خبرې وکړي او پولوس وویل: «زه خبر یم چې ډېر کلونه کیري تاسو د دې قوم قاضي یئ، نو زه په خوشحالی سره ستاسو په مخکې د خپل ځان څخه دفاع کوم. ١١ تاسو ته به خپله معلومه شي چې د دولسو ورځو څخه زیات وخت نه کیري چې زه اورشلیم ته د عبادت کولو دپاره تللی وم. ١٢ هېچا زه نه یم لیدلی چې د خدای په کور کې مې د چا سره بحث کړی وي یا مې په کنیسې یا مې د ښار په کوم بل ځای کې خلک راپارولي وي. ١٣ کوم تورونه چې هغوی په ما لگولي دي د هغو په هکله تاسو ته کوم ثبوت نه شي وړاندې کولای. ١٤ خو زه ستاسو په حضور کې اقرار کوم چې زه د خپلو نیکونو د خدای په عبادت کولو کې د څښتن عیسی د لارې څخه پیروي کوم چې هغوی یې غلطه بولي. زه په هغو ټولو شیانو چې د موسی په شریعت او د پیغمبرانو په کتابونو کې لیکل شوي دي، عقیده لرم. ١٥ زه خدای ته همداسې هیله لرم چې دوی یې لري او هغه دا چې ښک او بد خلک به دواړه د قیامت په ورځ له مړو نه راژوندي کیري. ١٦ نو زه تل کوبښن کوم چې د خدای او انسانانو په حضور کې پاک وجدان ولرم.

١٧ وروسته له څو کلونو زه اورشلیم ته راغلم چې خپل قوم ته خیرات یوسم او قرباني وکړم. ١٨ زه د خدای په کور کې د پاکوالي د مراسمو د سرته رسولو څخه وروسته هغوی ولیدم. هلته نه د خلکو ګڼه ګڼه او نه کومه شور او غوغا وه. ١٩ خو د اسیا د ولایت ځینې یهودیان چې هلته

موجود وو، باید په خپله دلته حاضر شي او که زما په خلاف کوم څه لري، نو خپل توروته دې وړاندې کړي. ﴿٢٠﴾ یا پرېږدئ چې په خپله دا خلک ووايي کله چې زه د شورا په مخکې ولاړ وم په ما کې کوم جرم پیدا کړی وي، ﴿٢١﴾ بې له یو شي چې کله زه د هغوی په مخکې ولاړ وم او په لوړ اواز مې وویل: «زه نن له دې امله محاکمه کېږم چې په دې عقیده یم چې مړي به بیا راژوندي کېږي.»

﴿٢٢﴾ خو فیلیکس چې د څښتن عیسی د لارې نه ښه خبر ؤ، نو محاکمه یې وځنډوله او ویې ویل: «کله چې لیسایس قوماندان راوړسېده، نو بیا به زه ستاسو د دعوي په هکله خپله پرېکړه وکړم.» ﴿٢٣﴾ هغه یو منصبدار ته امر وکړ چې پولوس تر نظارت لاندې ونیسي او هغه ته لږ څه ازادي ورکړي او د هغه ملګرو ته چې د هغه د اړتیاوو د پوره کولو دپاره ځي او راځي، اجازه ورکړي.

پولوس د فیلیکس او دروسیلې په حضور کې

﴿٢٤﴾ څو ورځې وروسته فیلیکس د خپلې ښځې دروسیلې سره چې یهودی وه، راغی. هغه پولوس راوغوښت او د هغه خبرې یې چې په عیسی مسیح باندې د ایمان راوړلو په هکله کولې، واورېدلې. ﴿٢٥﴾ خو کله چې پولوس د عدالت، په خپل نفس باندې د واک لرلو او د قیامت د ورځې په هکله خبرې کولې، نو فیلیکس ووېرېده او ویې ویل: «د اوس دپاره همدومره بس دی. کله چې یو مناسب وخت پیدا شو بیا به دې راوغواړم.» ﴿٢٦﴾ په همدې وخت کې هغه په دې هیله ؤ چې پولوس به ورته رشوت ورکړي او له همدې امله به یې هغه هر وخت راغوښته او خبرې به یې ورسره کولې.

﴿٢٧﴾ کله چې دوه کاله تېر شول، نو پورکیوس فستوس د فیلیکس په ځای والي وټاکل شو. فیلیکس د یهودیانو د خوشحالولو دپاره پولوس په زندان کې پرېښود.

۲۵

کله چې فستوس قيصريې ته د والي په توگه راغی، نو درې ورځې وروسته اورشلیم ته لاړ. (۱-۲) هلته مشرانو کاهنانو او د يهوديانو مشرانو د پولوس په خلاف خپله دعوه هغه ته وړاندې کړه. هغوی د فستوس څخه غوښتنه وکړه چې ورباندې مهرباني وکړي او پولوس اورشلیم ته راوغواړي. ځکه چې هغوی ورته دسيسه جوړه کړې وه چې کمين ورته ونيسي او په لاره کې يې ووژني. (۳) فستوس ځواب ورکړ: «پولوس په قيصريه کې بندي ساتل شوی دی او زه په خپله ډېر زر بېرته هلته ورځم. (۴) نو ستاسو مشران دې زما سره قيصريې ته لاړ شي او که هغه کوم غلط کار کړی وي، نو دعوه دې پرې وکړي.»

(۵) فستوس د اتو يا لسو ورځو دپاره په اورشلیم کې پاتې شو او بيا قيصريې ته لاړ. په بله ورځ هغه په محکمه کې په خپلې چوکۍ باندې کښېناست او امر يې وکړ چې پولوس راولي. (۶) کله چې پولوس راغی، نو هغه يهوديان چې د اورشلیم څخه راغلي وو د هغه څخه شاوخوا راتاو شول او په هغه باندې يې ډېر سخت توروته ولگول چې ثابته یې نه شول. (۷) پولوس د خپل ځان څخه دفاع وکړه او ويې ويل: «ما نه د يهوديانو د شريعت په خلاف، نه مې د خدای د کور او نه مې د امپراتور په خلاف کوم غلط کار کړی دی.» (۸) خو فستوس غوښتل چې يهوديان خوشحاله کړي، نو د پولوس څخه يې پوښتنه وکړه: «ايا ته غواړې چې اورشلیم ته لاړ شي او د دې توروته له امله چې درباندې لگېدلي دي په هغه ځای کې زما په حضور کې ستا محاکمه وشي؟» (۹) پولوس په ځواب کې وويل: «زه همدا اوس د امپراتور په محکمه کې يعنې هغه ځای کې چې بايد زما قضيه په کې وچلېږي، ولاړ يم. تاسو ته ښه معلومه ده چې ما د يهوديانو په خلاف کوم جرم نه دی کړی. (۱۰) که چېرې زه مجرم يم او داسې کار مې کړی وي چې د مرگ د سزا لايق يم، نو د مرگ څخه نه ټينم. خو که چېرې هغه توروته چې د دې يهوديانو له خوا په ما لگېدلي دي رښتيا نه وي، نو هېڅوک حق نه لري چې ما هغوی ته په لاس ورکړي. زه امپراتور ته عرض کوم چې خپله دې زما

د قضیې په هکله پرېکړه وکړي.» (۱۲) بیا فستوس د خپلو مشاورانو سره د مشورې کولو نه وروسته په ځواب کې وویل: «دا چې تا امپراتور ته عرض کړی دی، نو امپراتور ته به لار شې.»

پولوس د اگریاس او برنیکې په حضور کې

(۱۳) خو ورځې وروسته اگریاس پاچا او د هغه خور برنیکې قیصریې ته راغلل چې فستوس ته هرکلی ووايي. (۱۴) هغوی د خو ورځو دپاره هلته پاتې شول، نو فستوس د پولوس قضیه پاچا ته وړاندې کړه او ویې ویل: «دلته یو سړی دی چې فیلیکس په زندان کې پرینبی دی. (۱۵) کله چې زه اورشلیم ته لاړم، نو د مشرانو کاهنانو او نورو یهودي مشرانو په هغه باندې توروڼه ولگول او زما څخه یې وغوښتل چې هغه ته سزا ورکړم. (۱۶) خو ما هغوی ته ځواب ورکړ چې دا د رومیانو دود او دستور نه دی چې یو تورن سړی دې خپلو مدعیانو ته په لاس ورکړي، تر هغې چې هغه د خپلو مدعیانو سره مخامخ نه کړي او هغه ته دا موقع ورنه کړي چې د لگول شویو توروڼو په وړاندې د خپل ځان څخه دفاع وکړي. (۱۷) کله چې هغوی دلته راغلل نو ځنډ مې ونه کړ او په بله ورځ په محکمه کې کښېناستم او امر مې وکړ چې هغه راوړي. (۱۸) کله چې د هغه مدعیان پاڅېدل چې خبرې وکړي، هغوی ونه شو کولای چې هغه په هغو جرمونو باندې چې زما په خیال کې هم نه وو، ملامته کړي. (۱۹) هغوی د خپل دین او د یو سړي په هکله چې عیسی نومېږي او مړ شوی دی، د نظر اختلاف درلود او پولوس دعوه کوي چې هغه ژوندی دی. (۲۰) زه زړه نازړه وم چې څنگه د دې موضوع په هکله څېړنه وکړم، نو د پولوس څخه مې پوښتنه وکړه چې ایا ته غواړې چې اورشلیم ته لاړ شې او هلته دې قضیه وڅېړل شي. (۲۱) خو پولوس غوښتنه وکړه تر هغې پورې چې امپراتور د هغه د قضیې په هکله خپله پرېکړه نه وي کړې، هغه دې تر نظارت لاندې وساتل شي. نو ما امر وکړ، ترڅو پورې چې هغه امپراتور ته لېږم هغه دې بندي وساتل شي.» (۲۲) اگریاس فستوس ته وویل: «زه غواړم چې په خپله د دې سړي خبرې واورم.» فستوس ځواب

ورکړي: «سبا به د هغه خبرې واورې.»

۲۳ په بله ورځ اګریپاس او برنیکي په زیات شان او شوکت سره راغلل او د قوماندانو او د ښار د مشرانو سره دربار ته ننوتل. بیا فستوس امر وکړ او پولوس یې حاضر کړ. ۲۴ بیا فستوس وویل: «ای اګریپاس پاچا او ټولو حاضرینو! تاسو دا سپری وینی چې ټولو یهودیانو که دلته دي او که په اورشلیم کې دي، ورڅخه ماته شکایت کړی دی. هغوی چينغې وهلې چې دا سپری باید ژوندی پاتې نه شي. ۲۵ خو زما په نظر هغه کوم داسې کار نه دی کړی چې د مرگ سزا دې ورکړای شي. څرنګه چې هغه خپله عرض وکړ چې امپراتور دې د هغه د قضیې په هکله پرېکړه وکړي، نو ما پرېکړه وکړه چې هغه روم ته ولېږم. ۲۶ خو د هغه په هکله زما سره کوم ځانګړی څه شی نشته چې امپراتور ته یې ولیکم. نو هغه مې تاسو ټولو او په ځانګړې توګه ستاسې اګریپاس پاچا حضور ته راوست، ترڅو د هغه د قضیې تر څېړلو وروسته وکولای شم هغه ته یو څه ولیکم. ۲۷ ځکه چې زما په نظر دا خبره سمه نه ده چې یو بندي بې له کومو ښکاره تورو نو امپراتور ته ولېږم.»

د اګریپاس په حضور کې د پولوس دفاع

۲۶ ۱ اګریپاس پولوس ته وویل: «تاته اجازه درکول کېږي چې د خپل ځان څخه دفاع وکړې.» نو پولوس خپل لاس پورته کړ او د خپل ځان څخه یې داسې دفاع وکړه: ۲ «ای پاچا، زه خپل ځان بختور ګڼم چې نن ستاسو په حضور کې ولاړ یم او د هغو ټولو تورو په خلاف چې د یهودیانو له خوا په ما لګېدلي دي، د خپل ځان څخه دفاع کوم. ۳ په ځانګړې توګه څرنګه چې تاسو د یهودیانو د ټولو دودونو او د هغوی ترمنځ چې کوم اختلافات موجود دي، د هغو ټولو سره بلد یی. نو تاسو ته سوال کوم چې په پوره صبر او حوصلې سره زما خبرو ته غوږ ونیسئ.

۴ ټول یهودیان پوهیږي چې ما د ځوانۍ د وخت نه د خپلو خلکو سره او په اورشلیم کې څنګه

ژوند تېر کړی دی. (۵) هغوی ما له پخوا څخه پېژني او که چېرې هغوی وغواړي نو کولای شي تصدیق کړي چې زه د فریسیانو د ډلې غړی وم چې دا زمونږه یوه ډېره سرسخته مذهبي ډله ده.

(۶) اوس د دې دپاره چې د خدای د هغې وعدي په هیله یم چې زمونږ د نیکونو سره یې کړې ده، محاکمه کېږم. (۷) دا هغه وعده ده چې زمونږ د خلکو دولس قبیلې د هغې د پوره کېدلو په هیله شپه او ورځ عبادت کوي. ای پاچا! د همدې هیلې په خاطر یهودیان په ما باندې توروته لگوي.

(۸) تاسو هر یو ته دا ولې ناشونې ښکاري چې خدای مري راژوندي کولای شي؟ (۹) یو وخت ما خپله داسې فکر کاوه هرڅه چې کولای شم باید د عیسی ناصري د نوم سره د مخالفت کولو دپاره یې وکړم. (۱۰) ما په اورشلیم کې همداسې وکړل. د مشرانو کاهنانو څخه مې واک او اختیار تر لاسه کړ او ډېر ایمانداران مې زندان ته واچول او کله به چې هغوی ته د مرگ سزا ورکول کېدله، نو ما به هم د هغوی په خلاف رایه ورکوله. (۱۱) خو څو ځلې مې هغوی ته په کنیسو کې سزا ورکړې ده او کوبښنې مې کاوه چې هغوی دې ته مجبور کړم چې د خپلې عقیدې څخه منکر شي. زما قهر او غضب تر دې حده پورې ورسېده چې حتی هغوی پسې به د نورو هېوادونو ښارونو ته تلم چې هغوی وځوروم.

(۱۲) یوه ورځ زه د هغه واک او حکم له مخې چې د مشرانو کاهنانو له خوا راکړل شوی ؤ، د یو کار پسې دمشق ته روان وم. (۱۳) ای پاچا! کله چې زه د غرمې په وخت کې په لاره روان وم، نو ما یوه رڼا ولیدله چې د لمر څخه هم زیاته روښانه وه او د اسمان څخه راروانه وه او په ما او زما د سفر په ملگرو باندې وځلېدله. (۱۴) مونږ ټول په ځمکه باندې راولوېدلو. بیا مې په آرامي ژبه کې یو اواز واورېد چې ماته یې وویل: «ای شاووله، ای شاووله، ته ولې ما ځوروي؟ دا یو بې گټې کار دی چې د خپل بادار د ارادې په وړاندې ودرېږي.» (۱۵) ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک یې؟» او څښتن وویل: «زه عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي.» (۱۶) خو اوس پاڅېره او په خپلو پښو ودرېږه. زه تاته د دې دپاره رانېکاره شوم چې تا خپل خدمتگار وټاکم او څه چې دې زما څخه ولیدل او هغه څه چې په راتلونکي کې به یې درته وښایم د هغو په هکله به شاهدي

ورکړې. (۱۷) زه به تا د اسراييلو د قوم او غيريهوديانو څخه وژغورم. زه تا هغوی ته لېرم (۱۸).
چې د هغوی سترگې خلاصې کړې، ترڅو هغوی د تيارې څخه رڼا ته او د شيطان د واکمنۍ څخه
بې د خدای خواته راوړوې، ترڅو په ما باندې د ايمان راوړلو په وسيله د هغوی گناهونه وبخښل
شي او د خدای په سپېڅلو خلکو کې شامل شي.

(۱۹) نو ای پاچا! ما د هغه حکم څخه چې په اسماني رويا کې راته وشو، سرغړونه نه ده کړې.
(۲۰) ما لومړی په دمشق او اورشليم کې او بيا په ټوله يهوديه کې او همدارنگه غيريهوديانو ته مې
اعلان وکړ چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي، د خدای خواته راوگرځي او داسې کارونه وکړي
چې ثابته کړي چې هغوی توبه ويستلې ده. (۲۱) له همدې امله ځينو يهوديانو زه د خدای په کور
کې ونيولم او کوبښن يې کاوه چې ما ووژني. (۲۲) خو تر نن ورځې پورې خدای وساتلم او دلته
ولاړ يم او ټولو لويو او وړو ته شاهدي ورکوم. زه يوازې هغه څه وایم چې پيغمبرانو او موسی ويلي
دي چې پېښ به شي، (۲۳) يعنې دا چې مسيح بايد کړاونه وزغمي او لومړنی کس به وي چې د
مړو څخه به راژوندی شي او يهوديانو او غيريهوديانو دواړو ته به د خلاصون د رڼا اعلان وکړي.»

(۲۴) پولوس لا د خپل ځان څخه د دفاع په خاطر خبرې کولې چې فستوس چيغې کړې: «ای
پولوسه، ته لېونی يې! په ډېرو لوستلو لېونی شوی يې.» (۲۵) پولوس په ځواب کې وويل: «نه
بناغليه! زه لېونی نه يم. زه په هوش يم او رښتيا او معقولې خبرې کوم. (۲۶) پاچا په دې ښه خبر
دی او زه د هغه سره په زړورتيا سره خبرې کوم. زه په دې باندې ډاډه يم چې دا ټولې پېښې تاسو
ته معلومې دي، ځکه چې هغه په کوم پټ ځای کې نه دي شوې. (۲۷) ای پاچا! تاسو په پيغمبرانو
باندې عقیده لرئ؟ زه پوهېږم چې تاسو ورباندې عقیده لرئ.» (۲۸) اگرياس پولوس ته وويل: «ته
فکر کوې چې دومره زړ به ما عيسوي کړې؟» (۲۹) پولوس وويل: «که لږ وخت ونيسي يا ډېر، خو
زه خدای ته دعا کوم چې يوازې تاسو نه بلکې هغه ټول خلک چې نن زما خبرې اوري، زما په
شان شي، البته زما په شان په زولنو کې نه.»

٣٠) بيا پاچا پاڅېد او والي، برنيکي او نور خلک چې د هغوی سره ناست وو، هم پاڅېدل. ٣١)
کله چې هغوی ووتل، نو يو بل ته يې سره وويل: «دې سړي داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ
يا زندان ته د اچولو وړ وي.» ٣٢) اگريپاس فستوس ته وويل: «که چېرې دې سړي امپراتور ته
عرض نه وای کړی، نو ازادېدلی شو.»

پولوس روم ته بيول کيږي

٢٧) ١) کله چې دا پرېکړه وشوه چې مونږ به په کشتي کې ايټاليا ته ځو، نو هغوی پولوس او
ځينې نور بنديان يوليوس ته چې د روم د امپراتور د لښکرو د کنډک يو منصبدار ؤ، وسپارل شول.
٢) بيا مونږ د ادراميتيني په کشتي کې چې د اسيا د ولايت بندرونو ته روانه وه، سپاره شولو.
٣) زمونږ سره يو مقدوني سړی چې ارسترخوس نومېده او د تسالونیکيې څخه ؤ، هم ملگری ؤ. ٣)
په بله ورځ مونږ د صيدون د ښار بندر ته ورسېدلو. يوليوس په پولوس مهربانه شو او هغه ته يې
اجازه ورکړه چې خپلو ملگرو ته ورشي او چې کوم شي ته اړتيا ولري، هغوی يې ورته ورکړي.
٤) مونږ د صيدون څخه روان شولو، خو له دې امله چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو د قبرس د
جزيرې په بلې خوا لاړو، ځکه چې هلته باد نه لگېده. ٥) کله چې مونږ د قيليقیې او پمفيلیې د
بحيرو څخه تېر شولو، نو د ميرا ښار ته چې د ليکيا په ولايت کې دی، ورسېدلو. ٦) په هغه ځای
کې هغه منصبدار د سکندريې يوه کشتي پيدا کړه چې ايټاليا ته روانه وه او مونږ يې په هغې کې
سپاره کړو. ٧) تر ډېرو ورځو پورې مونږ ورو ورو تللو او په ډېر تکليف سره قنيدوس ته
ورسېدلو. څرنګه چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو بلې خواته مو حرکت وکړ او د کريت د جزيرې
په هغې خوا چې د باد څخه پناه وه، روان شولو او د سلموني د سيمې څخه تېر شولو. ٨) په
سختی سره د بحيرې په غاړه تللو او يو ځای ته ورسېدلو چې د «خوندي بندر» په نوم يادېده او د
لسيه ښار ته نژدې ؤ.

٩ هلته مونږ زيات وخت له لاسه ورکړ او زمونږ دپاره نور سفر کول خطرناک ؤ، ځکه چې د کفارې ورځ تېره شوې وه. نو پولوس هغوی ته دا مشوره ورکړه: ١٠ «ای ملگرو، ماته ښکاري چې د دې ځای نه وروسته به زمونږ سفر خطرناک وي. يوازې کشتی او د هغې بار ته به لوی تاوان ونه رسېږي بلکې زمونږ ژوند ته به هم خطر وي.» ١١ خو هغه منصبدار د پولوس په ځای د کشتی د مشر او د کشتی د خاوند خبرو ته زيات غوږ نيوه. ١٢ څرنگه چې هغه بندر د ژمي تېرولو دپاره مناسب نه ؤ، نو د هغوی څخه زياتو يې دا پرېکړه وکړه چې له هغه ځای څخه حرکت وکړي او کوبنسې وکړي چې فينکاس ته ورسېږي او ژمی هلته تېر کړي. فينکاس په کریت کې يو بندر دی چې جنوب غرب او شمال غرب خواته مخامخ دی.

په بحیره کې توفان

١٣ کله چې د جنوب له خوا نری نری باد راوالت، نو هغوی فکر وکړ چې خپل مقصد ته ورسېدل. نو هغوی د کشتی لنگر راکش کړ او د کریت په غاړه روان شول. ١٤ خو ډېر وخت نه ؤ تېر شوی چې يو توفاني باد چې د «شمال ختيځ» د باد په نوم يادېږي، د جزيرې څخه زمونږ خواته راوالت. ١٥ کشتی په توفان کې راگېره شوه او د دې امکان نه ؤ چې د باد مخالف طرف ته لاړه شي، نو مونږ نوره هڅه ونه کړه او پرې مو ښودله چې کوم طرف ته چې باد لگېږي هماغې خواته کشتی بوځي. ١٦ مونږ د کاودا په نوم د يوې کوچنۍ جزيرې طرف ته چې د باد څخه پناه وه، روان شولو. په ډېرې سختۍ سره مو وکولای شول چې هغه کوچنۍ کشتی خوندي وساتو. ١٧ هغه کوچنۍ کشتی يې لويې کشتی ته وخپړوله او لويه کشتی يې گړدچاپېره په رسبو باندې وتړله. هغوی وپرېدل چې د سیرتیس په شگو کې به ونښلي. هغوی د کشتی لنگر رانښکته کړ او کشتی يې پرېښودله چې باد يې بوځي. ١٨ په بله ورځ چې ډېر سخت توفان ؤ، نو هغوی د کشتی يو څه بار اوبو ته وغورځاوه. ١٩ خو په درېمه ورځ يې د کشتی سامان په خپلو لاسونو بحيرې ته

وغورځاوه. (۲۰) تر ډېرو ورځو پورې مونږ نه لمر وليده او نه ستوري او سخت باد لگېده او نور زمونږ د خلاصون هېڅ هيله نه وه.

(۲۱) په کشتۍ کې ناستو خلکو تر ډېره وخته پورې هېڅ شی نه وو خوړلي، نو پولوس د هغوی په مخکې ودرېده او ويې ويل: «ای ملگرو، تاسو باید زما خبره منلې وای او د کریت څخه مو حرکت نه وای کړی، نو د دې زیان او تاوان څخه به ساتل شوي وای. (۲۲) خو اوس تاسو ته مشوره درکوم چې زړور اوسئ! په تاسو کې به هېڅوک هم خپل ژوند له لاسه ورنه کړي، خو کشتۍ به ټوټې ټوټې شي، (۲۳) ځکه چې پرون شپه د هغه خدای چې زه د هغه یم او د هغه عبادت کوم، د هغه فرېبنته ماته راغله او زما په څنګ کې ودرېدله (۲۴) او ويې ويل: «پولوسه! مه وپرېره، ځکه چې ته باید د امپراتور په مخکې ودرېږې. او ستا په خاطر به خدای د هغو ټولو کسانو ژوند چې تا سره په کشتۍ کې دي، وژغوري.» (۲۵) نو ای خلکو، زړور اوسئ! ځکه چې زه په خدای ایمان لرم. لکه څنګه چې ماته ويل شوي دي، همداسې به وشي. (۲۶) خو مونږ به د جزیرې په غاړه وغورځول شو.»

(۲۷) دا څوارلسمه شپه وه چې مونږ د مدیترانې په بحیره کې د توفان له امله یوې خوا او بلې خواته وړل کېدلو. خو نژدې نیمه شپه وه چې کشتیوانانو دا گومان وکړ چې وچې ته ورنژدې کېږي. (۲۸) هغوی د اوبو ژوروالي اندازه کړ او ويې لیدل چې څلوېښت متره ؤ او د لږې مسافې څخه وروسته یې چې بیا اندازه واخیستله، نو دېرش متره وه. (۲۹) هغوی وپرېدل هسې نه چې د گټانو سره ولگېږي، نو د کشتۍ له شا نه یې څلور لنگرونه واچول او دعا یې وکړه چې زر سبا شي. (۳۰) کشتیوانانو کوبښن کاوه چې د کشتۍ څخه وتښتي او هغوی په دې بهانه چې غواړي د کشتۍ د مخکېنۍ برخې یو څو لنگرونه واچوي، کوچنۍ کشتۍ یې بحیرې ته ښکته کړه. (۳۱) خو پولوس هغه منصبدار او عسکرو ته وویل: «که چېرې کشتیوانان په کشتۍ کې پاتې نه شي، نو ستاسو څخه به هېڅوک هم ونه ژغورل شي.» (۳۲) نو عسکرو د کوچنۍ کشتۍ طنابونه پرې کړل او هغه یې

پرېښودله چې په بحيره کې لاړه شي.

۳۳ د لمرخاته څخه مخکې پولوس د ټولو څخه وغوښتل چې يو څه شی وځوري. هغه وويل: «نن څوارلسمه ورځ ده چې تاسو دومره پرېشانه یئ چې هېڅ شی مو نه دي خوړلي. ۳۴» نو له دې امله تاسو ته سوال کوم چې لږ خواړه وځورئ، ځکه چې تاسو ورته اړتيا لرئ د دې دپاره چې ژوندي پاتې شئ. په تاسو کې به د هېچا د سر يو وينته هم کم نه شي. ۳۵ کله چې پولوس دا خبره وکړه، بيا يې لږه ډوډۍ راواخيستله، د ټولو په مخکې يې د خدای شکر وکړ، هغه يې ماته کړه او په خوړلو يې پيل وکړ. ۳۶ هغوی ټولو همت پيدا کړ او خواړه يې وځوړل. ۳۷ په کشتۍ کې مونږ ټول دوه سوه او شپږ اويا تنه وو. ۳۸ کله چې هغوی ټول ماړه شول، نو ټول غنم يې بحيرې ته ورگوزار کړل چې کشتۍ سپکه شي.

د کشتۍ ټوټې ټوټې کېدل

۳۹ کله چې سهار شو، نو کشتيوانانو وچه ځمکه ونه پېژندله، خو هغوی د خليج غاړه وليدله او پرېکړه يې وکړه چې که کېدای شي نو کشتۍ به په هغه ځای باندې وڅېژوو. ۴۰ نو هغوی هغه طنابونه چې لنګرونه پرې تړل شوي وو، پرېکړل او هغه يې په بحيره کې پرېښودل او په هماغه وخت کې يې د کشتۍ د راشپلونو طنابونه سست کړل. بيا هغوی د کشتۍ د مخکېنۍ برخې بادوان د باد خواته پورته کش کړ او کشتۍ د بحيرې غاړې ته روانه شوه. ۴۱ خو کشتۍ د اوبو لاندې د شګو د غونډۍ سره ولګېدله او هلته ونښتله. د کشتۍ مخکېنۍ برخه ډېره سخته ولګېدله او حرکت يې نه شو کولای، خو وروستۍ برخه يې د سختو څپو له امله ټوټې ټوټې شوه.

۴۲ عسکرو پرېکړه وکړه چې ټول بنديان به ووژنو، هسې نه چې په لامبو وهلو وتښتي. ۴۳ خو هغه منصبدار غوښتل چې پولوس وژغوري، نو هغوی يې د دې کار څخه منع کړل. هغه امر وکړ چې

اول دې هغه کسان چې لامبو وهلی شي، ځانونه اوبو ته وغورځوي او وچې ته دې ځانونه ورسوي. (۴۴) او نورو ته يې وويل چې په تختو او يا د کشتۍ په ټوټو باندې دې هغوی پسې ورشي. په دې ډول مونږ ټول روغ رمټ وچې ته ورسېدلو.

پولوس د مالټا په جزيره کې

۲۸ (۱) کله چې مونږ روغ رمټ د بحيرې غاړې ته ورسېدلو، نو پوه شولو چې دا د مالټا په نوم جزيره ده. (۲) د هغه ځای خلکو په مونږ ډېره مهرباني وکړه او څرنگه چې هوا سپره وه او باران اورېده، نو اور يې راته بل کړ او مونږ ټولو ته يې تود هرکلی ووايه. (۳) پولوس يو څه لرگي راټول کړل او هغه يې اور ته واچول او د اور د گرموالي له امله يو زهرجن مار راووت او د هغه د لاس پورې ونښته. (۴) کله چې د هغه ځای خلکو وليدل چې د پولوس په لاس پورې مار ځوړند دی، نو يو بل ته يې سره وويل: «دا سپری به خامخا قاتل وي. که څه هم هغه له بحيرې څخه وژغورل شو، خو الهي عدالت به هغه ژوندی پرېږدي.» (۵) خو پولوس هغه مار اور ته ورگوزار کړ او کوم زيان ورته ونه رسېده. (۶) هغوی په دې تمه وو چې پولوس به زر وپرسپيري او يا به ناڅاپه راولوېږي او مړ به شي. خو کله چې هغوی ډېر انتظار وويست او ويې ليدل چې په هغه باندې هېڅ هم ونه شول، نو فکرونه يې بدل شول او ويې ويل: «دا هم يو خدای دی.»

(۷) هغه ځای ته نژدې د هغې جزيرې د حاکم پوبليوس ځمکې وې. هغه په مهرباني سره مونږ ته هرکلی ووايه او درې ورځې يې په خپل کور کې مېلمانه کړو. (۸) هغه وخت د پوبليوس پلار ناروغه پروت ؤ. هغه تبه لرله او د پېچ په ناروغۍ اخته ؤ. پولوس د هغه کوټې ته ننوت، د هغه دپاره يې دعا وکړه، خپل لاس يې ورباندې کېښود او هغه ته يې شفا ورکړه. (۹) کله چې دا کار وشو، نو د جزيرې نور ناروغان هم راغلل او روغ شول. (۱۰) هغوی مونږ ته ډېر سوغاتونه راکړل او کله

چې مونږ غوښتل لار شو، نو کومو شيانو ته چې په سفر کې مو ورته اړتيا لرله، هغه يې مونږ ته کښتۍ ته راوړل.

روم ته د پولوس رسېدل

۱۱) درې مياشتې وروسته د سکندريې په يوه کښتۍ کې چې د دوه غبرگونې خدايانو کيستر او پولوکس تورل شوې مجسمې ورباندې لگېدلې وې او ژمی يې په هغې جزيرې کې تېر کړی ؤ، لاړو. ۱۲) مونږ د سړاكيوس ښار ته ورسېدلو او درې ورځې هلته پاتې شولو. ۱۳) بيا د هغه ځای څخه په کښتۍ کې روان شولو او د ريغيون ښار ته ورسېدلو. بيا يوه ورځ وروسته جنوبي بادونه پيل شول او په دوو ورځو کې د پوتیولي بندر ته ورسېدلو. ۱۴) په هغه ځای کې مونږ ځينې ايمانداران وليدل او هغوی زمونږ څخه وغوښتل چې د يوې هفتې دپاره ورسره پاتې شو. په دې ډول مونږ روم ته ورسېدلو. ۱۵) کله چې د روم ايمانداران زمونږ د راتللو څخه خبر شول، نو هغوی د آبياس تر بازاره او هغه ځای پورې چې د درې مېلمستونونو په نوم يادېده، زمونږ ليدلو ته راغلل. کله چې پولوس هغوی وليدل، نو د خدای شکر يې وويست او زړور شو. ۱۶) کله چې مونږ روم ته ورسېدلو، نو پولوس ته اجازه ورکړل شوه چې د يو رومي عسکر سره چې د هغه ساتنه يې کوله، په يو شخصي کور کې واوسېږي.

پولوس په روم کې وعظ کوي

۱۷) درې ورځې وروسته پولوس د هغه ځای د يهوديانو مشران غونډې ته راوغوښتل. کله چې هغوی سره راټول شول، نو ورته ويې ويل: «ای زما ورونو، که څه هم ما د خپلو خلکو او د خپلو نيکونو د دودونو او دستورونو په خلاف کوم کار نه دی کړی، خو بياهم زه په اورشليم کې بندي شوم او روميانو ته وسپارل شوم. ۱۸) کله چې روميانو زما څخه څېړنې وکړې نو غوښتل يې چې

ما ازاد کړي، ځکه هغوی پوه شول چې ما داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ سزا دې راته راکړل شي. (١٩) خو کله چې د يهوديانو مشرانو مخالفت وکړ، نو زه دې ته مجبور شوم چې امپراتور ته عرض وکړم. البته ما سره هېڅ داسې څه نشته چې د خپل قوم په خلاف يې ووايم. (٢٠) نو له دې امله مې راوغوښتلې چې تاسو ووينم او خبرې درسره وکړم چې زه د هغه چا په خاطر په زولنو تړل شوی يم چې د اسراييلو خلک ورته هيله مند دي.» (٢١) يهودي مشرانو ځواب ورکړ: «مونږ ته ستا په هکله له يهوديې څخه کوم ليک نه دی رارسېدلی او نه زمونږ د يهودي ورونو څخه کوم څوک دلته راغلی دی چې ستا په هکله يې مونږ ته خبر راوړی وي او يا يې ستا په هکله کومه بده خبره کړې وي.» (٢٢) خو مونږ غواړو چې ستا نظر واوړو، ځکه مونږ پوهېږو چې خلک په هرځای کې د دې ډلې په خلاف خبرې کوي.»

(٢٣) نو هغوی د پولوس سره يوه ورځ وټاکله او ډېر خلک د هغه کور ته راغلل. د سهار نه تر ماښامه پورې پولوس د هغوی سره د خدای د پاچاهۍ په هکله خپل پيغام يې بيان کړ او شاهدي يې ورکړه او کونښن يې وکړ چې د موسی د شريعت او د پيغمبرانو له کتابونو څخه په کار اخيستلو سره هغوی د عیسی په هکله قانع کړي. (٢٤) ځينې د هغه په خبرو قانع شول، خو نورو ورباندې باور ونه کړ. (٢٥) هغوی په خپل منع کې سره بې اتفاقه شول او روان شول. خو له تگ څخه مخکې پولوس دا خبره وکړه: «روح القدس د اشعيا نبي په وسيله ستاسو نیکونو ته څنگه ښه ويلي دي:

(٢٦) دې قوم ته ورشه او ورته ووايه:

«تاسو به بيا بيا اورئ، خو پوه به نه شئ»

تاسو به گورئ، خو وبه نه وينئ څه

٢٧ ځکه چې زړونه د دې خلکو دي سخت شوي

او په غوږونو دي درانه

او پټې شوې يې دي سترگې

که نه، نو سترگو به يې ليدل

غوږونو به يې اورېدل

په زړونو کې به پوهېدل

او ماته به بېرته راگرځېدلي وای

او ما به شفا ورکړې وای

٢٨ نو بيا پوه شئ چې دغه د خلاصون پيغام د خدای له خوا غير يهوديانو ته لېږل شوی دی او

هغوی به يې مني.» [٢٩] کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو يهوديان لارل او په

خپل منع کې يې سره بحث وکړ.

٣٠ پولوس دوه کاله په يو کرايي کور کې اوسېده او هرڅوک چې به د هغه د ليدلو دپاره راتللو، نو

هرکلی به يې ورته ويل. [٣١] هغه د خدای د پاچاهۍ په هکله وعظ کاوه او د شنبتن عیسی مسیح

په هکله يې په زړورتيا او په ازادانه توگه تعليم ورکاوه.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.9066

afghanbibles.org © د ختیځ افغانستان ٢٠٢١

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.